

ΔΕΝ ΥΠΑΡΧΕΙ ΜΕΛΛΟΝ για τη φτωχή αγροτιά στον καπιταλισμό

■ Καθώς βαθαίνει η κρίση

Γιγαντώνεται η ανεργία

ΣΕΛΙΔΑ 3

Ασφυκτικός ο κλοιός στη Γάζα

Η σκυτάλη στο μέτωπο της Αντίστασης

■ Χάλεντ Μισάλ
Ο εχθρός έχασε, η Αντίσταση νίκησε

ΣΕΛΙΔΕΣ 4-5

Κούφιος διάλογος για την Εκπαίδευση

ΣΕΛΙΔΑ 13

■ Εφυγε ο Γιώργος Γκουντούνας

Ενας σεμνός, ανιδιοτελής αγωνιστής

ΣΕΛΙΔΑ 12

ΟΛΟ ΤΟ ΡΕΠΟΡΤΑΖ - ΑΝΑΛΥΣΕΙΣ - ΑΡΘΡΑ

ΣΕΛΙΔΕΣ 8-9 και 16

ΤΟ ΕΠΙΤΕΙΟΛΟΓΟ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΑΣ

31/1: ΗΠΑ: Ημέρα ελληνικών γραμμάτων 31/1/1979: Εκτέλεση Πέτρου Μπάμπη (Ιούνης '78) 31/1/1949: Συνέρχεται στο βουνό η 5η ολομέλεια του ΚΚΕ (επικεφαλής Νίκος Ζαχαριάδης) 31/1/1828: Θάνατος Αλέξανδρου Υψηλάντη 31/1/1606: Θάνατος Guy Fawkes 31/1/1996: Ελληνοτουρκική κρίση στα Ιμια 31/1/2006: Θάνατος Coretta Scot-King 31/1/1979: Καταστροφή τριών αστικών λεωφορείων (ΕΛΑ) 31/1/1980: Εμπρηστική βόμβα στο ξενοδοχείο President 1/2: Ημέρα Ανταρκτικής 1/2/1978: Δολοφονία Αμπντί Ιπεκτοσί 1/2/1969: Ο Yasser Arafat ανακηρύσσεται πρόεδρος της PLO 1/2/1979: Επιστροφή Χομεϊνί στην Τεχεράνη μετά 15ετή εξορία στο Παρίσι 1/2/1942: Ο προδότης Κουίσιγκ ονομάζεται πρωθυπουργός της Νορβηγίας 1/2/2004: Εκατό νεκροί και 240 τραυματίες από δύο επιθέσεις αυτοκτονίας στα γραφεία του «Κουρδικού Δημοκρατικού Κόμματος» και της «Πατριωτικής Ένωσης Κουρδιστάν» (βόρειο Ιράκ) 1/2/1931: Γέννηση Boris Yeltsin 2/2: Παγκόσμια ημέρα υγρότοπων 2/2/1943: Νίκη Σοβιετικών εναντίον Γερμανών στο Στάλινγκραντ 2/2/1943: Εκτέλεση ελληνοπολιτικού σαμποτέρ Γεώργιου Ιβάνωφ (Αθήνα) 2/2/2003: Σύλληψη Αγγελέτου Κανά, Κώστα Αγαπίου και Ειρήνης Αθανασάκη 3/2: Μεξικό: Γιορτή τεκίλα 3/2/1969: Αντιδικτατορικές εκδηλώσεις φοιτητών Νομικής στο τελευταίο μάθημα του Γ.Α. Μαγκάκη, σύλληψη Γ. Φελουζή 3/2/1990: Απαλλοτρίωση δύο μπαζούκας από το Πολεμικό Μουσείο Αθηνών (17N) 3/2/1994: Αρση οικονομικών κυρώσεων κατά Βιενάμ από ΗΠΑ (Clinton) 4/2/1945: Αρχή διάσκεψης Γιάτας 4/2/1977: Εκρηξη βόμβας ακροδεξιών σε βιβλιοπωλείο της Ασκληπιού (Αθήνα) που πουλούσε βιβλία, δίσκους και είδη λαϊκής τέχνης από Βουλγαρία 4/2/1970: Ισόβια κάθειρξη στα μέλη της «Λαϊκής Πάλης» Λιάκο, Μηταφιδή, Κατσαρό και Δαρβέρη, ποινές 2,5-12 χρόνων σε άλλους πέντε (έκτακτο στρατοδικείο Θεσσαλονίκης) 4/2/1974: Βόμβα του IRA σε Λεωφορείο με Βρετανούς στρατιώτες - 11 νεκροί 5/2: Ιαπωνία: Ημέρα μαρτύρων (1597), Μεξικό: Ημέρα συντάγματος (1857-1917) 5/2/1977: Γέννηση Ανδρέα Παπανδρέου (Χίος) 5/2/1923: Μαζικές συλλήψεις σοσιαλιστών-κομμουνιστών στην Ιταλία (Μουσσολίνι) 5/2/1979: Βόμβα στο κοσμηματοπωλείο Ζολότα (Πανεπιστημίου), σε εργοστάσιο και έκθεση επίπλων (Λιόσια) 5/2/1981: Βόμβα στον ΟΑΕΔ Μοσχάτου 5/2/1942: Ίδρυση ΕΑΜ Νέων 5/2/2006: Νεκρός υπό αδιευκρίνιστες συνθήκες ιρανόμας μετανάστης στο ΑΤ Ομόνοιας 5/2/1977: Εκρήξεις βομβών ακροδεξιών στα γραφεία του ΕΚΚΕ (Εξάρχεια) 6/2: Ημέρα ασφάλειας στο διαδίκτυο 6/2/1968: Η χούντα απαγορεύει «άσεμνα» θέματα και χρήση μάσκας τις αποκριές 6/2/1982: Κατάργηση ποδιάς μαθητριών στα ελληνικά σχολεία 6/2/1981: Θάνατος Φρειδερίκης 6/2/1967: Οι ΗΠΑ βομβαρδίζουν με χημικά το Βόρειο Βιετνάμ.

● «Ο,τι δώσαμε δώσαμε, τώρα είναι αρμοδιότητα άλλου υπουργείου», δήλωσε στα τηλεπαράθυρα ο κυρ-Σωτήρης, ο άλλοτε τρακτεριούχος, που έχει χάσει τ' αυγά και τα πασχάλια ●●● Δηλαδή, να αναλάβει το υπουργείο των ΜΑΤ; ●●● Το σκέφτηκες καλά κυρ-Σωτήρη; ●●● Ρώτα και τον Τζουμάκα να σου πει ●●● Ποιους ακούς, μόνο τον Δημητρίου και τον Αναγνωστόπουλο; ●●● Πρώτος έσπασε το μπλόκο ο «πράσινος» Μπεβερέτος στον Ισθμό και μετά ακολούθησε ο γαλαζιός Κοκκινούλης στα Τέμπη ●●● Ο αγροτοπατέρας τελικά δεν έχει χρώμα ●●● Και απατεωνίσκος ο κυρ-Σωτήρης, όπως θα διαβάσετε στις αρμόδιες στήλες ●●● Τρεις το λάδι, τρεις το ξύδι, έξι το λαδόξυδο ●●● Να διαμαρτύρονται οι αγρότες, αλλά να μη κλείνουν τους δρόμους ●●● Όπως ακριβώς έλεγαν: να διαδηλώνουν οι νέοι, αλλά να μη σπάνε τράπεζες ●●● Γιατί τότε να ξεροσταλιάζουν και να τρεμοκοκουλιάζουν στους δρόμους; ●●● Μπορούν κάλλιστα να διαμαρτύρονται στη ζέστη των καφετειών

στα χωριά, παίζοντας δηλωτή ●●● Ρίχνεις το φύλλο, ρίχνεις κι ένα μπινελίκι στην κυβέρνηση ●●● Η καλύτερη μορφή διαμαρτυρίας ●●● Μόνο στο Μεγα εμφανίζεται ο κυρ-Σωτήρης και τ' άλλα κανάλια τον κράζουν ●●● Τι περίμεναν, όμως, από έναν «πολιτικό φίλο» του Σαρακατσάνου; ●●● Να βγαίνει και σε κανάλια που δεν ανήκουν σε εργολάβους δημοσίων έργων; ●●● Οι άλλοι καναλάρχες-καπιταλιστές ας αναζητήσουν άλλες αποκλειστικότητες ●●● Παραείναι χοντρή, πάντως, η στροφή του Μεγα τις τελευταίες μέρες ●●● Μέχρι και μαιμού

γκάλο που δείχνουν την ψαλίδα να κλείνει δημοσίευσαν ●●● Ασε που ο (σκιάδης) πρωθυπουργός Σουφλιάς μοστράρει καθημερινά πρώτη μούρη ●●● Μάζεψε τους λίγο, κύριε Γιώργο, γιατί το κάνουν χοντροκομμένα και εκπίδεστε ●●● Πρώτος σε δημοτικότητα ο Σουφλιάς από τη ΝΔ, πρώτος από το ΠΑΣΟΚ ο Βενιζέλος ●●● Από τα μπατζάκια τους τρέχει η αντικειμενικότητα ●●● Εμείς τώρα πρέπει να πιστέψουμε ότι η χώρα έχει κοπεί στα δύο (και βάλει) από τους αγρότες, αλλά η ΝΔ κλείνει την ψαλίδα ●●● Να μας τα λείει ο Μάκης ο Κουρής φιλοπάει,

αλλά και το σοβαρό «μεγάλο» κανάλι; ●●● Προς τι η έκπληξη επειδή αρχιμανδρίτης κατηγορείται για συμμετοχή σε κύκλωμα παιδικής πορνογραφίας; ●●● Μάλλον εύσημα πρέπει να εισπράξει από τους συναδέλφους του ●●● Διότι χρησιμοποιεί τα σύγχρονα μέσα, ενώ αυτοί παραμένουν στα παραδοσιακά ●●● 'Η κάνουμε πως δεν ξέρουμε τι γίνεται σε μοναστήρια και λοιπά ευαγή ιδρύματα; ●●● Ορδιος, μαχόμενος μέχρι το τέλος «έφυγε» ο Γιώργος Γκουτούνας ●●● Η ανάμνηση της ευγενικής του μορφής θα μας συνοδεύει πάντοτε ●●● Σιγά-σιγά οι Σιωνιστές αρχίζουν να παραδέχονται ότι έχασαν ●●● Δεν θα το πουν ποτέ στα ίσια, αλλά άρχισαν ήδη τις ετοιμασίες για τις ανταλλαγές αιχμαλώτων και πτωμάτων με Παλαιστίνιους κρατούμενους ●●● Μετά τις εκλογές τους, βέβαια ●●● Μπουγέλωμα με κίτρινη μπογιά δέχτηκε ο εκπρόσωπος Τύπου του ΠΑΣΟΚ ●●● Πάντα στην πρωτοπορία η ΑΕΚάρα ●

◆ Στις γυναίκες της ΝΔ στη Λάρισα ήταν προγραμματισμένο να μιλήσει η Ντόρα, αλλά η εκδήλωση αναβλήθηκε. Οχι γιατί δεν μπορούσε να φτάσει στη Λάρισα, αλλά γιατί σε τέτοιες περιόδους συνήθως συμβαίνουν διάφορα «χάπενινγκ» και η κόρη του Μητσοτάκη ξέρε να αποφεύγει τις κακοτοπιές. Μακριά από τα πύρινα μέτωπα, ας εισπράξουν άλλοι το κόστος.

◆ Για μια ακόμη φορά το ΠΑΣΟΚ έσπευσε να δηλώσει «παρών» σε έναν ακόμη ψευδεπίγραφο διάλογο για την Παιδεία και έτσι η κυβέρνηση δεν θα μείνει μόνη της με το ΛΑΟΣ. Πάνω απ' όλα το ΠΑΣΟΚ είναι ένα θεσμικό κόμμα, που σέβεται τις υποχρεώσεις του έναντι του συστήματος. Αντιπολιτευση σε θέματα που καίνε δεν πρόκειται να κάνει. Όπως θα θυμόμαστε, το είχε ξανακάνει και στον «εθνικό διάλογο» που κατέληξε στο νόμοπλαίσιο της Γιαννάκου.

■ ΠΡΟΣΦΟΡΕΣ ΣΤΗΝ <<Κ>>

● Η Ε.Α. προσφέρει 100 ευρώ στη μνήμη του Κωστή Νικηφοράκη

◆ Είδατε ο Μάκης ο Κουρής; Πρώτη μούρη στα κανάλια. Μόνο στα κρατικά, βέβαια, γιατί τα ιδιωτικά δεν έδωσαν καμιά σημασία στη «δημοσκοπική» της «Ρας», της μόνης εταιρείας που βγάζει την ψαλίδα ΠΑΣΟΚ-ΝΔ να κλείνει και η οποία παίρνει παραγγελίες μόνο από το «Παρόν». Ο Μάκης ανέλαβε να εκλαϊκεύσει τα «δημοσκοπικά ευρήματα». Η ψαλίδα κλείνει –είτε– λόγω ανασχηματισμού και επειδή ο Καραμανλής αναλαμβάνει κάθε μέρα πρωτοβουλίες (που στην ευχή τις ειδή:). Ανέμπνευστη εντελώς η προπαγάνδα του Μαξίμου, φωνάζει από μακριά ότι είναι προπαγάνδα και αποκάλυπτε τις στοχεύσεις της. Ενώ επί Ρουσούπουλου, όσο να πεις, υπήρχε μια φινέτσα...

◆ Σωρεία δημοσιευμάτων στον

κυριακάτικο Τύπο για την περιπέτεια του εφοπλιστή Παναγόπουλου με τους απαγωγείς του. Δημοσιεύματα μνημικά για τον καπιταλιστή, τη σοφία και την ανεκτικότητα του, διανθισμένα με λεπτομέρειες τύπου «Τόλη και γοητεία» για το οικογενειακό του περιβάλλον. Αν ο Παναγόπουλος δεν ήθελε αυτά τα δημοσιεύματα, θα τα είχε κόψει μαχαίρι. Τουλάχιστον δεν θα τα ενίσχυε με περιγραφές του ίδιου και της συζύγου του (ιδιαίτερα της δεύτερης, που απολαμβάνει να βρίσκεται στο κέντρο της δημοσιότητας, ξεορκίζοντας την ταπεινή καταγωγή της). Όπως κάθε καπι-

ταλιστής, όμως, είναι τόσο ματαιόδοξος που γουστάρει να διαβάζει ύμνους

στο πρόσωπό του.

◆ Προηγήθηκε ο Καραμανλής, που «ανέλαβε την ευθύνη διότι δεν εκτίμησε σωστά την έκταση» του σκανδάλου του Βατοπεδίου. Ακολούθησε ο Βουλγαράκης, που ζήτησε συνώμηση από την εκλογική του πελατεία για όλα όσα υπερασπιζόταν με πάθος όσο ήταν στην κυβέρνηση (συγγνώμη, έσφαλα, συχωρήστε με) και ξανασταυρώστε με). Τώρα που πήραν το κολάι οι δεξιοί, μήπως ζητήσει καμιά συνώμηση και ο Αλογοσκούφης και μας αφήσει όλους ξερούς;

ΕΠΙ ΤΟΥ ΠΙΕΣΤΗΡΙΟΥ

Η ΠΑΠΑΡΑ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΑΣ

Θεωρώ ότι κάνουμε ένα πολύ μεγάλο βήμα.

Θεωρώ ότι σήμερα αλλάζουμε μια σελίδα και την αλλάζουμε με διάλογο, με δημοκρατία, με σύνθεση και κυρίως βάζοντας μπροστά τα μεγάλα ζητήματα, τα μεσοπρόθεσμα και τα μακροπρόθεσμα. Ζητώ από τους αγρότες, τις αγρότισσες, τους Έλληνες και τις Ελληνίδες, αυτή τη σελίδα να την αλλάζουμε μαζί. Να μην σταθούμε απλά σε στενοκάρδα βραχυπρόθεσμα, αλλά να προχωρήσουμε από αύριο κιόλας στο μεγάλο άλμα αυτής της σπουδαίας αλλαγής την οποία επιδιώκουμε και την οποία θα κάνουμε πράξη. Θέλω από τη θέση αυτή να ευχαριστήσω όλους εκείνους οι οποίοι συνέβαλαν σ' αυτό τον αγώνα. Για μένα, παρόλο που έχω ασχοληθεί και έχω γράψει για τα αγροτικά ζητήματα, υπήρξε ένα σχολείο και άντλησα σημαντικά διδάγματα. Θέλω να διαβεβαιώσω όλους, αγρότες και αγρότισσες της Ελλάδας, ότι με αυτή τη λογική και με συμμετοχικές διαδικασίες πάνω σε θέματα στρατηγικής ξεκινήσαμε, συνεχίζουμε και θα φτάσουμε, να είστε σίγουροι, σε ένα αίσιο τέλος, το οποίο θα είναι η καινούργια σελίδα για την αγροτιά μας.

Σωτήρης Χατζηγάκης

ΕΪΠΑΝ... ΕΓΡΑΨΑΝ... ΕΪΠΑΝ...

Ναι, η Γάζα αναδείχτηκε νικήτρια. Ναι, ο εχθρός έχασε και η Αντίσταση αναδείχτηκε νικήτρια και μαζί με αυτή ο λαός μας και το έθνος μας αναδείχτηκαν νικητές.

Χάλεντ Μισάλ

Το ΠΑΣΟΚ δεν είναι υπέρ του κλεισίματος των δρόμων.

Γ. Παπακωνσταντίνου
(εκπρόσωπος Τύπου)

Είμαι κατά του κλεισίματος των δρόμων. Το μεγάλο κοινωνικό και θεσμικό πρόβλημα της

χώρας μας είναι η εφαρμογή των νόμων.

Θεόδωρος Πάγκαλος

Αυτό το Κόμμα (σ.σ. το ΑΚΕΛ) είναι κόμμα της δημοκρατίας, της σοβαρότητας, της σύνεσης, κόμμα που συνειδητοποιεί πλήρως τις ευθύνες του απέναντι στον κυπριακό λαό.

Δ. Χριστόφιας

Αν αυτοί οι άθλιοι κουκουλοφόροι νομίζουν ότι ανοίγουν το δρόμο για την επανάσταση, μα την πίστη μου κοιμούνται άσχη-

μα και θα περάσουν χειρότερα.

Λεωνίδας Κύρκος

Κανείς δεν μπορεί να ισχυριστεί ότι είναι βιώσιμη μια πρόταση διεξόδου από την ΕΕ, αλλά δεν μπορούμε να αποδεχτούμε μια πολιτική που είναι στα όρια του παραλογοισμού από τις κυρίαρχες δυνάμεις της ΕΕ.

Αλέξης Τσίπρας (NET)

Θεωρώ ότι είναι σημαντικό να είμαστε έτοιμοι να συνομιλήσουμε με το Ιράν, για να δηλώσουμε σαφώς πού βρίσκονται οι διαφωνίες μας, αλλά επίσης πού τοποθετούνται οι δυνατότητες

προόδου. Κατά τη διάρκεια των προσεχών μηνών θα επεξεργαστούμε το γενικό πλαίσιο και την προσέγγιση. Και, όπως είπα στην ομιλία μου κατά τη διάρκεια της ορκομοσίας, εάν χώρες σαν το Ιράν είναι έτοιμες να ξεσφίξουν τη γροθιά, από την πλευρά μας θα βρουν απλωμένο χέρι.

Μπαράκ Ομπάμα

Από τη Γαλλία που διακηρύσσει το «ελευθερία, ισότητα, αδελφότητα» θα περιμέναμε πλωτά νοσοκομεία, για τα παιδιά που κήκαν από τα απαγορευμένα όπλα και όχι πλοία για την ενί-

σχυση του αποκλεισμού.

Ισραήλ Χανίγια

Κατά 12% περικρίπτει και η αμερικανική Texas Instruments το εργατικό της δυναμικό, παρότι η κερδοφορία της παραμένει ακόμη ικανοποιητική.

Ελευθεροτυπία

Είναι λοιπόν σαφές ότι στις εκλογές της ΕΟΕ, που θα γίνουν στις 10 Φεβρουαρίου, η ΝΔ βεδίζει έχοντας το «αγκάθι» της υποψηφιότητας Κούβελου, που απειλεί να βάλει ένα νέο «μπουρλότο» στο κυβερνών κόμμα.

Ποντίκι

■ Κατασταθμικό ντελίριο

Αυτή τη φορά η διατεταγμένη Δικαιοσύνη ξεπέρασε και τον εαυτό της: κήρυξε παράνομη και καταχρηστική όχι μόνο την απεργία των ελεγκτών εναέριας κυκλοφορίας, αλλά και την απεργία που κήρυξε η ΑΔΕΔΥ για να καλύψει τον κλάδο! Το εκπληκτικό είναι το επιχείρημα της απαγόρευσης: η απεργία είναι παράνομη και καταχρηστική, επειδή αποφασίστηκε από το Γενικό Συμβούλιο της ΑΔΕΔΥ και όχι από το Συνέδριο! Με άλλα λόγια, αφαιρείται το δικαίωμα της κήρυξης απεργίας από τις τριτοβάθμιες συνδικαλιστικές οργανώσεις, τη ΓΣΕΕ και την ΑΔΕΔΥ. Για να κηρύξουν νόμιμα μια απεργία, θα πρέπει να συγκαλούν όχι τις διοικήσεις τους, αλλά τα συνέδριά τους, δηλαδή πανελλαδικά σώματα χιλίων και περισσότερων αντιπροσώπων!

Η κυβέρνηση του Καραμανλή του νεότερου γυρίζει στις εποχές του πρεσβύτερου κι ακόμα πιο πίσω, στη χούντα. Συγκρούεται ακόμα και με τα κορυφαία κλιμάκια της συνδικαλιστικής γραφειοκρατίας, που τόσα έχουν προσφέρει στη σταθερότητα του συστήματος. Βλέποντας όχι μόνο αυτά που συμβαίνουν, αλλά και αυτά που έρχονται (λόγω των τεράστιων καταστροφών που θα επιφέρει η καπιταλιστική κρίση), επιστρατεύει την πιο ωμή καταστολή, ποντάροντας στη νομιμοφροσύνη της συνδικαλιστικής γραφειοκρατίας. Το δίδογμα που βγαίνει για τους εργαζόμενους είναι ένα: Οι ταξικοί αγώνες δεν χωρίζονται σε νόμιμους και παράνομους. Είναι κοινωνικά δίκαιοι και το δίκιο τους θα πρέπει να το επιβάλλουν ξεπερνώντας την αστική νομιμότητα.

■ Σωτήρες του κεφάλαιου

Η ΓΣΕΕ προτάσσει τα στήθια της για τη στήριξη του κεφάλαιου! Το αποφάσισαν στη συνεδρίαση της Διοίκησης, πήγαν στον Παπαθανασίου και το είπαν: να δημιουργηθεί ένα ταμείο αναχρηματοδότησης και ανάπτυξης για τη «διάσωση και ανασυγκρότηση κλάδων ή επιχειρήσεων που κινδυνεύουν, με κεφάλαια κατ' αναλογία από τις τράπεζες, με τη χρήση των εγγυήσεων από το πακέτο ενίσχυσής τους». Δηλαδή, η ΓΣΕΕ ζητά από την κυβέρνηση να επεκτείνει τις κρατικές εγγυήσεις, που ήδη έχει δώσει στις τράπεζες, και στις άλλες καπιταλιστικές επιχειρήσεις! Ετσι απλά, χωρίς κανένα προκάλυμμα που ν' ανακατεύει και κάποια εργατικά αιτήματα, όπως για παράδειγμα «απαγόρευση των απολύσεων». Η συνδικαλιστική γραφειοκρατία μπαίνει μπροστά για να στηρίξει τους βιομήχανους στην αντιπαλότητά τους με τις τράπεζες. Αντί να ενδιαφερθεί για την κατοχύρωση των εργατικών συμφερόντων, ενδιαφέρεται για τα συμφέροντα των καπιταλιστών.

■ Καθώς βαθαινει η κρίση

Γιγαντώνεται η ανεργία

Όταν το Διεθνές Νομισματικό Ταμείο (ΔΝΤ) αναθεωρεί περισσότερο από 4 φορές προς τα κάτω την εκτίμησή του για τον παγκόσμιο ρυθμό ανάπτυξης, που είχε αναθεωρήσει επίσης προς τα κάτω τον περασμένο Οκτώβρη, ανακοινώνοντας ότι το 2009 η παγκόσμια ανάπτυξη θα είναι μόλις 0.5% (από 2.2% που προέβλεπε τον Οκτώβρη), τότε η παγκόσμια καπιταλιστική κρίση είναι πολύ βαθύτερη από αυτή που περίμεναν οι αναλυτές και οικονομολόγοι της δεκάρας. Τη μεγαλύτερη πτώση του ρυθμού ανάπτυξης ανάμεσα στα ανεπτυγμένα κράτη θα σημειώσει η Βρετανία (-2.8%), ενώ η Ευρωζώνη θα συρρικνωθεί κατά 2% και η αμερικανική οικονομία κατά 1.6%. Πτώση των ρυθμών ανάπτυξης σημείωσε ακόμα και η Κίνα (από τα επίπεδα του 9%, στο τελευταίο τρίμηνο του 2008 αυξήθηκε μόνο κατά 6.8%).

Η «μαύρη» έκθεση του ΔΝΤ ήρθε την ίδια μέρα που η Παγκόσμια Οργάνωση Εργασίας, δήλωσε ότι προβλέπονται 51 εκατομμύρια απολύσεις παγκόσμια εξαιτίας της οικονομικής κρίσης. Το μπαράζ των απολύσεων έχει ξεκινήσει και εντείνεται όσο περνά-

ει ο καιρός. Όμως δεν έχει νόημα να αναφέρουμε εδώ πόσες απολύσεις έγιναν σε κάθε επιχείρηση ή προβλέπεται να γίνουν. Το ζητούμενο είναι πώς θα απαντήσει η εργαζόμενη κοινωνία γιατί τα περιθώρια πλέον όχι απλά στενεύουν αλλά εξανερμίζονται. Ηδη έχουν ξεκινήσει να διαφαινούνται κάποιες πρώτες αντιδράσεις, με διαδηλώσεις σε Ισλανδία (είχαν σαν αποτέλεσμα να πέσει η κυβέρνηση), Βουλγαρία, Τσεχία και Λιθουανία. Αν οι αντιδράσεις δεν εξαπλωθούν και δεν πάρουν πιο βίαια χαρακτηριστικά, τότε ας είμαστε σίγουροι ότι τα βάρη της κρίσης θα τα πληρώσουν χωρίς καμία... έκπτωση οι εργάτες και οι εργαζόμενοι. Το κεφάλαιο θα βρει τους τρόπους να μειώσει τις επιπτώσεις της κρίσης πάνω του, χωρίς να διστάσει μπροστά στην πιο ανελέητη καταστροφή παραγωγικών δυνάμεων.

Από την άποψη αυτή, είναι χαρακτηριστικά αυτά που αναφέρει η Ευρωπαϊκή Επιτροπή στην αξιολόγησή της για το ελληνικό «Εθνικό Πρόγραμμα Μεταρρυθμίσεων». Οι δυσμενείς συνέπειες της κρίσης στους εργαζόμενους ουδώς απασχολούν τους τεχνοκράτες των Βρυξελλών.

Αντίθετα, χρησιμοποιούν την κρίση ως μοχλό για νέες ανατροπές σε βάρος των εργαζόμενων σε κρίσιμα πεδία.

♦ Για παράδειγμα, στο συνταξιοδοτικό αναγνωρίζουν ότι «η Ελλάδα υιοθέτησε σημαντική νομοθεσία για τη μεταρρύθμιση του συνταξιοδοτικού συστήματος το 2008», επειδή όμως, κατά την κρίση τους «το εύρος και η πρόοδος της εφαρμογής της ήταν περιορισμένα», απαιτούν «να εξεταστούν πρόσθετα μέτρα για τη βελτίωση της βιωσιμότητας των δημόσιων οικονομικών». Ζητούν, δηλαδή, νέες ανατροπές σε βάρος εργαζόμενων και συνταξιούχων, ώστε να μην ασκούν δημοσιονομική πίεση τα ελλείμματα της κοινωνικής ασφάλισης.

♦ Στην αγορά εργασίας απαιτούν «τον εκσυγχρονισμό, στο πλαίσιο μιας συνολικής προσέγγισης για την ευελιξία και την ασφάλεια (flexicurity), της νομοθεσίας για την προστασία της απασχόλησης, τη μείωση του μη μισθολογικού κόστους εργασίας στους χαμηλόμισθους, την ενίσχυση των πολιτικών στην αγορά εργασίας». Ξέροντας ότι οι απολύσεις θα είναι μαζικές, ζητούν να εξαφανιστεί ή να μειωθεί δραστικά η απασχόληση λόγω απόλυσης.

Όταν δε αναφέρονται στη μείωση του «μη μισθολογικού κόστους» στους χαμηλόμισθους αναφέρονται σε ασφαλιστή εργασία ή σε εργασία με μειωμένη ασφαλιστική κάλυψη (την πρόταση στη χώρα μας έχει κάνει πρώτος ο Γιωργάκης, παραμονές των εκλογών του 2004, από το Λαύριο).

♦ Για την εκπαίδευση απαιτούν από την κυβέρνηση «να επιταχύνει τις εκπαιδευτικές μεταρρυθμίσεις προκειμένου να βελτιώσει την ποιότητα της εκπαίδευσης και να ευθυγραμμίσει τα προγράμματα στις ανάγκες της αγοράς εργασίας».

Ποια είναι η εργατική απάντηση σ' ό' αυτά; Μέχρι στιγμής καμία. Η συνδικαλιστική γραφειοκρατία κάνει συναντήσεις με υπουργούς ζητώντας μέτρα ενίσχυσης των βιομηχάνων! Η κυβέρνηση δίνει όλο και μεγαλύτερα ποσά από τον ΟΑΕΔ στους καπιταλιστές, που αλλάζουν το προσωπικό τους παίρνοντας επιδοτούμενους άνεργους. Αυτοί που σήμερα έχουν μια θέση εργασίας είναι οι αυριανοί άνεργοι και είναι αυτοί που πρέπει να σηκώσουν στις πλάτες τους τον αγώνα, σήμερα γιατί αύριο θα είναι αργά.

Καταλήψεις στη Βρετανία για τη Γάζα

Πρωτοφανείς για τα βρετανικά δεδομένα μαζικές πορείες και κινητοποιήσεις αλληλεγγύης στη Γάζα, εκατοντάδων χιλιάδων διαδηλωτών, τροφοδότησαν κλίμα συμβολικών καταλήψεων πανεπιστημιακών κτιρίων από φοιτητές σε όλη την γηραιά Αλβιόνα. Σε 16 πανεπιστήμια -μέχρι τη στιγμή που κλείνει η ύλη της «Κ»- φοιτητές έχουν καταλάβει αμφιθέατρα, βιβλιοθήκες, ιστορικά κτίρια, απαιτώντας από τις διοικήσεις των πανεπιστημίων να καταγγείλουν την ισραηλινή εισβολή και βερβερρότητα στη Γάζα, να αποσύρουν τις επενδύσεις τους από εταιρίες που χρηματοδοτούν τον ισραηλινό στρατό (π.χ. BAE systems), να υποστηρίξουν οικονομικά παλαιστίνιους φοιτητές των ιδρυμάτων, δημιουργώντας νέες υποτροφίες για παλαιστίνιους φοιτητές που δεν μπορούν να σπουδάσουν στο κατεστραμμένο από τους βομβαρδισμούς ισλαμικό πανεπιστήμιο της Γάζας και να αφαιρέσουν τα διδάκτρα από άλλους που δεν μπορούν να αντεπεξέλθουν λόγω των συνθηκών του πολέμου. Τέλος, να σταλεί το περίσσειμα των εργασιονομικών εγκαταστάσεων (παλιό υπολογιστές, παλιά βιβλία) στα σχολεία και τις σχολές της Γάζας.

Στο King's College καταληψίες φοιτητές απαιτούν επιπλέον, να αφαιρεθεί το διδακτορικό του Σιμόν Πέρες, γιατί, σύμφωνα με ανακοίνωσή τους, «προέβαλε την υποστήριξη της κοινής γνώμης για πιθανά εγκλήματα πολέμου στη Λωρίδα της Γάζας». Υπενθυμίζουμε ότι κατά τη διάρκεια της εισβολής στη Λωρίδα της Γάζας, ο Πέρες, που έχει «ανταμειφθεί» για τη...θεάρεστη δράση του και με Νόμπελ ειρήνης στο παρελθόν, είχε δηλώσει ότι οι Παλαιστίνιοι δεν προσέχουν τα παιδιά τους, όπως οι Ισραηλινοί, γι' αυτό και τα τελευταία βρίσκουν φρικτό θάνατο!

Ακόμα και αυτό το επίπεδο συμβολικής δια-

μαρτυρίας, στο πλαίσιο του οποίου φοιτητές φίλα προσκείμενοι στην παλαιστινιακή υπόθεση διοργανώνουν συζητήσεις, ομιλίες, συγκεντρώσεις και εξωστρεφείς δράσεις (πορείες, καθιστικές διαμαρτυρίες) ενάντια στον επεκτατισμό του σιωνιστικού κράτους, χωρίς να παρακωλύουν τη μαθησιακή διαδικασία (τα μαθήματα γίνονται κανονικά) συναντά σε αρκετές περιπτώσεις την αυταρχική και αδιάλλακτη στάση των διοικήσεων. Αρκετές διοικήσεις αρχικά επιλέγουν το μαστίγιο του εκφοβισμού και της καταστολής, αλλά αναγκάζονται, υπό την πίεση της μαζικότητας που παίρνουν ακαριαία οι κινητοποιήσεις στα ιδρύματα, να φορέσουν την λεοντή του δημοκράτη ακαδημαϊκού που σέβεται υποτίθεται τη λεγόμενη ακαδημαϊκή ελευθερία και να κάνουν δηλώσεις στις εφημερίδες ότι εκτιμούν την οργή των φοιτητών για την ανθρωπιστική κρίση στη Γάζα.

Στο Μπέρκινχαμ, η αστυνομία εισέβαλε στο πανεπιστήμιο, κατόπιν έκκλησης της διοίκησης του ιδρύματος, για να ανακαταλάβει κτίριο που είχαν καταλάβει οι φοιτητές. Το ρεύμα αυτών των κινητοποιήσεων άγγιξε ακόμη και την Οξφόρδη και το Κέιμπριτζ. Αντίστοιχες κινήσεις σε αγγλικά πανεπιστήμια έχουν να γίνουν από το '80, όταν π.χ. στο London School of Economics, που πρωτοστάτησε στις φετινές κινητοποιήσεις, είχε πραγματοποιηθεί κατάληψη κτιρίου ενάντια στο καθεστώς του απαρχαίντ. Και τότε όμως, δεν είχαν τη σημερινή έκταση και μαζικότητα.

Από την άλλη, η ισραηλινή κοινότητα δεν μένει με σταυρωμένα χέρια. Στο LSE έστειλε επίσημη αίτηση να σταματήσουν οι κινητοποιήσεις γιατί υποτίθεται παρεμποδίζουν την διαδικασία της μάθησης! Προέβη και σε απόπειρες αντισυγκεντρώσεων, αλλά εις μάτην.

Για όπλα υπάρχουν λεφτά

Όταν βλέπετε να σηκώνονται οι εθνικιστικοί τόνοι και να προβάλλει ο «εξ Ανατολών κίνδυνος», τότε ετοιμαστείτε να υποδεχτείτε μερικές «βαρβάτες» αγορές οπλικών συστημάτων. Είναι σαν τις διαφημίσεις που παίζουν με διάφορες ανάγκες, υπάρχουν ή απύπαρκτες, για να σε ψήσουν ν' αγοράσεις το προϊόν.

Προ δεκαήμερου τα πατριωτικά τύμπανα άρχισαν να μας καλούν στα όπλα (ή μάλλον ν' αγοράσουμε όπλα): «τουρκική φρεγάτα έξω από τη Τζία», «πολιτικό αεροσκάφος παρενοχλήθηκε από οπλισμένα τουρκικά F-16». Παρακολούθησε κανείς το θέμα; Να σας πούμε εμείς τι έγινε. Η παρουσία τουρκικής φρεγάτας στο Αιγαίο δεν είναι πρωτοφανές γεγονός. Το τουρκικό πολεμικό σκάφος ήταν σε διεθνή ύδατα και κατά τον πλου του ακολούθησε όλους τους προβλεπόμενους κανόνες αβλαβούς διέλευσης. Γι' αυτό και δεν υπήρξε κανένα ελληνικό διάβημα διαμαρτυρίας προς την Τουρκία. Όσο για την υποτιθέμενη παρενόχληση πολιτι-

κού αεροσκάφους από τουρκικά μαχητικά, δεν υπήρξε ποτέ. Αεροπλάνο της Aegean πετούσε στα 17.000 πόδια κοντά στη Λήμνο κατεβαίνοντας για προσγείωση στην Αλεξανδρούπολη. Δυο τουρκικά F-16 πετούσαν εντός του FIR Ιστανμπούλ στα 20.000 πόδια και πήραν εντολή από τουρκικό ραντάρ ν' ανέβουν στα 27.000 πόδια, επειδή υπάρχει κίνηση πολιτικού αεροσκάφους. Αυτό και έγινε, χωρίς καν να ενεργοποιηθεί η προειδοποίηση αποφυγής σύγκρουσης, αφού η απόσταση ανάμεσα στο πολιτικό και τα μαχητικά αεροσκά-

φη δεν έγινε ποτέ μικρότερη από 10 μίλια.

Ποιος διόγκωσε τα δυο αυτά περιστατικά; Ο μηχανισμός του Μείμαρκα, που ετοιμάζει τις νέες αγορές υπέρογκων οπλικών συστημάτων, που θα αγοραστούν παρά την κρίση. Και ποιος απαιτήση να αποκλιμακωθεί η προπαγάνδα; Η Μπακογιάννη, που θεώρησε ότι πλήττεται το πολιτικό της ίματζ (έκτοτε βρίσκεται στα μαχαίρια με τον άλλοτε κολλητό της Βαγγέλα). Οι παραγγελίες πάντως θα δοθούν και θα κυμαίνονται μεταξύ 6 και 8 δις ευρώ!

Παρασκευή, 6 Φλεβάρη
ΠΑΝΤΕΙΟ

Εκδήλωση για την
Παλαιστίνη

Διοργάνωση
Free Gaza Movement

■ Χάλεντ Μισάλ

Ο εχθρός έχασε, η Αντίσταση νίκησε

Ενα σημαντικό τηλεοπτικό διάγγελμα εκφώνησε στις 21 Γενάρη, από το τηλεοπτικό κανάλι της Χαμάς «Αλ-Κουντς», ο εξόριστος στη Δαμασκό πολιτικός ηγέτης της οργάνωσης Χάλεντ Μισάλ. Το παραθέτουμε, γιατί από το περιεχόμενό του μπορεί να σχηματίσει κανείς μια πληρέστερη εικόνα για τις θέσεις που υποστηρίζει σ' αυτή τη φάση η μεγαλύτερη δύναμη της Παλαιστινιακής Αντίστασης και κυρίαρχη στη Γάζα.

Ναι, η Γάζα αναδείχτηκε νικήτρια. Ναι, ο εχθρός έχασε και η Αντίσταση αναδείχτηκε νικήτρια και μαζί με αυτή ο λαός μας και το έθνος μας αναδείχτηκαν νικητές.

Δόξα τω Θεώ, η νίκη μας στη Γάζα ήταν μεγαλύτερη και εναργέστερη από τους ψεύτικους ισχυρισμούς του αντίπαλου και από την αμφιβολία που διέσπειραν οι συνεργάτες του και όσοι μας εγκατέλειψαν. Δεν αρκεί αυτό, για να φανεί ότι οι στόχοι του εχθρού δεν εκπληρώθηκαν; Τελικά, ηττήθηκε στο έδαφος, όπως ηττήθηκε και πολιτικά. Επειτα από τρεις βδομάδες, αναγκάστηκε να κηρύξει μονομερή κατάπαυση του πυρός και να υποχωρήσει χωρίς όρους που να περιορίζουν ή να δένουν τα χέρια της Αντίστασης.

Αυτός είναι ο πρώτος πόλεμος που ο λαός μας νίκησε στη χώρα του, ο πρώτος πραγματικός πόλεμος μεγάλης κλίμακας. Γι' αυτό ο πόλεμος της Γάζας αποτελεί μια καμπή στο αγώνα ενάντια στο σιωνιστή εχθρό. Με τη σπουδαιότητά του, τα επιτεύγματά του, τον συγχρονισμό του και το μεγαλείο του, αποτελεί το θεμέλιο λίθο μιας αποτελεσματικής και σοβαρής στρατηγικής για την απελευθέρωση, που ξεκινά στην Παλαιστίνη και θα συνεχιστεί παντού, με τη στήριξη του έθνους.

Θα αναλάβουμε την ευθύνη μας για τους ξεσπιτωμένους έναν προς έναν. Με το θέλημα του Θεού, θα δώσουμε σε όλους κατάλυμα. Θα σας αποζημιώσουμε με ό,τι μπορούμε, αλλά η αποζημίωση για το αίμα και τις ψυχές σας θα τη λάβετε από το Θεό, στον κόσμο που θα έρθει, στον πα-

ράδεισο. Τα αδελφια σας στο κίνημα της Χαμάς και στην κυβέρνηση του αδελφού μου Ισμαήλ Χανίγια καθώς και το ένδοξο έθνος και οι ισλαμιστές ηγέτες δουλεύουν ήδη για να εκπληρώσουν αυτό το σχέδιο, το σχέδιο της ανοικοδόμησης, της στέγασης, της αποζημίωσης και της περιθάλψης των τραυματισμένων. Επικοινωνήσαμε με αρκετές χώρες, κάποιες από τις οποίες μάλιστα τις επισκεφτήκαμε. Ολοι δουλεύουν σαν μελίσι για το καλό σας. Υπάρχουν δυο δρόμοι για το ρόλο μας σ' αυτό το σχέδιο. Ο άμεσος δρόμος: στις οικογένειες των μαρτύρων και των τραυματιών και των οικογενειών που έχασαν τα σπίνια τους θα δώσουμε συγκεκριμένα χρηματικά ποσά, τις λεπτομέρειες των οποίων αφήνω για την κυβέρνηση του αδελφού μου Χανίγια. Επίσης, θα περιθάλψουμε τους τραυματίες. Αυτός είναι ο δρόμος που επείγει. Ο επόμενος δρόμος θα περιλαμβάνει ένα σχέδιο ανοικοδόμησης, με το οποίο θα σας αποζημιώσουμε για όλα όσα συνέβησαν και θα ξαναχτίσουμε ό,τι καταστράφηκε.

Απευθύνομαι στις αραβικές χώρες, αναφορικά με τα χρήματα που θα προσφέρετε εκ μέρους των χωρών σας και των καλών λαών σας: Εξετάστε εξονυχιστικά σε ποια χέρια θα τα δώσετε. Μην τα δώσετε σε χέρια διεφθαρμένων ανθρώπων. Υπάρχουν δυο επιλογές: είτε θα τα δώσετε στη νόμιμη κυβέρνηση του αδελφού μου Ισμαήλ Χανίγια στη Γάζα –μια έντιμη κυβέρνηση με αποδεδειγμένη εμπειρία στην εξυπηρέτηση του λαού– για να καθοδηγήσει την ανοικοδόμηση κάτω από το δικό σας έλεγχο ή φέρτε

σε πέρας αυτό το έργο οι ίδιοι, μέσω εταιριών από τις δικές σας χώρες, ταμείων και ινστιτούτων από τις δικές σας χώρες ή με οποιαδήποτε μέθοδο επιλέξετε, πάρτε οι ίδιοι στα χέρια σας τα σχέδια της ανοικοδόμησης. Αλλά σήμερα, κανένας Παλαιστίνιος –και πιστεύω κανένας ανάμεσα στους δικούς σας ανθρώπους– δε θα δεχτεί αυτά τα λεφτά να δοθούν στα χέρια των διεφθαρμένων. Ξέρετε την αλήθεια, έχετε μεγάλη εμπειρία σ' αυτό.

Κάποιοι λένε: Τι είδους νίκη είναι αυτή, με όλη αυτή την καταστροφή; Μερικοί άνθρωποι βγήκαν από την τρύπα που είχαν κρυφτεί κατά τη διάρκεια του πολέμου. Φοβούνταν τον πόλεμο, γι' αυτό χαμήλωσαν τις φωνές, φοβούμενοι την οργή των αραβικών, ισλαμικών και παλαιστινιακών μαζών. Σήμερα, άρχισαν να κρίζουν σαν κοράκια, λέγοντας: «η Χαμάς πρέπει να δει τι συνέβη στη χώρα μας». Σε αυτούς λέμε τα εξής: Υπήρξε ποτέ λαός που απελευθερώθηκε χωρίς απώλειες; Ρίξτε μια ματιά στην Ιστορία. Αυτό είναι σημαντικό και πρέπει να φτάσει σε όλο τον κόσμο. Μεγάλες πόλεις στον κόσμο καταστράφηκαν και ξαναχτίστηκαν. Αυτές οι πόλεις υπέστησαν μεγάλη καταστροφή. Τι συνέβη στο Λονδίνο στο Β' Παγκόσμιο

Πόλεμο; Τι συνέβη στο Παρίσι; Τι συνέβη στο Ανόι, στο Λένινγκραντ, στο Στάλινγκραντ; Τι συνέβη στους αδελφούς μας από τις οργανώσεις που έχουν ιστορία στο Λίβανο; Τι συνέβη στη Βηρυττό; Η Βηρυττός δεν ήταν δική σας χώρα, είσασαν φιλοξενούμενοι εκεί. Παρολαυτά πολεμήσατε για 88 μέρες. Γιατί λοιπόν θεμελιώνετε την αντίθεσή σας στην ακλόνητη σταθερότητα που επέδειξε η Γάζα, στην καταστροφή, στους σκοτωμούς και τις σφαγές, όταν ακόμη και σεις επιτρέψατε στους εαυτούς σας να συνεχίσετε έτσι για όλες αυτές τις μέρες στη Βηρυττό το 1982; Ποιον σέβεται περισσότερο ο βρετανικός λαός, τον Τσόρτσιλ που πολέμησε τους Ναζί ή τον Τσάμπερλεν που κατεύναζε τον Χίτλερ; Ο γαλλικός λαός σέβεται τον Ντε Γκολ που από το Λονδίνο συνέχισε την αντίσταση ενάντια στους Ναζί στη Γαλλία ή τον στρατηγό Πετέν, τον ηγέτη της κυβέρνησης του Βισί, που μοιάζει περισσότερο από οτιδήποτε στην Παλαιστινιακή «Αυτόνομη» Αρχή;

Μόνο οι δοξασμένοι καταγράφονται στην Ιστορία με φωτεινά γράμματα. Σε όσους κατευνάζουν τον εχθρό με το πρόσχημα της αποφυγής απωλειών έχουμε να πούμε ότι η νίκη μπορεί να εξασφαλιστεί μόνο με αίμα. Το 1940, ο Τσόρτσιλ, που δεν θεωρείται τρομοκράτης σύμφωνα με τα σημερινά κριτήρια, γιατί είχε ευρωπαϊκό αίμα στις φλέβες του, είπε στο βρετανικό λαό, μόλις πήρε την εξουσία: «Μπορώ να σας υποσχεθώ μόνο ιδρώτα, αίμα, δάκρυα και μόχθο». Ετσι πρέπει να είναι οι ηγέτες. Οι ηγέτες δεν πρέπει να είναι επαίτες στις διαπραγματεύσεις. Στο Στάλινγκραντ, στο Λένινγκραντ – υπήρξαν 600.000 θύματα στο Λένινγκραντ και 1.000.000 εκποτισμένοι άνθρωποι. Αυτός ο κανόνας ισχύει και για μας, όπως ισχύει για κάθε άλλο έθνος.

Αγαπημένοι μου αδελφοί της Δυτικής Οχθής, ήρθε η δική σας μέρα. Ξέ-

ρω ότι οργανώσατε μια Ιντιφάντα στο παρελθόν, αλλά η καταπίεση σας απέτρεψε από το να οργανώσετε μια νέα μεγάλη Ιντιφάντα, όπως κάνατε στο παρελθόν. Ομως, δεν μπορούμε να εναποθέσουμε όλο το εθνικό βάρος στη Γάζα.

Θέλουμε την παλαιστινιακή συμφιλίωση. Αλλά μετά το μάθημα της Γάζας, ποια θα είναι η βάση γι' αυτή τη συμφιλίωση; Θέλουμε να βασιστεί στην Αντίσταση και στην πίστη στα εθνικά μας δίκαια και όχι σε ανώφελες διαπραγματεύσεις ή σε παραχωρήσεις, που αφορούν την Ιερουσαλήμ, το δικαίωμα της επιστροφής ή τη γη. Ναι, στηρίζουμε τον ενδοπαλαιστινιακό διάλογο, αλλά προκειμένου να είναι σοβαρός και αποτελεσματικός διάλογος πρέπει να προηγηθούν συγκεκριμένα βήματα. Οι πολιτικοί κρατούμενοι πρέπει να απελευθερωθούν και η συνεργασία της Ασφάλειας με τον εχθρό πρέπει να σταματήσει..

Ήταν ένα μάθημα για τους εχθρικούς ανθρώπους στη διεθνή κοινότητα, για το Κουαρτέτο και τη νέα διοίκηση του Ομπάμα και τους συμμάχους του στην Ευρώπη. Πρέπει να σταματήσουν οι Ισραήλ και πρέπει να ξέρουν ότι το Ισραήλ δεν είναι σε θέση να υπερασπίζεται το εαυτό του, ότι η κατοχή και η επιθετικότητα δεν έχει μέλλον. Το δεύτερο μάθημα που πρέπει να πάρουν είναι ότι τρία χρόνια προσπάθειας αποκλεισμού της Χαμάς είναι αρκετά. Ηρθε η ώρα για σας ν' αντιμετωπίσετε τη Χαμάς, η οποία κέρδισε τη νομιμοποίηση με τον αγώνα, με τις κάλπες, με την έλλειψη διαφθοράς, με τις υπηρεσίες της στο λαό και τώρα κέρδισε τη νομιμοποίηση με τη νίκη της ενάντια στην ισχυρότερη δύναμη στην περιοχή. Ηρθε η ώρα ν' αντιμετωπίσετε κατάλληλα τη Χαμάς, όχι γιατί έχουμε να κερδίσουμε κάτι από αυτό. Για κανένα λόγο. Αυτό είναι εθνική επιταγή. Δεν επιβάλλουμε τους εαυτούς μας σε κανέναν.

Η σκυτάλη στο μέτωπο της Αντίστασης

Η επιχείρηση «καυτό μολύβι» του ισραηλινού στρατού όχι μόνο απέτυχε να εκπληρώσει το βασικό στόχο της, τη συντριβή της Χαμάς και των άλλων δυνάμεων της Αντίστασης, την ανατροπή της κυβέρνησης Χανίγια και την επαναφορά της Γάζας υπό τον έλεγχο του Αμπάς και της διεφθαρμένης κλίμακας του, αλλά έφερε ακριβώς το αντίθετο αποτέλεσμα. Την ανατροπή του στάτους κβο στο παλαιστινιακό πολιτικό σκηνικό, που ανοίγει το δρόμο για σημαντικές αλλαγές στην πορεία του αγώνα για την εθνική απελευθέρωση του παλαιστινιακού λαού.

Όλες σχεδόν οι πολιτικές αναλύσεις από διάφορες πηγές, που γνωρίζουν τα πράγματα από τα μέσα, συγκλίνουν στο συμπέρασμα ότι η Χαμάς βγήκε από τις φλόγες του πολέμου ισχυρότερη, ότι το μέτωπο των δυνάμεων της Αντίστασης είναι πλέον ο πραγματικός εκφραστής της θέλησης και των συμφερόντων του παλαιστινιακού λαού, ότι ο Αμπάς και η κλίμακα του στην ηγεσία της Φατάχ είναι τελειωμένη υπόθεση και έχουν σηματοδοτήσει ως συνεργάτες των Αμερικάνων και των Σιωνιστών και ως προδότες των συμφερόντων του παλαιστινιακού λαού.

■ Από τα ερείπια

Μια εξαιρετικά ενδιαφέρουσα ανάλυση του Mouin Rabbani, με

τον προαναφερόμενο τίτλο, που δημοσιεύτηκε στην ιστοσελίδα του «Middle East Report» (22/2/09), μεταξύ άλλων, αναφέρει:

«Ο πόλεμος του Ισραήλ στη Λωρίδα της Γάζας έχει προκαλέσει σημαντική μεταβολή στην παλαιστινιακή πολιτική. Μεταβολή όμοια με κείνη της περιόδου του πολέμου του 1967, όταν η αξιοπιστία της επικρατούσας αραβικής τάξης κατέρρευσε και –αντλώντας τη νομιμότητά τους από την κήνη του όπλου– ο Αραφάτ και ο συνασπισμός των αντάρτικων παλαιστινιακών οργανώσεων πήραν στα χέρια τους τον έλεγχο της Οργάνωσης για την Απελευθέρωση της Παλαιστίνης.

Με την ειρηνευτική διαδικασία να έχει καταλήξει από μέσο σε σκοπό και η δημιουργία ανεξάρτητου κράτους να έχει μετατραπεί σε φόρμουλα για τη διαίωση της ισραηλινής κυριαρχίας και τον τεμαχισμό της Παλαιστίνης, ο αγώνας για την αυτοδιάθεση των Παλαιστίνιων φαίνεται να τίθεται ξανά στο επίκεντρο. Οι Παλαιστίνιοι δεν φαίνονται πια διατεθειμένοι να επιλέγουν τους ηγέτες τους με βάση τον ηρωισμό τους στο τραπέζι των διαπραγματεύσεων, τη συχνότητα των συναντήσεών τους με τους ηγέτες του κόσμου, ούτε ακόμη κατ' ανάγκη με βάση την εκλογική τους επιδοση. Μετά την καταστροφή της Γάζας, βασικά κριτήρια για την επιλογή των ηγετών τους έχουν γίνει για τους

Παλαιστίνιους η αμφισβήτηση του Ισραήλ και της κατοχής και η θέληση για αντίσταση στις διεθνείς πιέσεις. Ομως, ο Αμπάς δεν θα πάρει μέρος σ' αυτή τη διαδικασία. Αντίθετα, η εκδίωξή του από το πολιτικό σώμα έχει γίνει μη διαπραγματεύσιμη προϋπόθεσή της. Γιατί αν υπάρχει ένα μήνυμα, αυτό είναι: «όχι πια μπίζνες ως συνήθως». Πώς θα εξελιχθεί αυτή η διαδικασία θα φανεί στο μέλλον... Το βέβαιο είναι ότι θα οδηγήσει στην τυπική αποκήρυξη των καταστροφικών συμφωνιών του Οσλο και πιθανόν στην κατάρτιση της Παλαιστινιακής Αρχής.

Οι αιτίες για τον πολιτικό θάνατο του Αμπάς είναι λίγες και προηγούνται της ισραηλινής επίθεσης στη Γάζα: αυτός από καιρό είχε τοποθετήσει όλα τα αυγά στο αμερικανο-ισραηλινό καλάθι. Ενεργώντας σαν να είχαν ήδη εκκολληθεί τα κοτόπουλά του, η ανικανότητά του να πετύχει κάποιο χειροπιαστό αποτέλεσμα σήμαινε ότι αυτά έπεσαν στο κεφάλι του ενόχου με ορμή.

Κλειδί σ' αυτό ήταν η σχέση του Αμπάς με το λαό. Για να το πούμε απλά, αυτή δεν υπήρξε ποτέ. Ο Αραφάτ έβλεπε τους Παλαιστίνιους σαν άσο στο μανίκι του, που μπορούσε να τον βγάλει όταν όλα τα άλλα αποτύχαιναν, και αντιλαμβανόταν ότι η δύναμή του απέναντι στους εξωτερικούς παράγοντες απέρρεε από

Ασφυκτικός κλοιός στη Γάζα

«Ο πρωθυπουργός κι εγώ συζητήσαμε την κρίσιμη σημασία της ενίσχυσης της εκχειρία, συμπεριλαμβανοντας τον τερματισμό των εχθροπραξιών, τον τερματισμό του λαθρεμπορίου και το άνοιγμα των περασμάτων βάσει των συμφωνιών του 2005». Τα λόγια του πρώην γερουσιαστή και νυν απεσταλμένου της κυβέρνησης Ομπάμα, Τζορτζ Μίτσελ, μετά τη συνάντησή του με τον ισραηλινό πρωθυπουργό Εχούντ Ολμέρτ την περασμένη Τετάρτη (ο Μίτσελ συναντήθηκε την Πέμπτη και με τον Αμπάς, αλλά φυσικά με κανένα στέλεχος της Χαμάς), δεν αφήνουν κανένα περιθώριο αμφιβολίας για το χαρακτήρα της «ειρήνης», την οποία πλασάρει ότι προωθεί η νέα αμερικανική κυβέρνηση.

Ο Μίτσελ είναι «παλιά καραβάνα» στο Μεσανατολικό. Ήταν επικεφαλής της πενταμελούς επιτροπής που συστάθηκε το Δεκέμβριο του 2000 (τρεις μήνες μετά το ξέσπασμα της δεύτερης Ιντιφάντα) κι έγινε γνωστή ως «επιτροπή Μίτσελ», στην οποία συμμετείχαν εκτός από τον ίδιο ο Χαβίε Σολάνα από την ΕΕ, ο πρώην γερουσιαστής των ΗΠΑ Γουόρεν Ρούντμαν, ο πρώην πρόεδρος της Τουρκίας Σουλεϊμάν Ντεμιρέλ και ο τότε υπουργός Εξωτερικών της Νορβηγίας Θόρμιορν Ισγκλάντ. Η επιτροπή, που είχε συσταθεί για να «εξετάσει τα κρούσματα βίας στην Παλαιστίνη», κατέληξε στο συμπέρασμα ότι η Παλαιστινιακή Αρχή θα πρέπει να συλλάβει και να φυλακίσει τους «τρομοκράτες» και να πάρει όλα τα απαραίτητα μέτρα για να τους καταστείλει.

Τι λέει σήμερα ο Μίτσελ; Τίποτα διαφορετικό. Στόχος να εμποδιστεί ο επανεξοπλισμός της Αντίστασης και να ανοίξουν τα περάσματα βάσει των

Το χαμόγελο της αισιοδοξίας ανθίζει πάνω στα ερείπια (φωτογραφία του Νίκου Μπόλου από τη Γάζα)

συμφωνιών του 2005. Δηλαδή, της συμφωνίας που επιτεύχθηκε μεταξύ του τότε ισραηλινού πρωθυπουργού Αριέλ Σαρόν και του τότε νεοεκλεγμένου προέδρου της Παλαιστινιακής Αρχής Μαχμούντ Αμπάς στις 8 Φλεβάρη του 2005 στο Σαρμ Ελ Σείχ της Αιγύπτου, στην οποία, αν και δεν αναφερόταν ούτε μία φορά η λέξη «κατοχή», η Παλαιστινιακή Αρχή δεσμευόταν να εξασφαλίσει τον τερματισμό όλων των πράξεων βίας από την μεριά των Παλαιστίνων! Σύμφωνα με την ίδια συμφωνία, οι Σιωνιστές θα έλεγχαν όλα τα περάσματα, ακόμα κι αυτό της Ράφα από κοινού με την Αίγυπτο.

Που οδήγησε αυτή η συμφωνία είναι γνωστό: στον πλήρη αποκλεισμό της Γάζας. Οι Αμερικάνοι, λοιπόν, προωθούν την ίδια «ειρήνη» που προωθούσαν και στο παρελθόν. Μια «ειρήνη» με ένα και μοναδικό προσπατούμενο: τη συντριβή της Αντίστασης.

Όμως δεν είναι μόνο οι Αμερικάνοι που δουλεύουν σ' αυτό το σκοπό. Η ΕΕ απέφυγε να καταγγείλει τη σιωνιστική επίθεση (στην απόφαση του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, που πάρθηκε στις 15/1) και έσπευσε να στηρίξει μια εκχειρία κομμένη και ραμμένη στα μέτρα των Σιωνιστών με κύριο στόχο την «ασφάλειά τους». Ο ευρωπαϊκός επίτροπος αρμόδιος για την Ανάπτυξη και την Ανθρωπιστική Βοήθεια, Λουί Μισέλ, δήλωσε μάλιστα χωρίς ίχνος ντροπής, ότι η Χαμάς «φέρει τεράστια ευθύνη για τις απώλειες μεταξύ των αμάχων», γιατί τους χρησιμοποιεί «ως ανθρώπινες ασπίδες» και δίνει μάχες σε κατοικημένες περιοχές λειτουργώντας με μεθόδους «τρομοκρατικής οργάνωσης» (προφανώς, όπως λειτουργούσαν οι Σοβιετικοί στο Στάλινγκραντ, που τόλμησαν να δώσουν μάχη με τους ναζί μέσα στην πόλη). Η καθ' όλα «ευαίσθητη» Γαλλία έστειλε φρεγάτα για να συμμετάσχει

στον θαλάσσιο αποκλεισμό της Γάζας, προκαλώντας την οργισμένη αντίδραση του παλαιστίνιου πρωθυπουργού στη Γάζα Ισμαήλ Χανίγια, ο οποίος κατηγορήσε τη Γαλλία ότι αντί για πλωτά νοσοκομεία στέλνει φρεγάτες. Ο Γενικός Γραμματέας του ΟΗΕ, Μπαν Κι Μουν, που επισκέφτηκε τη Γάζα, αρνήθηκε να συνομιλήσει με οποιοδήποτε στέλεχος της νόμιμα εκλεγμένης κυβέρνησης της Χαμάς, δηλώνοντας ότι αναγνωρίζει μόνο την «νόμιμη» Παλαιστινιακή Αρχή (πόσο νόμιμος είναι ο Αμπάς, η θητεία του οποίου έληξε και τυπικά στις 9 Γενάρη, μόνο ο Μπαν Κι Μουν γνωρίζει).

Οι Αιγύπτιοι πιέζουν τη Χαμάς να συνάψει μακρόχρονη εκχειρία με τους Σιωνιστές, πριν από τις ισραηλινές εκλογές, μη τυχόν και κερδίσει το Λικούντ και ο Νετανιάχου, ενώ ο τούρκος υπουργός Εξωτερικών, Αλί Μπαμπασζάν, δήλωσε ότι η Χαμάς θα πρέπει να εργαστεί στα πλαίσια του πολιτικού συστήματος και να αποφασίσει αν θέλει να είναι ένοπλη οργάνωση ή πολιτικό κίνημα (προφανώς, το να ισχύουν και τα δύο είναι... αδιανόητο).

Από τη μεριά της η Χαμάς δηλώνει ότι αποδέχεται μόνο ένα χρόνο εκχειρία, με αδιαπραγμάτευτο αίτημα την άρση του αποκλεισμού, ενώ σε καμία περίπτωση δεν αποδέχεται οι Σιωνιστές να ελέγχουν το πέρασμα της Ράφα προς την Αίγυπτο (αποδέχεται μόνο παρατηρητές από ΕΕ και Τουρκία). Μέλος της διπλωματικής αντιπροσωπείας της Χαμάς στο Κάιρο, ο Αϊμάν Τάχα, δήλωσε ότι η εβδομαδιαία εκχειρία που συμφώνησαν όλες οι αντιστασιακές οργανώσεις της Γάζας παρατείνεται μέχρι τις 5 Φλεβάρη, για να δοθεί περισσότερος χρόνος ώστε να υπάρξει πιθανότητα να

καταλήξουν κάπου οι διαπραγματεύσεις που συνεχίζονται τη στιγμή που γράφονται αυτές οι γραμμές. Ο Τάχα δήλωσε κατηγορηματικά, ότι η Χαμάς δεν αποδέχεται την επιστροφή στις προηγούμενες συμφωνημένες εκχειρίες, απορρίπτοντας τη συμφωνία του 2005 για τον έλεγχο του περάσματος της Ράφα από Αίγυπτο και Σιωνιστές.

Παράλληλα με το διπλωματικό μαραθινό, οι Σιωνιστές συνεχίζουν τις επιθέσεις. Με πρόσχημα την έκρηξη βόμβας που χτύπησε ισραηλινή περιπόλο την περασμένη Τρίτη (σκοτώθηκε ένας και τραυματίστηκαν τρεις σιωνιστές στρατιώτες), ο ισραηλινός στρατός εξαπέλυσε αεροπορική επίθεση στη Χαν Γιούνις το απόγευμα της ίδιας μέρας (με αποτέλεσμα τρεις τραυματίες), ενώ την επομένη βομβάρδισε τούνελ στα σύνορα με την Αίγυπτο και εισέβαλε στην ανατολική Γάζα με τανκς και στρατιωτικά οχήματα, τα οποία κατέστρεψαν αγροτικές εκτάσεις και σπίατα δίπλα στα σύνορα, αλλά δέχτηκε τρεις όλμους από τις δυνάμεις της Αντίστασης.

Ο πόλεμος, λοιπόν, κάθε άλλο παρά έχει τελειώσει στη Γάζα. Όμως, η Αντίσταση έχει πλέον νομιμοποιηθεί παγκόσμια και ακόμα και τα αντιδραστικά αραβικά κράτη αναγκάζονται να κρατήσουν αποστάσεις από τον αμερικανόδουλο Αμπάς. Το Κουβέιτ δήλωσε ότι δεν θα στείλει λεφτά στη Ραμάλ αλλά στο Αραβικό Ίδρυμα Ανάπτυξης στη Γάζα, ενώ ο σύριος ηγέτης Μπασάρ Αλ-Ασαντ πραγματοποίησε συνάντηση με στελέχη της Παλαιστινιακής Αντίστασης (μεταξύ των οποίων και ο εξόριστος ηγέτης της Χαμάς, Χάλεντ Μισάλ), τα οποία συνεχάρη για την σθεναρή τους στάση.

την πεποίθηση ότι εκπροσωπούσε τον παλαιστινιακό λαό. Αν αποτύχαινε ή αρνιόταν να την κινητοποιήσει κατάλληλα, τουλάχιστον την είχε πάντα ως εφεδρεία.

Αντίθετα, ο Αμπάς υπήρξε πάντα ένας αντιπαθητικός ελιτιστής, που φαίνεται ότι θεωρεί τον παλαιστινιακό λαό σαν ένα εμπόδιο που πρέπει να ξεπεράσει, ώστε να μπορέσει να προχωρήσει το παιχνίδι με τους εταίρους του... Από τη στιγμή που πείστηκε για την ειλικρίνεια των οραμάτων του Μπους, που ανέθεταν την ευθύνη στους Παλαιστίνους να αποδείξουν ότι έχουν τα προσόντα για να γίνουν μέλος του ανθρώπινου γένους και είναι άξιοι για να τους απευθύνει το λόγο η Τζίπι Λίβνι και η Κοντολίζα Ράις, δεν υπήρχε επιστροφή. Στο εξής οι παλαιστινιακές δυνάμεις ασφάλειας θα έστρεφαν τα όπλα αποκλειστικά εναντίον του λαού τους. Στον ΟΗΕ, που ήταν κάποτε βασικός στίβος για τον παλαιστινιακό αγώνα, ο απεσταλμένος του Αμπάς, Ριάντ Μανσούρ, ήταν υπερβολικά απασχολημένος με τη σύνταξη απόφασης που θα χαρακτήριζε τη Χαμάς τρομοκρατική οργάνωση ώστε να ασχοληθεί με τα τετριμμένα παλαιστινιακά προβλήματα.

Με τη λήξη της προεδρικής θητείας του στις 9 Ιανουαρίου, το συνταγματικό καθεστώς ήταν το ελάχιστο από τα προβλήματά του. Όλες οι πολιτικές του είχαν αποτύχει. Στη Δυτική Οχθη, η επέκταση των εβραϊκών οικισμών προχωρούσε με πρωτοφανή ρυθμό, ενώ το τείχος κοντεύει να ολοκληρωθεί, καθιστώντας το διάλογο για τη δημιουργία δύο κρατών άνευ σημασίας...

Πολλοί υποστηρίζουν ότι ο Αμπάς πληρώνει το τίμημα της απάθειάς του, ενώ ο ισραηλινός στρατός σφαγιάζε τους Παλαιστίνους στη Γάζα, όμως αυτή είναι μόνο η μια πλευρά της ιστορίας. Εξίσου σημαντικός είναι ο τρόπος που συμπεριφέρθηκε σε διπλωματικό επίπεδο από τις 27 Δεκεμβρίου, σε πλήρη αντίθεση με τη θέληση του λαού του, ασχολούμενος με τη Γάζα σαν να επρόκειτο για μια ξένη χώρα για την οποία δεν είχε ακούσει ποτέ...

Εκεί που ο Αραφάτ θα έτρεχε σε όλες τις συνόδους ή θα επέμενε να τις παρακολουθήσει, όταν επιχειρούσαν να τον αφήσουν απ έξω, ο Αμπάς πρόβαλε τη μια αβάσιμη δικαιολογία μετά την άλλη (όταν προσκλήθηκε στη σύνοδο της Ντόχα). Οτι η σύνοδος δεν είχε απαρτία και συνεπώς δεν ήταν μια επίσημη σύνοδος του Αραβικού Συνδέσμου, ότι δεν μπορούσε να πάρει άδεια από το Ισραήλ και ότι ήταν πολύ πιεσμένος για να την παρακολουθήσει. Αγνοώντας τις διαβεβαιώσεις του Κατάρ ότι δεν είχαν προσκληθεί άλλοι Παλαιστίνιοι, φαίνεται ότι δεν είχε αντιληφθεί ότι ακόμη και μια άδεια παλαιστινιακή καρτέλα θα ήταν μεγάλο σκάνδαλο στην πατρίδα του. Ετσι, άνοιξε το δρόμο για τον ηγέτη της Χαμάς Χάλεντ Μισάλ να απευθυνθεί στον κόσμο εκ μέρους του παλαιστινιακού λαού. Αν ο Μισάλ δεν έχει καταφέρει ακόμη να φορέσει το μανδύα του παλαιστίνιου εθνικού ηγέτη, τουλάχιστον τον έχει αποσπασεί αμετάκλητα από τους ώμους του Μαχμούντ Αμπάς.

Δεν υπάρχει τίποτα πια που να μπορεί να πει ή να κάνει ο Αμπάς για να παραμείνει στην εξουσία. Το μόνο ερώτημα είναι αν θα αποχωρήσει μόνος του πριν το θανατηφόρο κτύπημα έρθει μέσα από το κίνημα της Φατάχ ή το λαό παρά από τους κύκλους των Ισλαμιστών.

Επίσης, δεν υπάρχει τίποτα που να μπορούν να κάνουν οι πάτρωνες και οι σύμμαχοί του για να τον σώσουν. Ούτε οι πέρα για πέρα κυνικές πρωτοβουλίες, όπως αυτή από τους Ευρωπαίους που υπόσχονται βοήθεια σε μια κυβέρνηση εθνικής ενότητας, μπορούν να πετύχουν τίποτα. Οι δωροδοκίες, οι απειλές, ακόμη και οι πόλεμοι ή οι ειρηνευτικές συσκέψεις δεν μπορούν πια να εμποδίσουν την εμφάνιση ενός νέου παλαιστινιακού εθνικού κινήματος. Δε γνωρίζουμε τη μορφή του ακόμη ή πώς θα εμφανιστεί. Το μόνο βέβαιο είναι ότι, αν δεν μπορέσει να εκπροσωπήσει αυθεντικά τη θέληση και τις προσδοκίες του λαού, αμφισβητώντας και όχι συμβιβάζόμενο με το στάτους κβο, και μ' αυτό τον τρόπο να κάνει πιο αποτελεσματική πρόοδο προς

τους βασικούς στόχους, δεν θα έχει μεγάλη διάρκεια ζωής».

■ Κυρίαρχη η Χαμάς

Στο συμπέρασμα ότι η Φατάχ φοβάται ότι ο πόλεμος στη Γάζα έδωσε στη Χαμάς κυρίαρχο πολιτικό ρόλο καταλήγει σε σχετικό άρθρο του ο έμπειρος στο Μεσανατολικό δημοσιογράφος του βρετανικού «Independent» (23/1/09) Πάτρικ Κόκμπερν, παραθέτοντας, μεταξύ άλλων, δηλώσεις ηγετικών στελεχών της Φατάχ. **Ιδού μερικά χαρακτηριστικά αποσπάσματα:**

«Έχουμε μπει στην εποχή της Χαμάς, που είναι τώρα πολύ ισχυρότερη από πριν. Η εποχή της ξεκίνησε όταν το Ισραήλ επιτέθηκε στη Γάζα στις 27 Δεκεμβρίου», δήλωσε ο Husam Kadr, βετεράνος ηγέτης της Φατάχ στην πόλη Ναμπλούς της Δυτικής Οχθης, ο οποίος απελευθερώθηκε πρόσφατα ύστερα από 5,5 χρόνια στις ισραηλινές φυλακές.

Η απότομη πτώση υποστήριξης στη Φατάχ και η ανυποληψία του Μαχμούντ Αμπάς, εξαιτίας της αδράνειάς του κατά τη διάρκεια του πολέμου των 22 ημερών στη Γάζα, δυσκολεύει πολύ τις ΗΠΑ και την ΕΕ να ισχυρίζονται ότι η Φατάχ είναι ο πραγματικός εκπρόσωπος του παλαιστινιακού λαού. Η διεθνής κοινότητα πιθανόν να το βρει αδύνατο να περιθωριοποιήσει τη Χαμάς στην ανοικτόδομη της Γάζας.

«Η Χαμάς έχει καταφέρει πολύ καλά να προβάλλει τον εαυτό της ως το κόμμα της αντίστασης, ενώ τη Φατάχ και τον Αμπάς ως αντίπαλους της αντίστασης, σε μια περίοδο που ο λαός θέλει να αντισταθεί», δήλωσε ο Ghassan Khatib, πρώην παλαιστίνιος υπουργός Σχεδιασμού. Πρόσθεσε ότι το κύρος του Αμπάς υπέστη βαρύτατο πλήγμα, όταν κατηγορήσε τη Χαμάς για την επίθεση του Ισραήλ στη Γάζα τις δυο πρώτες μέρες του πολέμου.

Ο Husam Kadr δήλωσε επίσης ότι δεν καλωσορίζει το θρίαμβο της Χαμάς, αλλά είναι πεπεισμένος ότι όπως ακριβώς η μακρο-
ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΣΤΗ ΣΕΛΙΔΑ 8

στην κάμερα και ανακοίνωσε ότι τον παίρνουν τηλέφωνο άλλες κοινωνικές ομάδες και διαμαρτύρονται ότι έδωσε πολλά στους αγρότες, ενώ αυτές τις έχει στο ριζισμό!

Και καλά, να δεχτούμε ότι ο υπουργός εκτελεί και χρέη τηλεφωνήτριας στο υπουργείο, οπότε κάθε διαμαρτυρόμενος τον βρίσκει εύκολα και του κάνει τα παράπονά του. Εκείνο που δεν μπορούμε να καταλάβουμε είναι τι δουλειά έχουν να τηλεφωνούν στο υπουργείο Γεωργίας εκπρόσωποι των βιομηχάνων, των εμπόρων, των συνταξιούχων και άλλων κοινωνικών ομάδων (τα ονόματα των οποίων φυσικά και δεν απεκάλυψε ο υπουργός). Ηλίθιοι είναι και δεν τηλεφωνούν στα καθ' ύλην αρμόδια υπουργεία (κυρίως το Οικονομίας), με τα οποία άλλωστε έχουν και καλά «κονέ»;

■ Καλά ξεμπερδέματα

Με τον Κύρκο ας πούμε ότι τα καταφέρνει η ηγεσία του ΣΥΝ. Όταν την πέφτει στον Τσίπρα με απαξιωτικές δηλώσεις του τύπου «από μαθητούδια δεν γινόμαστε ηγέτες», όλοι καταλαβαίνουν ότι αντιδρά σαν ένας πεισματάρης και μισοξεμωραμένος γέρος. Ας δεχτούμε ότι τα καταφέρνουν με τον Κωνσταντόπουλο που κάθε Κυριακή τον βρίσκουν μπροστά τους μέσα από τις στήλες κάποιας εφημερίδας (τελευταίας εσοδείας: κάρφωσε τους Αλαβάνο-Τσίπρα, λέγοντας ότι ο πρώτος εξακολουθεί να είναι πρόεδρος του ΣΥΝ, ενώ ο δεύτερος είναι απλώς αχυράνθρωπος). Με τους ανανεωτικούς, όμως, πώς θα ξεμπερδέψουν; Αυτοί παραμένουν νομιμόφρονες, καταγράφουν τις απόψεις τους, όπως έχουν δικαίωμα, και ετοιμάζονται να την κάνουν κατά ΠΑΣΟΚ μεριά, έτσι και προκύψει «ακυβερνησία» και το ΠΑΣΟΚ χρειάζεται έναν αέρα για να κυβερνήσει.

■ Πράσινες προκλήσεις

«Το ΠΑΣΟΚ είναι περήφανο για την πολιτική του απέναντι στους αγρότες, πολιτική που αν συνεχιζόταν επί ΝΔ, η κατάσταση θα ήταν πολύ καλύτερη», δήλωσε ο εκπρόσωπος Τύπου Γ. Παπακωνσταντίνου. Όταν ρωτήθηκε αν κάτι στο παρελθόν δεν έγινε καλά, προχώρησε ένα ακόμα βήμα: «Πάντα κοιτάμε κριτικά το παρελθόν μας, όμως συνολικά η σχέση μας με τους αγρότες ήταν σχέση εμπιστοσύνης, την οποία πάντα προσπαθούμε να διατηρούμε και να ενδυναμώνουμε».

Οι άνθρωποι επί των ημερών των οποίων ξεκίνησε και συντελέστηκε το πιο μαζικό ξεκλήρισμα της φτωχής αγροτιάς μεταπολεμικά (ξεκλήρισμα που συνεχίζεται επί ΝΔ, φυσικά) έχουν το θράσος να φτύνουν τους φτωχούς αγρότες, μη αρθρώνοντας έστω δυο λόγια υποκριτικής αυτοκριτικής.

Την ανάγκη φιλοτιμιά έκανε ο Καραμανλής και επισκέφτηκε το μαγαζί της άσπρονδης... φίλης του Γιάννας Αγγελολοπούλου. Τα μούτρα του τα λένε όλα (σαν μαθητής που τον έβαλε τιμωρία η δασκάλα). Αντε να δούμε τι μούτρα θα έχει όταν πάει επίσκεψη στον «κύριο Γιώργο» και τον «κύριο Χρήστο». Τους «νταβατζήδες», ντε, που θα τους συνέτριβε... Α, ρε Μπαϊρακτάρη, με τα σουβλάκια σου, τι ζημιές κάνεις στους βουλιμικούς ανθρώπους...

ΥΓ: Ενδεχομένως, πριν την επίσκεψη στο Μπομπολιστάν και το Λαμπρακιστάν, να προηγηθεί συμμετοχή του σε... δέντροφύτευση του Σκάι, διότι ο «κύριος Αριστείδης» κατέχει τα εκδοτικά πρωτεία στην Κεντροδεξιά. Συνοδεία Νατάσας και διδύμων θα είναι καλύτερα, πιο πιασάρικα...

Στο «ΠΡΙΝ» της Κυριακής, 18 του Γενάρη, δημοσιεύτηκε άρθρο των Τίνας Ζορμπαλά και Γιώργου Οικονομιάκη, που κάνει κριτική –και σωστά– αφενός στην εφετζίδικη πρόταση του ΣΥΡΙΖΑ για «ελεύθερη πρόσβαση», η οποία, στην ουσία, υποκρύπτει και πάλι τις εξετάσεις, που απλά μετατοπίζονται στο τέλος του προπαρασκευαστικού έτους, και τις σφιχτές διαδικασίες σε όλη τη διάρκεια του Λυκείου, ενώ ανοίγει το δρόμο και στη Μπτολόνια, και αφετέρου στην άκρως νεοφιλελεύθερη πρόταση του ΠΑΣΟΚ.

Οι συντάκτες του άρθρου καταλήγουν στη διατύπωση της δικής τους πρότασης, για «μαζική πρόσβαση στην τριτοβάθμια εκπαίδευση με εξετάσεις, που είναι απλώς κατατακτήριες» (;), ως καταληκτικό συμπέρασμα μιας κριτικής που κάνουν στην αντικαπιταλιστική-επαναστατική αριστερά, η οποία έχει «πέσει λίγο ως πολύ στην παγίδα της ελεύθερης πρόσβασης». Το σκεπτικό των συντακτών είναι το εξής: Ζούμε στον καπιταλισμό, η ταξική λειτουργία

πιταλισμό. Θα συμφωνήσουμε και στο γεγονός ότι η ελεύθερη πρόσβαση, χωρίς αξιολογικές κρίσεις και εξετάσεις σε όλες τις εκπαιδευτικές βαθμίδες –αίτημα που στηρίζουμε εμείς–, ισοδυναμεί στην ουσία με ανατροπή του καπιταλισμού. Όμως, γιατί αυτό πρέπει να τρομάζει τους επαναστάτες; Και ποιο είναι τελικά το κριτήριο προώθησης ενός αιτήματος; Δεν είναι η σταθερή τοποθέτησή μας απ' την σκοπιά των συμφερόντων της εργατικής τάξης, δεν είναι το κριτήριο προώθησης και όχι πιασμού της ταξικής πάλης που διεξάγει το προλεταριάτο ακόμη και για τα ζητήματα της μόρφωσης, δεν είναι η ενατένισή του στην προοπτική μιας άλλης κοινωνίας με κέντρο τον ΑΝΘΡΩΠΟ και τις ανάγκες του, δεν είναι η «διαπαιδαγώγηση» του προλεταριάτου στην αποδοχή αιτημάτων, που σε βγάζουν έξω από τα όρια του συστήματος; Αποδεικνύοντας με επιχειρήματα, ότι το σχολείο στον καπιταλισμό έχει στόχο το στένεμα της γνώσης και την υποταγή της προσωπικότητας και ότι οι εξετάσεις εί-

ανατροπής του καπιταλισμού δεν το φρονάζουν αυτό από τα πριν με «ντυντούκα»; Συνεπώς, προωθεί αυτό το αίτημα, αυτός ο αγώνας την ταξική πάλη ή την υπονομεύει;

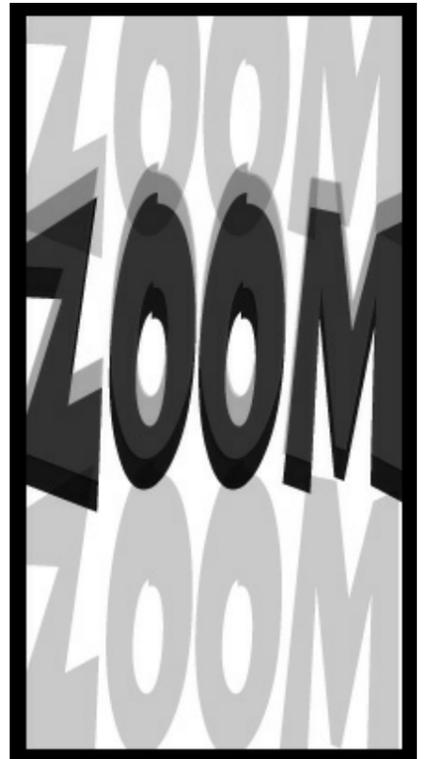
Κατηγορούν οι συντάκτες του άρθρου τους υποστηρικτές της ελεύθερης πρόσβασης για ρεφορμισμό, όμως οι ίδιοι πέφτουν τελικά σ' αυτή την παγίδα, αποδεχόμενοι μια «λύση» που χωρά στο πλαίσιο του συστήματος, την οποία φροντίζουν να κάνουν κάπως πιο «ελαφριά» και «ανώδυνη». Τελικά, από αυτό έχει ανάγκη σήμερα η εργατική τάξη και η νεολαία της; Αυτά «περιμένει» να ακούσει από τους επαναστάτες; Αυτά είναι πρόθυμοι να της τα πουν όλοι οι υπόλοιποι που θεωρούν ότι ο καπιταλισμός είναι σύστημα αιώνιο, εντός του οποίου έχουν επιλέξει συνειδητά να κινούνται.

Γιατί βλάπτει η ζύμωση για τα αδιέξοδα του καπιταλισμού;

της εκπαίδευσης είναι δεδομένη, ο ρόλος της ως ιδεολογικού μηχανισμού του κράτους δεδομένος, πραγματική ελεύθερη πρόσβαση σημαίνει κατάργηση της ιεραρχίας-επιλογής, ο διαχωρισμός πνευματικής-χειρωνακτικής εργασίας, επιστήμης-πείρας και η ιεραρχία-επιλογή, που συμπυκνώνει το πανεπιστήμιο, είναι θεμελιώδεις καπιταλιστικοί διαχωρισμοί-λειτουργίες, που καταργούνται μόνο υπό όρους ανατροπής του καπιταλιστικού συστήματος και στην πορεία προς την κομμουνιστική απελευθέρωση. Συνεπώς, όσοι σήμερα προπαγανδίζουν την ελεύθερη πρόσβαση, καλλιεργούν ρεφορμιστικές αυταπάτες για τις δυνατότητες που δίνει ο καπιταλισμός και άρα πρέπει να καταλήξουμε σε μια «αμυντική» πρόταση, που θα κινείται στη λογική του «μη χειρόν βελτιστον».

Θα συμφωνήσουμε με τους συντάκτες του άρθρου σε όλα όσα αναφέρουν για το ρόλο της εκπαίδευσης στον κα-

πιταλισμό. Θα συμφωνήσουμε και στο γεγονός ότι η ελεύθερη πρόσβαση, χωρίς αξιολογικές κρίσεις και εξετάσεις σε όλες τις εκπαιδευτικές βαθμίδες –αίτημα που στηρίζουμε εμείς–, ισοδυναμεί στην ουσία με ανατροπή του καπιταλισμού. Όμως, γιατί αυτό πρέπει να τρομάζει τους επαναστάτες; Και ποιο είναι τελικά το κριτήριο προώθησης ενός αιτήματος; Δεν είναι η σταθερή τοποθέτησή μας απ' την σκοπιά των συμφερόντων της εργατικής τάξης, δεν είναι το κριτήριο προώθησης και όχι πιασμού της ταξικής πάλης που διεξάγει το προλεταριάτο ακόμη και για τα ζητήματα της μόρφωσης, δεν είναι η ενατένισή του στην προοπτική μιας άλλης κοινωνίας με κέντρο τον ΑΝΘΡΩΠΟ και τις ανάγκες του, δεν είναι η «διαπαιδαγώγηση» του προλεταριάτου στην αποδοχή αιτημάτων, που σε βγάζουν έξω από τα όρια του συστήματος; Αποδεικνύοντας με επιχειρήματα, ότι το σχολείο στον καπιταλισμό έχει στόχο το στένεμα της γνώσης και την υποταγή της προσωπικότητας και ότι οι εξετάσεις εί-

Είναι χαρακτηριστικό ότι η Παπαρήγα είτε στη βουλή ότι ο Περισσός «ταλαντεύτηκε ανάμεσα στην ελεύθερη πρόσβαση, αφού είναι κατά των ταξικών φραγμών και στις εξετάσεις», για να καταλήξει στις εξετάσεις σε λίγα μαθημάτα, αφού «το παιχνίδι για τη νεολαία (μέσα στον καπιταλισμό) είναι χαμένο» και δεν έχει νόημα «να το δει κανείς να ή όχι στις εξετάσεις». Δηλαδή, ας αποδεχτούμε μια «ρεαλιστική» πρόταση, αφού έχουμε παραιτηθεί από κάθε αγώνα για την ανατροπή του συστήματος.

Δεν θέλουμε να καταλογίσουμε τέτοιες προθέσεις στους συντάκτες του άρθρου, όμως η σύγκριση με τον Περισσό είναι αναπόφευκτη, αφού το «δια ταύτα» είναι λίγο-πολύ το ίδιο, ανεξάρτητα από τις προθέσεις.

Γιούλα Γκεσούλη

Ζουν πάντα ανάμεσά μας

Τη Δευτέρα, 2 Φλεβάρη, συμπληρώνονται δυο χρόνια από το θάνατο του Κωστή Νικηφοράκη, του επαναστάτη κομμουνιστή, του αγωνιστή γιαιτρού με την τεράστια κοινωνική και πολιτική προσφορά, που ειδικά στα Χανιά το έργο του έχει μείνει ανεξίτηλο.

Την ίδια μέρα, συμπληρώνονται τέσσερα χρόνια από τότε

που έφυγε ξαφνικά και αναπάντεχα από κοντά μας ο Μήτσος Πέτσας, ο κομμουνιστής οικοδόμος, ο σύντροφός μας, σε ηλικία μόλις 49 ετών.

Η μικρή αυτή αναφορά είναι η υπόμνηση πως οι σύντροφοί μας που έφυγαν από τη ζωή εξακολουθούν να ζουν ανάμεσά μας και να μας εμπνέουν με το παράδειγμα ζωής τους.

Η σκυτάλη στο μέτωπο της Αντίστασης

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΑΠΟ ΤΗ ΣΕΛΙΔΑ 5

χρονη κυριαρχία της Φατάχ ξεκίνησε με τη μάχη του Karamah το Μάρτιο του 1968, όταν οι μαχητές της Φατάχ απώθησαν, με τη βοήθεια του ιορδανικού στρατού, μια ισραηλινή επίθεση στην Κεντρική Διοίκηση στην ιορδανική κοιλάδα, έτσι και η Χαμάς θα κερδίσει από τον πόλεμο στη Γάζα. Και πρόσθεσε ότι «η εποχή της Χαμάς έρχεται 40 χρόνια μετά τη μάχη του Karamah, από την οποία ξεκίνησε η εποχή της Φατάχ»...

Εκτός από τη Γάζα, η άνοδος της Χαμάς και η πτώση της επιρροής της Φατάχ εξηγείται από την αποτυχία του Αμπάς να καταφέρει το παραμικρό μέσω των διαπραγματεύσεων. «Εμείς στη Φατάχ δεν καταφέραμε να απομακρύνουμε ούτε ένα φυλάκιο ελέγχου», παραδέχεται ο Husam Kadr και συμπλήρωσε ότι πιστεύει ότι ο πόλεμος στη Γάζα έσπειρε τους σπόρους για άλλη μια παλαιστινιακή εξέγερση. «Η επικείμενη εξέγερση θα είναι πολύ σκληρή και για τους Παλαιστίνιους και για τους Ισραηλινούς», προειδοποιεί ο ίδιος, αν και δεν μπορεί να προβλέψει πότε θα ξεσπάσει...

■ Να απομονώσουμε τους προδότες

Το ζήτημα της εθνικής ενότητας των Παλαιστίνων για να απομονωθούν και να τιμωρηθούν οι προδότες θέτει επιτακτικά σε άρθρο του, με τον παραπάνω τίτλο, ο Khalid Amayreh, γνωστός παλαιστίνιος δημοσιογράφος από την Ντούρα της Δυτικής Οχθής, ανταποκριτής της αιγυπτιακής «Al-Ahram Weekly» και συνεργάτης του «Αλ-Τζαζίρα» και άλλων ΜΜΕ, ο οποίος έχει συλλληφθεί επανειλημμένα από τους Ισραηλινούς και την Παλαιστινιακή Αρχή. Στο άρθρο αυτό, μεταξύ άλλων, αναφέρει:

«Το Ισραήλ προσπάθησε να αποκεφαλίσει τη Χαμάς, να εξοντώσει τη νόμιμη κυβέρνηση της και να δώσει τη Λωρίδα της Γάζας πίσω στον ηγέτη της Παλαιστινιακής Αρχής Μαχμούτ Αμπάς. Το γεγονός ότι το Ισραήλ δεν μπόρεσε να πετύχει τον εγκληματικό του στόχο δεν οφείλεται στη μεγαλοψυχία του. Οι Σιωνιστές παραείναι φονιάδες και εγκληματίες για να γνωρίζουν την έννοια της μεγαλοψυχίας. Η μεγαλοψυχία απαιτεί τουλάχιστον μια σταγόνα ανθρωπιάς και ο Σιωνισμός δεν έχει καμιά.

Η αλήθεια είναι ότι η Χαμάς και οι άλλες οργανώσεις της Αντίστασης επέδειξαν εκπληκτική σταθερότητα και θρυλική αποφασιστικότητα μπροστά στη συντριπτική δύναμη πυρός και τη δολοφονική μανία των Σιωνιστών. Συνεπώς, κάποιος μπορεί να αντιμετωπίσει μόνο με απόλυτη περιφρόνηση τις φτηνές ψευδολογίες και συκοφαντίες που προέρχονται από τη Ραμάλα και τις κατηγορίες ότι έχει ευθύνη η Αντίσταση για τη σφαγή και την καταστροφή στη Γάζα, σαν να ήταν οι φονιάδες πιλότοι που έριχναν βόμβες, πυραύλους και λευκό φώσφορο στα κεφάλια των παιδιών και των αμάχων με τη Χαμάς και όχι Ισραηλινούς εγκληματίες πολέμου.

Είναι βέβαιο ότι τέτοιες φτηνές κατηγορίες κατασκευάζονται από δύο κατηγορίες ανθρώπων, από ανίδεους, που δεν γνωρίζουν τα γεγονότα, και από πραγματικούς προδότες, που δουλεύουν για το Ισραήλ. Οι πρώτοι μπορεί να συγχωρεθούν λόγω άγνοιας ή βλακειάς. Όμως, οι τελευταίοι είναι προδότες με τη θέλησή τους, που πρέπει να σιωπήσουν και να τιμωρηθούν. Και αν αυτή η χρονική στιγμή δεν προσφέρεται να ασχοληθούμε με τον κατάλληλο τρόπο μαζί τους, πρέπει να απομονωθούν στην ατίμωση.

Αυτό πρέπει να είναι ένα από τα βασικά καθήκοντα της Χαμάς στις επόμενες βδομάδες και μήνες. Διαφορετικά, οι πεμπτοφαλαγγίτες μέσα στη Φατάχ και στην Παλαιστινιακή Αρχή, αυτοί που διέπραξαν εθνική προδοσία στο φως της ημέρας συνεργαζόμενοι με τη Shin Beth και τη CIA, με σκοπό να βιάσουν τη θέληση του παλαιστινιακού λαού και να εκπληρώσουν τα δόλια σχέδια των ΗΠΑ σ' αυτό το βασανισμένο κομμάτι του κόσμου, θα συνεχίσουν να προκαλούν αναστάτωση και να κλυδωνίζουν το συλλογικό παλαιστινιακό σκάφος. Αυτοί πρέπει να αποβληθούν, να απομονωθούν, να αποκαλυφθούν, να στιγματιστούν και να πληρώσουν για την προδοσία και τη δολιότητά τους.

Όμως, η Φατάχ δεν είναι ένα κίνημα προδοτών και δεν είναι προς το συμφέρον του Παλαιστινιακού λαού να ταυτιστεί η Φατάχ με τους ομοίους του Μοχάμεντ Νταχλάν, του Νιμρ Χαμάντ και του Αλ-Ταγίτ Αμπντούλ Ραχίμ, οι οποίοι πιθανότατα ονειρεύονταν, ακόμη και φωναχτά, μια νίκη του Ισραήλ στη Γάζα. Συνεπώς, είναι και δίκαιο και σοφό για τη Χαμάς να προσεγγίσει τους πραγματικούς πατριώτες μέσα στη Φατάχ. Και πρέπει να το κάνει τώρα.

Δεν υπάρχει καμιά αμφιβολία ότι παρά το έγκλημα της γενοκτονίας εναντίον του λαού μας στη Γάζα, η Χαμάς όχι μόνο κατάφερε να παραμείνει αλώβητη, αλλά και να κερδίσει τεράστιο σεβασμό και θαυμασμό απ' ολόκληρο τον κόσμο. Η Χαμάς δεν πρέπει να αντιμετωπίσει επιπόλαια την τεράστια υποστήριξη που έχει κερδίσει, από την οποία πολλά κινήματα, κόμματα και κυβερνήσεις θα ονειρεύονταν να έχουν έστω και ένα κομμάτι. Υπό το φως αυτό, η Χαμάς πρέπει να δείξει την απαιτούμενη ευελιξία για να προχωρήσει η αποκατάσταση της εθνικής ενότητας. Είναι αυτή η εθνική ενότητα που θα πετάξει τελικά την κυβέρνηση Φαγιάντ στον σκουπίδοτενεκέ της Ιστορίας.

Η αποκατάσταση της εθνικής ενότητας θα επιβάλει επίσης την πρόωρη αποχώρηση ανθρώπων όπως του Keith Dayton και άλλων αξιωματικών της CIA, που έχουν διδάξει εκατοντάδες, αν όχι χιλιάδες, εξαπατημένων και απλοϊκών νέων ότι ο εχθρός είναι η Χαμάς και όχι οι σιωνιστές εγκληματίες, που έχουν δολοφονήσει και ακρωτηριάσει χιλιάδες παιδιά και άμαχους στη Λωρίδα της Γάζας, που κλέβουν τη γη μας και στενεύουν τους ορίζοντές μας».

Μικρή μείωση δεδομένης ζημιάς

Από τις 22 Γενάρη, που ο υπουργός Γεωργίας Σ. Χατζηγάκης ανακοίνωσε το περιβόητο πακέτο των 500 εκατ. ευρώ, προσπαθεί να δημιουργήσει στους εργαζόμενους των πόλεων, που γνωρίζουν ελάχιστα για αγροτική οικονομία, την αίσθηση ότι «στο πλαίσιο των δυνατοτήτων της οικονομίας» ενίσχυσε «γενναία» το εισόδημα των αγροτών.

Ας ξεκαθαρίσουμε, καταρχάς, δύο πολύ σημαντικά ζητήματα.

Πρώτο. Το ποσό θα είναι μικρότερο από 500 εκατ. ευρώ, γιατί ήδη για το βαμβάκι και τα οπωροφόρα δένδρα έχουν γίνει αιτήσεις για αποζημίωση για καταστροφές στην παραγωγή και έτσι δεν θα πληρωθούν δύο φορές οι παραγωγοί για την ίδια καταστροφή. Ένα μέρος των χρημάτων που θα πάρουν θα τα έπαιρναν έτσι κι αλλιώς.

Δεύτερο. Ποτέ μέχρι σήμερα οι πράσινες και μπλε κυβερνήσεις δεν ενίσχυσαν τον ΕΛΓΑ από τον κρατικό προϋπολογισμό για να καλύπτει τις ζημιές των αγροτών. Δεν δίνουν κονδύλια με το επιχείρημα ότι απαγορεύεται από την ΕΕ από τον κρατικό προϋπολογισμό δίνονται κονδύλια για να πληρώνονται μόνο οι μισθοί των εργαζόμενων του ΕΛΓΑ. Οι μόνοι που συνεισφέρουν στον ΕΛΓΑ είναι οι ίδιοι οι αγρότες. Από τότε που οι ενισχύσεις μέσω της Διεύθυνσης ΠΣΕΑ (Πολιτικός

Σχεδιασμός Εκτακτης Ανάγκης) πέρασαν στον ΕΛΓΑ, οι κυβερνήσεις υποχρέωσαν τον ΕΛΓΑ να δανειζόταν από την ΑΤΕ για να πληρώνει τις ζημιές στο αγροτικό κεφάλαιο και στην παραγωγή. Σύμφωνα με το ΔΣ των εργαζόμενων στον ΕΛΓΑ, ο δανεισμός του (μαζί με το δάνειο για το πακέτο των 500 εκατ. ευρώ) θα ανέλθει στα 3,8 δισ. ευρώ.

Ας δούμε, όμως, τα σχετικά με το «πακέτο», αρχίζοντας από την αποζημίωση των βαμβακοπαραγωγών. Το φθινόπωρο του 2008 προκλήθηκαν ζημιές στη βαμβακοπαραγωγή. Οι υπηρειακοί παράγοντες που ρωτήθηκαν για την έκταση της ζημιάς μας δήλωσαν ότι υποβλήθηκαν αιτήσεις για εκτάσεις 1.300.000 στρεμμάτων. Η συνολικά καλλιεργηθείσα έκταση σύσπαρου βαμβακιού στην Ελλάδα έφτασε τα 2.800.000 στρέμματα. Όπως αντιλαμβάνεστε, οι δηλωθείσες ζημιές για το 2008 αντιστοιχούν σε 45,7% του συνόλου των στρεμμάτων. Ο Σ. Χατζηγάκης ανακοίνωσε ότι θα δοθούν 45 ευρώ ανά στρέμμα στους αγρότες που έπαθαν «μικρή ζημιά», ενώ σε εκείνους που έπαθαν «μεγάλη ζημιά» θα δοθούν 25 ευρώ, ενώ η συνολική δαπάνη θα ανέλθει σε 75 εκατ. ευρώ.

Σύμφωνα με τους πιο αυστηρούς υπολογισμούς, για να καλλιεργηθεί ένα στρέμμα με βαμβάκι δαπανήθηκαν 150 ευρώ, εάν δε προσθέσουμε το ενοίκιο δαπανήθηκαν τουλάχιστον 200 ευρώ. Οι βαμβακοπαραγωγοί θα εισπράξουν από την εμπορική τιμή περίπου 50 ευρώ και άλλα 57 ευρώ ανά στρέμμα από τον κοινοτικό προϋπολογισμό, δηλαδή σύνολο 107 ευρώ ανά στρέμμα. Έτσι, οι αγρότες (φτωχοί και πλούσιοι) που δεν νοικιάζουν χωράφια χάνουν τουλάχιστον 43 ευρώ το στρέμμα, ενώ εάν νοικιάζουν χωράφια χάνουν 93 ευρώ! Τι τους δίνει η κυβέρνηση; 25 ευρώ το στρέμμα στους αγρότες που έπαθαν τη λεγόμενη χαμηλή ζημιά και 45 ευρώ στους αγρότες που έπαθαν τη λεγόμενη ψηλή ζημιά. Με έναν εύκολο μαθηματικό υπολογισμό βρίσκει κανείς ότι από το σύνολο των 2.800.000 στρεμμάτων που καλλιεργήθηκαν το 2008 με σύσπαρο βαμβάκι θα δοθούν 25 ευρώ/στρέμμα για τα 2.550.000 στρέμματα (91,1% του συνόλου), ενώ 45 ευρώ/στρέμμα θα δοθούν μόνο σε 250.000 στρέμματα (8,9% του συνόλου)!

Επομένως, στη συντριπτική πλειοψηφία των αγροτών (σ' αυτούς συμπεριλαμβάνεται το σύνολο της φτωχής αγροτιάς και ένα σημαντικό μέρος της πλούσιας αγροτιάς) θα δοθεί το 25άρι το στρέμμα και έτσι δεν θα μπορέσουν να καλύψουν ούτε τα καλ-

λιερητικά τους έξοδα. Ο ισχυρισμός ότι οι ψηλές τιμές του 2007 δελέασαν τους αγρότες που έσπευσαν να καλλιεργήσουν περισσότερα στρέμματα δεν ανταποκρίνεται στην πραγματικότητα, γιατί το 2007 είχαν καλλιεργηθεί 3.637.000 στρέμματα, έκταση σημαντικά μεγαλύτερη από τα 2.800.000 στρέμματα του 2008. Επίσης, δεν ισχύει ο ισχυρισμός ότι παρήχθησαν μεγαλύτερες ποσότητες το 2008 και γι' αυτό μειώθηκαν οι εμπορικές τιμές (στις πραγματικές αιτίες καθίζησης των τιμών αναφερόμαστε σε διπλανή στήλη).

Εξίσου πενιχρότατο είναι το «πακέτο» και για το σκληρό σιτάρι, το μαλακό σιτάρι και το καλαμπόκι. Είναι εκ του πονηρού η άποψη που κυκλοφορεί ευρέως, ότι οι τιμές αυτών των προϊόντων έπεσαν κατακόρυφα φέτος γιατί οι παραγωγοί καλλιεργήσαν το 2008 περισσότερα στρέμματα από το 2007. Αυτό δεν είναι αλήθεια. Το 2008 καλλιεργήθηκαν 17.000 στρέμματα λιγότερα στο καλαμπόκι, ενώ στο μαλακό σιτάρι καλλιεργήθηκαν μόλις 32.000 περισσότερα στρέμματα (ποσοστό 1,88%) και στο σκληρό σιτάρι 120.000 περισσότερα στρέμματα (+2,11%). Πιο σοβαρός άνθρωπος μπορεί να υποστηρίξει ότι αυτές οι μικρές αυξήσεις στις εκτάσεις που καλλιεργήθηκαν οδήγησαν σε κατρακύλα τις εμπορικές τιμές;

Είναι νόμιμη η καταβολή του «πακέτου»;

Απ' αφορμή το περιβόητο «πακέτο» των 500 εκατ. ευρώ ανέκυψε για μια ακόμη φορά το ζήτημα αν η καταβολή του από τον ΕΛΓΑ (με δανεισμό του από την ΑΤΕ) είναι σύμφωνη με το εθνικό και κοινοτικό δίκαιο. Για μας νόμιμο είναι ό,τι υπηρετεί τα συμφέροντα της φτωχής αγροτιάς και των αγροτοεργατών, όμως έχουμε κάθε δικαίωμα να πάρουμε θέση και στο ζήτημα που προέκυψε, για να εκθέσουμε τους ευρωλιγούρηδες κυβερνήσεις και αντιπολίτευσης.

Σύμφωνα με το εθνικό και κοινοτικό δίκαιο, ο ΕΛΓΑ ως ασφαλιστικός φορέας (στον οποίο πληρώνουν ασφαλιστρο μόνο οι αγρότες, γιατί για τους ευρωλιγούρηδες απαγορεύεται η κρατική συμμετοχή στα έσοδά του) αποζημιώνει τους αγρότες μερικώς και όχι για το σύνολο της καταστραφείσας παραγωγής τους. Δεν τους αποζημιώνει, για παράδειγμα, για απώλεια εισοδήματος λόγω μείωσης των εμπορικών τιμών των αγροτικών προϊόντων-εμπορευμάτων, για ζημιές που προκαλούνται στο φυτικό, ζωικό και

έγγειο κεφάλαιο από καταστροφικούς κινδύνους. Για την απώλεια παραγωγής λόγω μερικής ή ολικής καταστροφής του κεφαλαίου, μέχρι το 2003 οι αγρότες αποζημιώνονταν μερικώς μέσω της Διεύθυνσης Πολιτικού Σχεδιασμού Εκτακτης Ανάγκης (ΠΣΕΑ) με κρατική χρηματοδότηση. Από το 2003 και μετά, αυτή η δραστηριότητα της ΠΣΕΑ πέρασε στον ΕΛΓΑ και η κρατική χρηματοδότηση αντικαταστάθηκε με δανεισμό, με αποτέλεσμα η χρέωση του ΕΛΓΑ να εκτιναχτεί στα 3,8 εκατ. ευρώ.

Ζημιές από βροχοπτώσεις είχαμε το φθινόπωρο στο βαμβάκι και σε δενδρώδεις καλλιέργειες, όχι όμως στα σιτηρά και στο καλαμπόκι. Έτσι, στους παραγωγούς που έπαθαν ζημιές στα προαναφερόμενα προϊόντα θα δίνονταν κάποιες αποζημιώσεις μέσω του ΕΛΓΑ. Όμως, στους βαμβακοπαραγωγούς και σ' όλους τους άλλους αγρότες που έπαθαν μεγάλη ζημιά από την κατρακύλα των εμπορικών τιμών (για την οποία την κύρια ευθύνη φέρει το μεγάλο ευρωπαϊκό κε-

φάλαιο) δεν είναι «νόμιμο» να δοθεί αποζημίωση είτε μέσω ΕΛΓΑ είτε μέσω ΠΣΕΑ, λόγω της ισχύουσας εθνικής και κοινοτικής νομοθεσίας. Νομοθεσίας που τη σέβονται οι ευρωλιγούρηδες της κυβέρνησης, γι' αυτό και με διάφορα τερτίπια θα εμφανίσουν την καταβολή του «πακέτου» και την κατηγοριοποίηση των παραγωγών ανάλογα με το αν έπαθαν μεγάλη ή μικρή ζημιά ως σύννομα ενώ δεν είναι. Θα το επαναλάβουμε: για μας άλλα είναι τα κριτήρια νομιμότητας των αιτημάτων της φτωχής αγροτιάς, όχι όμως για τους ευρωλιγούρηδες που πάνε να εμφανίσουν εικονικές και μεταχρονολογημένες αιτήσεις αγροτών για καταστροφές του 2008 και να παρουσιάσουν τις ενέργειές τους ως σύννομες προς το κοινοτικό δίκαιο. Έχουν το θράσος να παρουσιάζουν αυτή την κίνηση ως θαρραλέα και πατριωτική και να καλούν τους αγρότες να την αποδεχτούν. Σύμφωνα με τον κανονισμό του ΕΛΓΑ, δεν είναι σύννομος ούτε ο διαχωρισμός των ζημιών σε μεγάλες και μικρές. Το τελευταίο δεν το

Φωνάζει ο κλέφτης...

Κάθε φορά που οι αγρότες βγαίνουν και κλείνουν με τα τρακτέρ τους δρόμους, διεκδικώντας μαχητικά τα δικαιώματά τους, τότε θυμούνται διάφοροι ότι οι αγρότες παίρνουν «πλουσιοπάροχες κοινοτικές επιδοτήσεις». Όταν οι αγρότες δεν κινητοποιούνται, ουδείς ασχολείται μαζί τους.

Ξεχνούν, όμως, ότι για όσο διάστημα αυτές οι επιδοτήσεις ήταν συνδεδεμένες με την παραγωγή, δηλαδή μέχρι το 2003, δίνονταν για να εξασφαλίζουν τις απαραίτητες ποσότητες αγροτικών προϊόντων και σε πολύ χαμηλές τιμές οι βιομηχανικοί που ασχολούνται με τη μεταποίηση των αγροτικών προϊόντων. Από την ένταξη της Ελλάδας στην ΕΟΚ, ακόμη και στις καλές χρονιές, οι τιμές του σύσπορου βαμβακιού δεν ξεπέρασαν τα 0,4 ευρώ το κιλό. Οι μέσες στρεμματικές αποδόσεις στην Ελλάδα κινήθηκαν γύρω στα 300 κιλά. Αυτό σημαίνει ότι τα έσοδα από την εμπορική τιμή για κάθε στρέμμα δεν ξεπέρασαν τα 120 ευρώ, ποσό μικρότερο από τα καλλιεργητικά έξοδα, ακόμη και τις χρονιές που ήταν καλές και η εμπορική τιμή και η στρεμματική απόδοση. Αντιλαμβάνεστε, λοιπόν, τι γίνεται τις χρονιές όπως το 2008.

Ξεχνούν ακόμη το σπουδαιότερο. Τις παροχές που παίρνει το μεγάλο εμπορικό, βιομηχανικό και εφοπλιστικό κεφάλαιο από τον κρατικό προϋπολογισμό. Παίρνουν επιδοτήσεις που φτάνουν μέχρι το 60% της «επένδυσης», την οποία βέβαια υπερτιμολογούν. Παίρνουν λεφτά από το χρηματοπιστήριο, με το πρόσχημα την υλοποίηση ενός αναπτυξιακού προγράμματος, και έτσι δεν βάζουν δεκάρα από τα δικά τους κεφάλαια. Και όλα αυτά με την υποχρέωση να λειτουργήσει η επιχείρησή τους μόνο για πέντε χρόνια. Επιπλέον, δεν είναι υποχρεωμένοι να δημιουργήσουν συγκεκριμένο αριθμό θέσεων εργασίας. Δεν είναι, όμως, μόνο αυτές οι παροχές προς το μεγάλο κεφάλαιο. Για παράδειγμα, μόλις αρχίσει μια βιομηχανία να λειτουργεί, θα απαιτήσει από το υπουργείο Εργασίας να πάρει ένα πρόγραμμα «κατάρτισης» των εργατών της κατά τη διάρκεια της παραγωγικής διαδικασίας και θα βάλει όλα τα λεφτά στο ταμείο της χωρίς να δαπανήσει τίποτα.

Το 2006, η κυβέρνηση της ΝΔ μαζί με το ΠΑΣΟΚ επικύρωσε στη Βουλή τέσσερις υπουργικές αποφάσεις με τις οποίες εγκρίθηκε η επιδότηση τεσσάρων τουριστικών συγκροτημάτων στην Καλαμάτα και στη Πύλο. Το ύψος της συνολικής επιδότησης ξεπέρασε τα 450 εκατ. ευρώ. Κανένας από τους ευρωλογούρηδες (κυβερνητικούς ή μη) δεν σηκώθηκε τότε να διαμαρτυρηθεί γι' αυτό το τεράστιο δώρο. Συγκρίνοντας τις κρατικές χρηματοδοτήσεις προς το μεγάλο κεφάλαιο και προς τους αγρότες, θα διαπιστώσουμε ότι από τη μια έχουμε τη ροή μέσω ενός αγωγού καυσίμων και από την άλλη τη ροή μέσα από ένα σωληνάκι φυσιολογικού ορού. Μετρούν τις σταγόνες του ορού και όταν αυξάνεται η ροή τους αρχίζουν να φωνάζουν και να διαμαρτύρονται, ότι γίνεται προκλητική χρηματοδότηση των αγροτών!

λέμε μόνο εμείς, αλλά και το ΔΣ του Πανελληνίου Συλλόγου Εργαζομένων στον ΕΛΓΑ, σε ανακοίνωσή του στις 29 Γενάρη. Μία θα ήταν η λύση για να ικανοποιηθούν πραγματικά οι αγρότες. Η γενναία χρηματοδότηση από τον κρατικό προϋπολογισμό, όπως έκανε η κυβέρνηση με το χρηματιστικό κεφάλαιο των τραπεζών, μολοντί αυτό έβγαλε όλο το προηγούμενο διάστημα τεράστια κέρδη. Όλα τ' άλλα είναι φτηνιάρικες δικαιολογίες και μ' αυτές η κυβέρνηση προσπαθεί να εξαπατήσει τους αγρότες.

Στις 22 Γενάρη, ο Σ. Χατζηγάκης παρουσίασε το «πακέτο» των 425 εκατ. ευρώ ως «πακέτο» ενίσχυσης όλων των αγροτών, χωρίς να κάνει διάκριση σε κατά κύριο επάγγελμα αγρότες και μη κατά κύριο επάγγελμα αγρότες. Την επομένη, μιλώντας στο Mega, έκανε αυτό τον διαχωρισμό, επειδή του το ζητούσαν οι γαλάζιοι αγροτοπατέρες της Λάρισας. Όταν του ήρθαν τα μαντάτα από την αγανάκτηση στα μπλόκα, το ξαναπήρε πίσω και άρχισε να μιλά για «μικρές» και «μεγάλες» ζημιές. Ο ίδιος, στην πρώτη ανακοίνωσή του έκανε λόγο για «μέτρα στήριξης και ενίσχυσης του εισοδήματος των αγροτών». Όταν του «αφύριξαν» ότι αυτό αντίκειται στην κοινοτική νομοθεσία που απαγορεύει τις εθνικές ενισχύσεις, άλλαξε το χαβά και άρχισε να μιλά για «αποζημίωση λόγω ζημιών στην παραγωγή»! Πρόκειται για πελαγοδρομήσεις ενός υπουργού που έμεινε στάσιμος στις ιδέες του 1992, ο οποίος περιβάλλεται από συμβούλους «βαθείς γνώστες του αγροτικού ζητήματος και της κοινοτικής και εθνικής νομοθεσίας».

■ Που οφείλεται η κατρακύλα των τιμών;

Κανένα μέλλον για τους φτωχούς αγρότες στον καπιταλισμό

Χρόνια είχαν οι αγρότες να βγουν στο δρόμο με μια κινητοποίηση σαν τη φετινή. Στη διάρκεια αυτών των χρόνων, σημαντικές ανακατατάξεις έγιναν στο χωριό και την αγροτική παραγωγή, με κύριο χαρακτηριστικό τους το μαζικό ξεκλήρισμα φτωχών αγροτών, που οδήγησε στη μείωση του αγροτικού πληθυσμού. Εκείνο που έβγαλε φέτος τους αγρότες στο δρόμο είναι η κατρακύλα των τιμών στα βασικότερα αγροτικά προϊόντα. Όμως, αυτό το φαινόμενο, που πα-

ροούπολογισμός. Για να είναι δε «σύνημη» αυτή η ενίσχυση στο πλαίσιο του Παγκόσμιου Οργανισμού Εμπορίου (ΠΟΕ), την παρουσιάζουν ως ενίσχυση για την αγροτική ανάπτυξη και όχι ως ενίσχυση στις τιμές (που δόθηκαν νοθεύει τον περιβόητο ανταγωνισμό). Μόνο για την ενίσχυση των αμερικάνων φάρμακων-βαμβακοπαραγωγών δίνονται γύρω στα 10 με 15 δισ. δολάρια το χρόνο.

Το 2007 ήταν η εξαίρεση στον κανόνα της μεγάλης παραγωγής αγροτικών προϊόντων. Η παραγωγή αγροτικών προϊόντων στις βασικές παραγωγικές χώρες ήταν μειωμένη, γεγονός που σε συνδυασμό με τις αυξημένες εσωτερικές ανάγκες τους σε αγροτικά προϊόντα, οδήγησε στην ανάγκη μείωσης των εξαγωγών, που με τη σειρά της οδήγησε στο «σίμπημα» των διεθνών τιμών και κατά συνέπεια και στην αύξηση των τιμών που πήραν και οι Έλληνες αγρότες.

Ο κανόνας ήταν και θα είναι, οι τιμές που δίνει το μεγάλο κεφάλαιο στους αγρότες να διατηρούνται χαμηλά. Όσα αναθέματα κι αν κάνουν οι διάφοροι κολαούζοι της κυβέρνησης και των αντιπολιτευόμενων αστικών κομμάτων κατά των μεσαζόντων, όσο μελάνι κι αν χύσουν υπερσπιζόμενοι δόθηκαν την καλύτερη λειτουργία και την αποτελεσματικότητα της Επιτροπής Ανταγωνισμού, η κυρίαρχη τάση θα είναι ο μονοπωλιακός καθορισμός των τιμών των αγροτικών προϊόντων από το μεγάλο κεφάλαιο σε πολύ χαμηλά επίπεδα.

Εδώ και μερικά χρόνια, άρχισαν οι «διαπραγματεύσεις» των μεσογειακών χωρών με την ΕΕ, με σκοπό από τη μια την πλήρη απελευθέρωση των εισαγωγών των αγροτικών προϊόντων των χωρών αυτών στις χώρες της ΕΕ και από την άλλη την πλήρη ελευθερία κινήσεων του μεγάλου ευρωπαϊκού κεφαλαίου στις χώρες αυτές, σ' όλους τους τομείς και τις οικονομικές τους δραστηριότητες:

■ Ένας φεύγει ένας μένει

Στις 29 Γενάρη κυκλοφόρησε το ΦΕΚ (τεύχος ΥΟΔΔ) που δημοσιεύει τις κοινές αποφάσεις των Κ. Καραμανλή και Σ. Χατζηγάκη, με τις οποίες γίνεται δεκτή η «παραίτηση» του Ειδικού Γραμματέα του υπουργείου Γεωργίας Δ. Παπαγιαννίδη και διορίζεται στη θέση του ο Κ. Γκλέτσος, που ήταν γενικός γραμματέας του υπουργείου Δικαιοσύνης επί υπουργίας Χατζηγάκη.

Στη θέση του παραμένει ο γενικός γραμματέας Κ. Σκιαδάς, που εφαρμόσε πιστά τις πολιτικές των πρώην υπουργών Γεωργίας Ε. Μπασιάκου και Α. Κοντού. Ο τελευταίος απομακρύνθηκε από το υπουργείο εκτός των άλλων και για τη συμμετοχή του στο σκάνδαλο της Μονής Βατοπεδίου. Ο Κ. Σκιαδάς γιατί συνεχίζει να κρατάει τη νευραλγική θέση του γενικού γραμματέα σαν να μην συνέβη τίποτα; Δεν αποτελεί αυτό, εκτός των άλλων, επιβράβευση για το ρόλο που και αυτός διαδραμάτισε σ' αυτό το σκάνδαλο;

επενδύσεις ξένων κεφαλαίων, εισαγωγή βιομηχανικών προϊόντων, κρατικές προμήθειες κ.λπ. Τα επόμενα χρόνια, θα εισάγονται ελεύθερα στην ΕΕ το λάδι και άλλα αγροτικά προϊόντα από την Τυνησία, το Μαρόκο, το Ισραήλ και άλλες χώρες και η εμπορική τιμή που θα εισπράττουν οι ελαιοπαραγωγοί στην ΕΕ θα πάει κατά διακριβόλα στο λάδι στα σούπερ-μάρκετ.

Την ίδια περίοδο, οι τιμές των αγροτικών εφοδίων αυξάνονταν με πολύ γρήγορους ρυθμούς, αυξάνοντας έτσι το κόστος παραγωγής. Προσθέστε σ' αυτό το κόστος του δανεισμού, το μεγάλο κόστος από την αγορά των μέσων παραγωγής, την Κοινή Αγροτική Πολιτική της πλήρους κυριαρχίας της καπιταλιστικής αγοράς και την επίθεση των κλασικών αγροτοπατέρων και των νέων αγροτοπατέρων των λεγόμενων Ενώσεων Νέων Αγροτών (ΕΝΑ) ενάντια στους λεγόμενους εταιροεπαγγελματίες και θα έχετε την πλήρη εικόνα του ασφυκτικού πλαισίου μέσα στο οποίο καλείται να δράσει η φτωχή αγροτιά. Ενός πλαισίου που επιταχύνει τη διαδικασία προλεταριοποίησης της φτωχής αγροτιάς και του πετάγματός της στον εφεδρικό στρατό των ανέργων, μιας και δεν υπάρχουν δυνατότητες απασχόλησής της ως προλεταριάτου σε άλλους τομείς της καπιταλιστικής οικονομίας.

Οι αγροτοσυνδικαλιστές της ΠΑΣΥ, που εμφανίζονται ως οι γνήσιοι εκπρόσωποι της φτωχής αγροτιάς, σαν απάντηση σ' αυτό το ασφυκτικό πλαίσιο δράσης προτείνουν την αλλαγή του συσχετισμού των πολιτικών δυνάμεων σε κοινοβουλευτικό επίπεδο, την εναντίωση στις αποφάσεις της Κομισιόν και τη συγκρότηση παραγωγικών συνεταιρισμών στο πλαίσιο μιας καπιταλιστικής Ελλάδας που θα παραμένει ακόμη ενταγμένη στην ΕΕ.

Στο ιδεολόγημα αυτό της

ΠΑΣΥ προστέθηκε το ιδεολόγημα της «εθνικής στρατηγικής», το χάραγμα της οποίας ζητά το νέο αστικό ρεύμα που διαμορφώθηκε στις πρόσφατες κινητοποιήσεις της αγροτιάς. Αναφερόμαστε στις Ενώσεις Νέων Αγροτών, που πρωτοστάτησαν σε μερικά μπλόκα, συγκρότησαν την Πανελλαδική Συντονιστική Επιτροπή και αμφισβήτησαν την πρωτοκαθεδρία των κλασικών αγροτοπατέρων, χωρίς να διαφοροποιούνται σε κανένα βασικό ζήτημα αγροτικής πολιτικής. Πίσω από τις ωραίες και χωρίς περιεχόμενο λεζούλες, όπως αυτές της «εθνικής στρατηγικής» κρύβονται οι επιδιώξεις ενός τμήματος της νεολαίας της πλούσιας αγροτιάς να ενισχύσει την οικονομική της θέση στην αγροτική οικονομία. Οι εκπρόσωποι αυτής της μερίδας της πλούσιας αγροτιάς, όπως και οι εκπρόσωποι των κλασικών αγροτοπατέρων, αμφισβήτησαν ανοιχτά την ύπαρξη της φτωχής αγροτιάς στην αγροτική παραγωγή. Τη χαρακτήρισαν ως ετεροεπαγγελματίες και θα έχετε την πλήρη εικόνα του ασφυκτικού πλαισίου μέσα στο οποίο καλείται να δράσει η φτωχή αγροτιά. Ενός πλαισίου που επιταχύνει τη διαδικασία προλεταριοποίησης της φτωχής αγροτιάς και του πετάγματός της στον εφεδρικό στρατό των ανέργων, μιας και δεν υπάρχουν δυνατότητες απασχόλησής της ως προλεταριάτου σε άλλους τομείς της καπιταλιστικής οικονομίας.

Οι αγροτοσυνδικαλιστές της ΠΑΣΥ, που εμφανίζονται ως οι γνήσιοι εκπρόσωποι της φτωχής αγροτιάς, σαν απάντηση σ' αυτό το ασφυκτικό πλαίσιο δράσης προτείνουν την αλλαγή του συσχετισμού των πολιτικών δυνάμεων σε κοινοβουλευτικό επίπεδο, την εναντίωση στις αποφάσεις της Κομισιόν και τη συγκρότηση παραγωγικών συνεταιρισμών στο πλαίσιο μιας καπιταλιστικής Ελλάδας που θα παραμένει ακόμη ενταγμένη στην ΕΕ.

Στο ιδεολόγημα αυτό της

ΠΑΣΥ προστέθηκε το ιδεολόγημα της «εθνικής στρατηγικής», το χάραγμα της οποίας ζητά το νέο αστικό ρεύμα που διαμορφώθηκε στις πρόσφατες κινητοποιήσεις της αγροτιάς. Αναφερόμαστε στις Ενώσεις Νέων Αγροτών, που πρωτοστάτησαν σε μερικά μπλόκα, συγκρότησαν την Πανελλαδική Συντονιστική Επιτροπή και αμφισβήτησαν την πρωτοκαθεδρία των κλασικών αγροτοπατέρων, χωρίς να διαφοροποιούνται σε κανένα βασικό ζήτημα αγροτικής πολιτικής. Πίσω από τις ωραίες και χωρίς περιεχόμενο λεζούλες, όπως αυτές της «εθνικής στρατηγικής» κρύβονται οι επιδιώξεις ενός τμήματος της νεολαίας της πλούσιας αγροτιάς να ενισχύσει την οικονομική της θέση στην αγροτική οικονομία. Οι εκπρόσωποι αυτής της μερίδας της πλούσιας αγροτιάς, όπως και οι εκπρόσωποι των κλασικών αγροτοπατέρων, αμφισβήτησαν ανοιχτά την ύπαρξη της φτωχής αγροτιάς στην αγροτική παραγωγή. Τη χαρακτήρισαν ως ετεροεπαγγελματίες και θα έχετε την πλήρη εικόνα του ασφυκτικού πλαισίου μέσα στο οποίο καλείται να δράσει η φτωχή αγροτιά. Ενός πλαισίου που επιταχύνει τη διαδικασία προλεταριοποίησης της φτωχής αγροτιάς και του πετάγματός της στον εφεδρικό στρατό των ανέργων, μιας και δεν υπάρχουν δυνατότητες απασχόλησής της ως προλεταριάτου σε άλλους τομείς της καπιταλιστικής οικονομίας.

Οι αγροτοσυνδικαλιστές της ΠΑΣΥ, που εμφανίζονται ως οι γνήσιοι εκπρόσωποι της φτωχής αγροτιάς, σαν απάντηση σ' αυτό το ασφυκτικό πλαίσιο δράσης προτείνουν την αλλαγή του συσχετισμού των πολιτικών δυνάμεων σε κοινοβουλευτικό επίπεδο, την εναντίωση στις αποφάσεις της Κομισιόν και τη συγκρότηση παραγωγικών συνεταιρισμών στο πλαίσιο μιας καπιταλιστικής Ελλάδας που θα παραμένει ακόμη ενταγμένη στην ΕΕ.

Στο ιδεολόγημα αυτό της

ΠΑΣΥ προστέθηκε το ιδεολόγημα της «εθνικής στρατηγικής», το χάραγμα της οποίας ζητά το νέο αστικό ρεύμα που διαμορφώθηκε στις πρόσφατες κινητοποιήσεις της αγροτιάς. Αναφερόμαστε στις Ενώσεις Νέων Αγροτών, που πρωτοστάτησαν σε μερικά μπλόκα, συγκρότησαν την Πανελλαδική Συντονιστική Επιτροπή και αμφισβήτησαν την πρωτοκαθεδρία των κλασικών αγροτοπατέρων, χωρίς να διαφοροποιούνται σε κανένα βασικό ζήτημα αγροτικής πολιτικής. Πίσω από τις ωραίες και χωρίς περιεχόμενο λεζούλες, όπως αυτές της «εθνικής στρατηγικής» κρύβονται οι επιδιώξεις ενός τμήματος της νεολαίας της πλούσιας αγροτιάς να ενισχύσει την οικονομική της θέση στην αγροτική οικονομία. Οι εκπρόσωποι αυτής της μερίδας της πλούσιας αγροτιάς, όπως και οι εκπρόσωποι των κλασικών αγροτοπατέρων, αμφισβήτησαν ανοιχτά την ύπαρξη της φτωχής αγροτιάς στην αγροτική παραγωγή. Τη χαρακτήρισαν ως ετεροεπαγγελματίες και θα έχετε την πλήρη εικόνα του ασφυκτικού πλαισίου μέσα στο οποίο καλείται να δράσει η φτωχή αγροτιά. Ενός πλαισίου που επιταχύνει τη διαδικασία προλεταριοποίησης της φτωχής αγροτιάς και του πετάγματός της στον εφεδρικό στρατό των ανέργων, μιας και δεν υπάρχουν δυνατότητες απασχόλησής της ως προλεταριάτου σε άλλους τομείς της καπιταλιστικής οικονομίας.

Στο ιδεολόγημα αυτό της

ΠΑΣΥ προστέθηκε το ιδεολόγημα της «εθνικής στρατηγικής», το χάραγμα της οποίας ζητά το νέο αστικό ρεύμα που διαμορφώθηκε στις πρόσφατες κινητοποιήσεις της αγροτιάς. Αναφερόμαστε στις Ενώσεις Νέων Αγροτών, που πρωτοστάτησαν σε μερικά μπλόκα, συγκρότησαν την Πανελλαδική Συντονιστική Επιτροπή και αμφισβήτησαν την πρωτοκαθεδρία των κλασικών αγροτοπατέρων, χωρίς να διαφοροποιούνται σε κανένα βασικό ζήτημα αγροτικής πολιτικής. Πίσω από τις ωραίες και χωρίς περιεχόμενο λεζούλες, όπως αυτές της «εθνικής στρατηγικής» κρύβονται οι επιδιώξεις ενός τμήματος της νεολαίας της πλούσιας αγροτιάς να ενισχύσει την οικονομική της θέση στην αγροτική οικονομία. Οι εκπρόσωποι αυτής της μερίδας της πλούσιας αγροτιάς, όπως και οι εκπρόσωποι των κλασικών αγροτοπατέρων, αμφισβήτησαν ανοιχτά την ύπαρξη της φτωχής αγροτιάς στην αγροτική παραγωγή. Τη χαρακτήρισαν ως ετεροεπαγγελματίες και θα έχετε την πλήρη εικόνα του ασφυκτικού πλαισίου μέσα στο οποίο καλείται να δράσει η φτωχή αγροτιά. Ενός πλαισίου που επιταχύνει τη διαδικασία προλεταριοποίησης της φτωχής αγροτιάς και του πετάγματός της στον εφεδρικό στρατό των ανέργων, μιας και δεν υπάρχουν δυνατότητες απασχόλησής της ως προλεταριάτου σε άλλους τομείς της καπιταλιστικής οικονομίας.

Οι αγροτοσυνδικαλιστές της ΠΑΣΥ, που εμφανίζονται ως οι γνήσιοι εκπρόσωποι της φτωχής αγροτιάς, σαν απάντηση σ' αυτό το ασφυκτικό πλαίσιο δράσης προτείνουν την αλλαγή του συσχετισμού των πολιτικών δυνάμεων σε κοινοβουλευτικό επίπεδο, την εναντίωση στις αποφάσεις της Κομισιόν και τη συγκρότηση παραγωγικών συνεταιρισμών στο πλαίσιο μιας καπιταλιστικής Ελλάδας που θα παραμένει ακόμη ενταγμένη στην ΕΕ.

Στο ιδεολόγημα αυτό της

Τα περιθώρια για τη φτωχή αγροτιά στένεψαν. Στον καπιταλισμό δεν έχει κανένα μέλλον. Για να υπάρξει ως τάξη, πρέπει να συμμαχήσει με την εργατική τάξη και να αγωνιστεί για την ανατροπή του καπιταλισμού και το πέρας στον κομμουνισμό.

ΚΤΑΚΤΟ ΣΤΡΑΤΟΔΙΚΕΙΟ Νο 5

Άμεση, καθημερινή ενημέρωση για τα τεκταινόμενα στη δίκη μπορείτε να έχετε από την ιστοσελίδα μας www.eksegersi.gr

■ 26η συνεδρίαση Παρασκευή, 23.1.09

Η συνεδρίαση αφιερώθηκε σε σχολιασμούς για την κατάθεση της Κυριακίδου.

Η ανάγκη της πάταξης της τρομοκρατίας και η εκδικητικότητα μιας εγκαταλελειμμένης συζύγου δημιούργησαν το φαινόμενο Κυριακίδου, σχολίασε η Αλ. Ζορμπάλα (Τσιγαρίδας). Ο όγκος των σχετικών στοιχείων και πληροφοριών που δίνει η Κυριακίδου αποσκοπεί στο να δημιουργήσει την εντύπωση ότι κάτι ξέρει. Εμείς πιστεύουμε το εντελώς αντίθετο. Όλα αυτά παρατίθενται για να καλύψουν την ένδεικα και την απόλυτη γύμνια της κατάθεσής της, που βασίζεται στον «προδότη σύζυγο», σε άγνωστα πρόσωπα και στους νεκρούς του ΕΛΑ. Η Κυριακίδου δεν υπήρξε ποτέ μέλος όχι του ΕΛΑ αλλά και οποιουδήποτε μορφώματος στο χώρο της επαναστατικής αριστεράς. Η Κυριακίδου επιστρατεύτηκε να καταθέσει όταν ψηφίστηκε ο τρομονόμος που καλλιεργούσε τον χαφιεδισμό αλλά και έδινε ανταλλάγματα. Είναι μάρτυρας αντιφατικός, ελλειμματικός, εμπαιθής, που πιάστηκε να ψευδεται ασύστολα χωρίς καμία επίπληξη από έδρας. Μια μάρτυρας με ασεβή συμπεριφορά προς το δικαστήριο, τους συνηγόρους, αλλά και τον κατηγορούμενο Τσιγαρίδα, τον οποίο αποκάλυψε σούργελο, χωρίς να την εγκαλέσετε γι' αυτή τη συμπεριφορά. Ο διάλογος που ακολούθησε είναι διλωπτικός των προθέσεων και της στάσης της προέδρου.

Πρόεδρος: Ο Τσιγαρίδας είπε πρώτος τη λέξη σούργελο για την Κυριακίδου!

Τσιγαρίδας: Δεν την είπα ποτέ.

Πρόεδρος: Είπατε πρώτος τη λέξη σούργελο.

Τσιγαρίδας: Δεν χαρακτηρίσα την Κυριακίδου, είπα υποθετικά ότι η οργάνωση θα ήταν σούργελο αν λειτουργούσε όπως περιέγραφε η Κυριακίδου.

Πρόεδρος: Εσείς είπατε τη λέξη σούργελο για την οργάνωση και αυτή είπε «εσύ είσαι σούργελο», το ίδιο κάνει!!!

Ακόμη και ο συνηγόρος πολιτικής αγωγής αναγκάστηκε να σημειώσει ότι στην παρούσα δίκη η Κυριακίδου είχε μια ελλειμματική παρουσία σε σχέση με τις προηγούμενες. Είχε και αντιφάσεις, αλλά αυτές οφείλονται στο χρόνο που πέρασε! Ο ίδιος είχε την εντύπωση ότι ήταν μέλος, του ΕΛΑ, αλλά δεν ήταν! Υπάρχει και η εκδοχή –είπε– ο Κανάς να ήταν μέλος μέχρι το 1980, μετά να έφυγε, αλλά να συνέχισε να πουλάει το ίδιο παραμύθι στη Κυριακίδου.

Προβληματίστηκα αν πρέπει να κάνω αξιολόγηση, γιατί η Κυριακίδου δεν είχε τίποτε σε σχέση με τις πράξεις για τις οποίες δικάζονται οι κατηγορούμενοι, σημείωσε η Μ. Δαλιάνη (Τσιγαρίδας). Πώς αναγγέλλεται ότι είναι σημαντική μάρτυρας εκείνη που δεν ξέρει τίποτε για τις πράξεις; Αναζητείται μέσω της μάρτυρα να βρεθούν στοιχεία που να οδηγούν στο ότι οι κατηγορούμενοι, κάπως, κάποτε, σε αδηλότο χρόνο, συμμετείχαν στον ΕΛΑ και μετά, όπως έκανε η πρώτη απόφαση, να γίνει το άλμα στη συνέργεια. Η Κυριακίδου έχει συνειδηση της προστασίας που της παρέχουν, γι' αυτό ήταν προκλητική, διηύθυνε τη διαδικασία, έλεγε στο γραμματέα τι να γράψει, απαντούσε όποτε ήθελε, καταρρακώνοντας την αξιοπρέπεια όλων των παραγόντων της δίκης.

Δεν θέλω να προσχωρήσω στην άποψη ότι η Κυριακίδου είναι κατασκευα-

σμένη ή καθοδηγούμενη, σχολίασε ο Ν. Δαμασκόπουλος (Αγαπίου). Είναι κατασκευάστρια! Στο πρώτο δικαστήριο η πρόεδρος την συμβούλεψε να απαντά «δεν ξέρω, δεν θυμάμαι». Εσείς τη συμβουλευάτε να απαντά «έχω απαντήσει». Υπενθύμισε ότι μεταξύ 1982 και 1985 ο ΕΛΑ δεν έκανε καμιά ενέργεια, οπότε και η βόμβα που υποτίθεται ότι κατασκευάζαν οι τρεις και τους είδε η Κυριακίδου μπήκε στο ψυγείο. Σημείωσε ότι οι εισαγγελείς προσπάθησαν να αποδείξουν ότι η Κυριακίδου είναι αξιόπιστη, γιατί δεν λέει μεν τίποτα εδώ, αλλά ξέρει άλλα, σοβαρά, που δεν τα λέει. Ποια είναι αυτά; Να μας τα πουν και να μας πουν από πού το ξέρουν.

Η πραγματικότητα για την Κυριακίδου δεν είναι μία, έχει πολλές παραλλαγές και αντιφατικές μάλιστα μεταξύ τους, σημείωσε η Ε. Κουβέλη (Κανάς). Το πραγματικό της κίνητρο ήταν η αγάπη της για τα χρίσματα. Αποσιώπησε ορισμένα γεγονότα, όπως το πότε άρχισαν να τις στέλνουν εξώδικα οι Κανάς-Βεντούρης, γιατί τους παρενοχλούσε. Έχουμε να κάνουμε με ένα αποδεικτικό κενό, με μια τρομακτική προσπάθεια αποδεικτικής εκβίασης ώστε να καταθέσει κάποιο ενοχοποιητικό στοιχείο, σημείωσε ο δεύτερος υπερασπιστής του Κανά (Μ. Καλογήρου).

Ο Α. Κωνσταντάκης (Αθανασάκη), σημείωσε ότι η Κυριακίδου χρησιμοποιεί δύο τεχνάσματα: το ένα είναι ότι είναι αγράμματη, που είναι ψέμα, γιατί ζει στη Αθήνα 30 χρόνια και έχει τελειώσει το γυμνάσιο. Το δεύτερο είναι ότι δήθεν πάντα κάτι ξέρει και δεν το λέει. Το κύριο όμως χαρακτηριστικό της είναι το θράσος της. Το θράσος του νεόπλουτου. Πού πήγαν τα δισεκατομμύρια της επικήρυξης του ΕΛΑ; Δεν είναι μόνο το μίσος της για τον Κανά, είναι και τα λεφτά. Πάρα πολλά λεφτά. Για να μη της ασκηθεί δίωξη, ακόμη και το Συμβούλιο Εφετών έκανε λάθος αφαίρεση 2003-1990=15 χρόνια, άρα παραγραφική. Η Αθανασάκη, που δεν νοίκιασε καμιά γιάφκα, καταδικάστηκε για συνέργεια σε 1170 χρόνια, ενώ η Κυριακίδου που νοίκιασε γιάφκα αθωώθηκε και έρχεται σαν μάρτυρας!

Ο Δ. Τσοβόλας σημείωσε, ότι η Κυριακίδου από την πρώτη στιγμή χρησιμοποιήθηκε από τους δικαστικούς μηχανισμούς –κάτω από την πίεση των συνθηκών εκείνης της εποχής– προκειμένου να εμφανιστεί ότι δήθεν εξάρθρωσαν τον ΕΛΑ και άρα είναι ασφαλείς οι Ολυμπιακοί Αγώνες. Διάφορες μυστικές υπηρεσίες ξένων κρατών πίεζαν την πολιτεία μας, η πολιτεία με την σειρά της πίεζε τους δικαστικούς μηχανισμούς, ώστε να υπάρξει η εντύπωση ότι αποκαλύφθηκε και εξαρθρώθηκε η τρομοκρατία στη Ελλάδα. Το μίσος της Κυριακίδου εναντίον του Κανά το αξιοποίησαν οι δικαστικές αρχές και έστησαν αυτή την ιστορία. Το Συμβούλιο Εφετών παρανόμησε και παραβίασε τους ισχύοντες κανόνες δικαίου, κάνοντας σκόπιμα λάθος στην αφαίρεση (2003-1990=15 χρόνια) μεταβάλλοντας έτσι την Κυριακίδου από κατηγορούμενη σε μάρτυρα.

Προβληματίστηκα αν έπρεπε να κάνω αξιολόγηση, λόγω του τρόπου που εξετάστηκε η Κυριακίδου, δήλωσε ο Χρ. Τσιγαρίδας. Θεώρησα ότι ίσως βοηθούσα, αν με πιο απλά λόγια, με περισσότερα παραδείγματα, σας έδειχνα τι σημαίνει το φαινόμενο Κυριακίδου. Η Κυριακίδου με ενοχοποίησε δυο φορές εδώ, μια υπονοώντας ξεκάθαρα ότι εγώ έγραφα τις προκυρήξεις και μια δεύτερη, όταν δήλωσε πως το ότι ανέλαβα

την πολιτική ευθύνη σημαίνει ότι είχα και γιάφκες και συμμετείχα σε εκρήξεις. Παρά ταύτα, όταν πήγα να ξεκινήσω τις ερωτήσεις, μου είπατε: «τι λόγο έχεις να κάνεις ερωτήσεις; Αφού για σένα δεν είχε τίποτα». Η Κυριακίδου έπιασε το νόημα της παρατήρησής σας και δεν απαντούσε στις ερωτήσεις μου, λέγοντας ότι θα απαντήσει αν την ρωτήσει ο Κανάς ή άλλος. Παρολαυτά, κάθησα και έγραψα μια πολυσελίδα αξιολόγηση που θα σας τη διάβαζα και θα σας την κατέθετα. Σήμερα όμως κατάλαβα, ότι αν παραδείγματος χάριν πω ότι στη κυβέρνηση υπάρχουν λαμόγια, εσείς δίνετε την άδεια σε οποιονδήποτε μάρτυρα να με πει λαμόγιο. Αυτό λοιπόν με κάνει σήμερα να πω, γιατί αλλιώς προσβάλλεται η νοημοσύνη μου, ότι αναφέρομαι στις αξιολογήσεις που έχω κάνει στις προηγούμενες δίκες –τις διαβάζετε, τις παίρνετε υπόψη σας ή όχι– αλλά για τους λόγους που ανέφερα δεν θα κάνω καμιά αξιολόγηση.

Ο Κανάς δήλωσε: Αυτή η μεγάλη σκευωρία που ονομάστηκε Δίκη του ΕΛΑ έχει αποδειχτεί ότι στηθήκε και κατασκευάστηκε από την Αντιτρομοκρατική με την χρήση: α) των κατασκευασμένων μαρτύρων τύπου Σιώζου-Πομώνη-Τόγκα-Βεντούρη και β) της κατασκευασμένης μάρτυρα Σ. Κυριακίδου, που μια χρησιμοποείται σαν μάρτυρας και μια σαν μέλος του ΕΛΑ. Το θέατρο που παίζεται εδώ και 6 χρόνια εμπλουτίστηκε με ένα νέο επεισόδιο. Όλοι παρακολούθησαν τους σκηνοθετημένους διαπληκτισμούς μεταξύ των κατασκευασμένων μελών του ΕΛΑ για το ποιος έμαθε καλύτερα το ποιήμα του και με ποιανού την κατάθεση φυλακίστηκαν και καταδικάστηκαν τρεις άνθρωποι (το βιολί του αυτός)!

■ 27η συνεδρίαση Δευτέρα, 26.1.09

Η δικαστική αίθουσα των φυλακών Κορυδαλλού, όπου συνεδριάζει το Πενταμελές Εφετείο Κακουρηγημάτων για υπόθεση «τρομοκρατίας», μετατράπηκε σήμερα σε αίθουσα επαρχιακού δικαστηρίου που δικάζει υπόθεση με ζηλιάρες συζύγους και απατημένες ερωμένες. Η μάρτυρας υπεράσπισης του Κανά, Σοφία Παπαρηγοράκη, προσήλθε για να καταθέσει για τις σχέσεις Κυριακίδου-Βεντούρη, δεδομένου ότι υπήρξε αρχικά οικιακή βοηθός και στη συνέχεια ερωμένη του Βεντούρη. Ετσι, επί ώρες ακούσαμε για τις κακές σεξουαλικές επιδόσεις του Βεντούρη, για το βάρβαρο χαρακτήρα του, για την πίστη του στο Δωδεκάθεο, εν αντιθέσει με τη μάρτυρα που διάβαζε την Αγία Γραφή και τα πάθη του αγίου Κυπριανού, για τα τηλεφωνήματα της Κυριακίδου που ρωτούσε τον Βεντούρη «αν του άρεσε» και άλλα τέτοια. Μάλιστα, η πρόεδρος έδειξε ιδιαίτερο ενδιαφέρον για όλα τα αυτά και με ερωτήσεις του τύπου «αφού ο Βεντούρης δεν ήταν σεξουαλικά αποδοτικός με σας, πώς τα κατάφερε με την Κυριακίδου;», υποδαύλιζε τη μάρτυρα να δίνει απειρόν καλλούς απαντήσεις. Υποτίθεται ότι έτσι έλεγχε την αξιοπιστία της συγκεκριμένης μάρτυρα, η οποία κατέθεσε ότι άκουσε την Κυριακίδου να «ψήνει» τον Βεντούρη να πάνε να καταθέσουν για τον Κανά και τον ΕΛΑ και να πάρουν λεφτά. Δεν θα το σχολιάζαμε, αν η πρόεδρος έλεγχε με την ίδια αυστηρότητα και επιμονή τα «φίδια» που κατέθετε η Κυριακίδου. Εντάξει, να καταδείξουμε τη λύσσα της Παπαρηγοράκη κατά του Βεντούρη, αλλά τη λύσσα της Κυριακίδου κατά του Κανά γιατί προσπαθήσαμε να τη θά-

ψουμε;

Στο ίδιο στυλ με την πρόεδρο και ο εισαγγελέας, εκτέθηκε ανεπανόρθωτα όταν προσπάθησε να ελέγξει την αξιοπιστία της Παπαρηγοράκη με ερωτήσεις πέραν των σεξουαλικών. Ίδου ο αποκαλυπτικός διάλογος:

Εισαγγελέας: Ακούσατε να λένε στο τηλέφωνο (Βεντούρης-Κυριακίδου) περί Σερίφη;

Παπαρηγοράκη: Ναι. Σας ρωτώ, δεν τον βάλανε φυλακή το Σερίφη;

Εισαγγελέας: Όχι (!!!).

Πρόεδρος: Τον βάλανε στην αρχή (!!!).

Εισαγγελέας: Ναι, τον βάλανε στην αρχή (!!!).

Ευτυχώς που ένας από τους εφέτες που παρακολουθούν σοβαρά τη δίκη και προσπαθούν να τη βάλουν στις σωστές της διαστάσεις επανέφερε τη σοβαρότητα, αναφερόμενος στην πρώτη κατάθεση της Παπαρηγοράκη, στην οποία είχε καταθέσει πως σε μία συζήτησή της με τον Βεντούρη η Κυριακίδου είχε πει για τον Τσιγαρίδα: «Αυτός είναι παλιός συνεργάτης του συζύγου μου, πρέπει να ήταν κι αυτός στον ΕΛΑ». Επίσης, είχε αναφέρει στην ίδια συζήτηση –πάντα σύμφωνα με τη μάρτυρα– και το όνομα Κόκκαλης. Η απάντηση της Παπαρηγοράκη ήταν εκπληκτική: «Ευτυχώς που τα γράφατε και μου τα θυμίζετε»!!!

Λίγο πριν τελειώσει η μάρτυρας, είχαμε τον τελευταίο συγκλονιστικό διάλογο της με την πρόεδρο, περί... σατανισμού. Σατανίστρια η πρώην σύζυγος του Βεντούρη, σατανίστρια και η Κυριακίδου που λιβάνιζε με κοπριές αλόγου, έλεγε η μάρτυρας! Ο Κανάς που ήταν άθεος της είπε να θυμιατίσει με κοπριές αλόγου, έτσι λέει η Κυριακίδου, αντέτεινε η πρόεδρος. Αφού θυμιάτισε, όποιος και να της το έπτε, είναι σατανίστρια, έκλεισε το διάλογο η μάρτυρας!

Επόμενη μάρτυρας ήταν η Ροζάνα Λογοθέτη, μάρτυρας υπεράσπισης του Κανά και αυτή. Απαντώντας σε ερωτήσεις της προέδρου, είπε ότι ο Κανάς και κοινωνικό άτομο ήταν (πήγαινε σε γάμους και βαφτίσια) και θρησκευόμενος (και εκκλησιαζόταν και τον είχε δει να προσεύχεται σ' ένα ξωκλήσι). Σε όλες τις επισκέψεις πολιτικών προσώπων στην Κίμωλο (Σημίτης, Καραμανλής, Στεφανόπουλος και άλλοι) ο Κανάς ήταν παρών και πριν γίνει κοινοτάρχης και μετά. Είχε κάνει εράνους για συμπολίτες του που αντιμετώπιζαν πρόβλημα, έδειχνε μεγάλο ενδιαφέρον για τους συμπατριώτες του, έβγαζε συχνά το κοριτσάκι του να το κεράσει παγωτό, αλλά ποτέ δεν βγήκε με την Κυριακίδου, η οποία αραιά και που κατέβαινε στην Κίμωλο μόνη της. Η μάρτυρας περιέγραψε ακόμη την προσέγγισή της από την Κυριακίδου, η οποία ήταν γεμάτη μίσος για τον Κανά. Κάποια στιγμή, μάλιστα, επειδή γνώριζε ότι και η ίδια ήταν σε διάσταση με το σύζυγό της, η Κυριακίδου της πρότεινε να σχεδιάσουν κάτι από κοινού για να τους εξοντώσουν. «Θα τον νετάρω», της έλεγε η Κυριακίδου για τον Κανά.

Η μάρτυρας επιβεβαίωσε την Παπαρηγοράκη, καταθέτοντας ότι της είχε διηγηθεί όλα τα σχετικά με το νταλαβέρι Κυριακίδου-Βεντούρη. Επίσης, με λογικότητα επιχειρήματα και απόλυτα πειστικό τρόπο (απέτυχαν όλες οι προσπάθειες της προέδρου να την αμφισβητήσει ή να την οδηγήσει σε αντιφάσεις) αναφέρθηκε σε όλη την εμπλοκή του Βεντούρη στην υπόθεση.

Στο τέλος της συνεδρίασης, ο Χρήστος Τσιγαρίδας ζήτησε το λόγο και εί-

πε: Σήμερα πέθανε ένας δικηγόρος και σύντροφος, ο Γιώργος Γκουντούνας. Επειδή η κηδεία του είναι αύριο στις 3, θα παρακαλέσω η συνεδρίαση να τελειώσει στις 2 για να μπορέσω να παρευρεθώ.

■ 28η συνεδρίαση Τρίτη, 27.1.09

Η Ροζάνα Λογοθέτη ολοκλήρωσε την κατάθεσή της απαντώντας με την ίδια σαφήνεια και αποφασιστικότητα σε όλες τις ερωτήσεις που της τέθηκαν. Τι είναι αυτό που συνεισέφερε στη δίκη; Το γεγονός ότι η Κυριακίδου έτρεφε πραγματικό μίσος κατά του Κανά, όπως και ο Βεντούρης. Η πρώτη λόγω της απόρριψής της και ο δεύτερος επειδή ο Κανάς τον εκτόπισε από τη θέση του κοινοτάρχη Κιμώλου που κατείχε επί 12 χρόνια. Η μάρτυρας κατέθεσε συγκεκριμένα γεγονότα που καταδεικνύουν τη σχέση που αναπτύχθηκε ανάμεσα σ' αυτούς τους δύο, με αντικείμενο τη στοχοποίηση του Κανά.

Επόμενος μάρτυρας ήταν ο Ιωάννης Γκότσης, ιδιοκτήτης του διαμερίσματος της Πάτμου 51, το οποίο νοίκιασε ο Κανάς ως γκαρσονιέρα («γαμησιτρώνας», όπως λέει ο ίδιος), για να παρουσιαστεί ως «γιάφκα του ΕΛΑ». Ο Γκότσης είναι ένας ακόμη έντιμος άνθρωπος, που δεν δέχτηκε να παίξει τα παιχνίδια των δικαστικών αρχών. Κατέθεσε ότι ο Κανάς νοίκιασε το διαμέρισμα χωρίς να του δείξει ταυτότητα, διότι δεν του ζήτησε ο ίδιος. Οτι ο Κανάς κάποια στιγμή άλλαξε το χρώμα του διαμερίσματος από άσπρο σε κίτρινο, χωρίς ο ίδιος να έχει αντίρρηση. Οτι ο ίδιος δυο φορές επισκέφτηκε το διαμέρισμα, χωρίς να δει τίποτα το περίεργο. Μάλιστα, τη μια φορά ο Κανάς τον κέρασε και ουίσκι (είχε και ποτά η... γιάφκα!). Οτι ο Κανάς άφησε το διαμέρισμα, διότι ο ίδιος ήθελε να το πουλήσει και του ζήτησε να φύγει. Όταν έφυγε, νοίκιασε ένα διπλανό διαμέρισμα, το οποίο δεν έβλεπε στον ακάλυπτο, αλλά είχε παράθυρο στην Πάτμου (λεπτομέρεια που έχει σημασία, γιατί η κατηγορία υποστηρίζει ότι το διαμέρισμα ήταν γιάφκα, διότι από τον ακάλυπτο υπήρχε δυνατότητα διαφυγής). Αργότερα δε, επειδή το διαμέρισμα δεν πουλήθηκε, ο Κανάς επανήλθε και το ξαννοίκιασε. Εφυγε διότι, όπως του είπε, ήθελε να παντρευτεί και ήθελε ένα διαμέρισμα μεγαλύτερο και να μην είναι ημιμότογιο. Για τον ίδιο τον Κανά τίποτα το περίεργο δεν είχε να καταθέσει. Όπως είπε, όταν ο Κανάς άφησε το διαμέρισμα, η διαχειρίστριά του μίλησε με τα καλύτερα λόγια γι' αυτόν, ζητώντας για να ξαναβρεί έναν τέτοιο ενοικιαστή. Τέλος, ο κ. Γκότσης κατέθεσε ότι το υπόγειο διαμέρισμα της οικογένειας Πομώνη, το οποίο υποτίθεται ότι χρησιμοποιούσε ως γραφείο ο Πομώνης και από αυτό έβλεπε και άκουγε τις «παραξενιές» του Κανά, ήταν αποθήκη και αυτοί θυμάται να έχει πάντοτε μια βάρκα!

Ας σημειωθεί ότι ο Γκότσης λέει σταθερά τα ίδια πράγματα από τη στιγμή που κλήθηκε να καταθέσει στην Αντιτρομοκρατική. Και όμως, μολονότι είναι ο ιδιοκτήτης της υποτιθέμενης γιάφκας, δεν κλήθηκε να καταθέσει στην πρώτη δίκη (κλήθηκαν μόνο όσοι έδειξαν προθυμία να στηρίξουν την κατηγορία). Κλήθηκε στη δεύτερη, χάρη στην επιμονή των κατηγορούμενων και τη διάθεση του δικαστηρίου να εξετάσει όλα τα αποδεικτικά μέσα (το ίδιο έγινε και με άλλους μάρτυρες).

Διακούμε ειδή το «σωτήριο» έτος 2009. Αρκετά πράγματα άλλαξαν το έτος που μας πέρασε. Το πιο αναμφισβήτητο γεγονός του 2008 είναι ότι η κυβέρνηση πέρασε έναν πολύ δύσκολο χειμώνα. Τα κύματα της νεολαιίστικης εξέγερσης την έκαναν να βλέπει συνεχώς εφιάλτες. Οι κάθε άλλο παρά σεμνοί και ταπεινοί σωτήρες του έθνους, όλοι οι μηχανισμοί του συστήματος, ανηχισαν σφόδρα μήπως το μικρόβιο της εξέγερσης, του αγώνα, μολύνει τα αδρανή «σώματα» που υπομένουν χωρίς ιδιαίτερες αντιδράσεις την καταπίεση, τη φτώχεια, τη ραγδαία χειροτέρευση της ζωής.

Αλλά και το 2009 καθόλου βολικά δεν τους πάει. Τα ψίχουλα που μας τάζουν για την αντιμετώπιση της δικής τους κρίσης, της κρίσης του καπιταλισμού και των διαχειριστών του, τα νέα δοσίματα στις τράπεζες και στους καπιταλιστές για να «αντιμετωπίσουν» την κρίση που οι ίδιοι δημιούργησαν –μονά ζυγά δικά τους δηλαδή– ο χαζοανασχηματισμός, κινδυνεύουν να κοπούν στη μέση από τον αγώνα της αγροτιάς αυτή τη φορά. Θα κινδυνεύουν ακόμη περισσότερο αν οι φτωχοί αγρότες μπορούσαν να βάλουν στην άγκυρα, τους αγροτοπατέρες και τους μεγαλοαγρότες, που το μυαλό τους το έχουν στο συμβιβασμό.

Πάνω από όλα, όμως, και πέρα

■ Δήμος Καλλιθέας: «Εκτός των τειχών»

Όλα τριγύρω αλλάζουνε. Εμείς;

από όλα, το μήνυμα για ένα πραγματικά σωτήριο έτος, έρχεται από τα όπλα της Παλαιστινιακής Αντίστασης, που υποχρέωσαν τους σύγχρονους ναζί να φύγουν ταπεινωμένοι και διεθνώς εξευτελισμένοι από την ηρωική Γάζα. Από εκεί φωτίζεται η ανθρωπότητα και όχι από τις φρούδες ελπίδες που για μια ακόμη φορά καλλιεργούν τα ΜΜΕ, η άρχουσα τάξη, οι διάφοροι «σωφρονες» διανοούμενοι, οι «αριστοί» της καλοπέρασης και του συστήματος, για το νέο αφροαμερικανικό «ηγέτη» του αμερικάνικου ιμπεριαλισμού. Το έχουμε ξαναδεί αυτό το έργο, δεν θα πάρουμε.

Εδώ όμως, στο χώρο της λεγόμενης αυτοδιοίκησης, όπως λέει και το τραγούδι, όλα τριγύρω αλλάζουνε και όλο τα ίδια μένουν. Πολλά αλλάζουν. Με πιο καραμπινάτες περιπτώσεις:

– Τη συνεχιζόμενη κατακλιμακωτική του ΤΥΔΚΥ.

– Τη μετωπική επίθεση της ΚΕΔ-ΚΕ για το πέρασμα της καθαριότητας στους ιδιώτες. (Να μας έρθουν και εδώ δηλαδή οι φονιάδες εργο-

δότες, που ρίχνουν βιτριόλι στις αγωνίστριες εργάτριες, όπως έγινε με την Κωνσταντίνα Κούνεβα, με τις απάνθρωπες συνθήκες εργασίας και τα εξευτελιστικά μεροκάματα).

– Την ηθελημένη αδιαφορία της Ομοσπονδίας να βάλει μπροστά και να παλέψει συνολικά, με όλο τον κλάδο, το κλείσιμο των δημοτικών επιχειρήσεων, τη μόνιμη και σταθερή δουλειά για όλους τους εργαζόμενους στους ΟΤΑ, τη μονιμοποίηση των συμβασιούχων που καλύπτονται πάγιας και διαρκείας ανάγκες, την κατάργηση όλων, παλιών και «νέων», των μορφών ελαστικής και ανασφάλιστης εργασίας (μπλοκάκια παροχής υπηρεσιών, stage κλπ.).

Στο Δήμο Καλλιθέας τα ίδια και χειρότερα. Δεν υπάρχει σύλλογος. Δεν υπάρχει συλλογικότητα. Δεν υπάρχουν διαδικασίες. Δεν υπάρχει διεκδίκηση. Δεν υπάρχει τίποτα. Ε, όπως κάνουν και οι εξωραϊστικοί σύλλογοι, θα κόψουμε την πίτα, θα κάνουμε κούλουμα με λεφτά του συλλόγου, μπορεί να πάμε και καμιά εκδρομή, και δε βαριέσαι. Θα κάναμε κάποτε και καμιά συνέλευση.

Όλη αυτή η συμπεριφορά ένα και μοναδικό μήνυμα στέλνει στους από πάνω, στους παραπάνω και στους παραπάνω: «Συνεχίστε να μας βαράτε αλύπητα. Εμείς για μια ακόμη φορά θα γίνουμε τα υποζύγια της κρίσης». Μας ταιριάζει αυτό; Μας ικανοποιεί; Μας αρμόζει;

Όχι. Κατηγορηματικά όχι. Η κρίση που έφτασε άκρως απειλητική για ό,τι έχει μείνει από δικαιώματα και από ανθρώπινη διαβίωση, που απειλεί τα παιδιά μας, αν δεν αντιπαλευτεί θα μας κατασπαράξει. Καθαρά πράγματα. Καιρός λοιπόν να ανασκουμπωθούμε. Να βάλουμε μπροστά τα «δικά» μας προβλήματα και να έχουμε ανοιχτά τα μάτια στα γενικότερα. Καιρός να δούμε τι γίνεται με τους συνάδελφους των δημοτικών επιχειρήσεων, με τις εργασιακές σχέσεις στο δήμο, με δικαιώματα που συνέχεια καταστρατηγούνται, λες και μας κάνουν χάρη ή τα δίνουν από την τσέπη τους.

Εμείς επιμένουμε. Τώρα πρέπει να «ανοίξουν» όλες οι διαδικασίες για να διεκδικήσουμε συλλογικά και απο-

φασιστικά:

– Στις δημοτικές επιχειρήσεις: Άμεση εφαρμογή της ΣΣΕ που υπογράφει η ΠΟΕ-ΟΤΑ για τους αορίστου χρόνου. Να περάσουν ΟΛΟΙ οι εργαζόμενοι στις δημοτικές επιχειρήσεις, στους οργανισμούς του Δήμου. Όλοι ή κανένας, αυτό πρέπει να είναι το σύνθημα. Η απαράδεκτη απόφαση του δημοτικού συμβουλίου για ίδρυση δύο νέων δημοτικών επιχειρήσεων δεν βάζει κανένα νομικό κώλυμα στο δικαίωτο αίτημα που έχουν όλοι οι συνάδελφοι. Μονιμοποίηση των εργαζομένων στα διάφορα προγράμματα.

– Πρόσληψη μόνιμου προσωπικού σε όλες τις υπηρεσίες του Δήμου. Κάλυψη των πολλών κενών οργανικών θέσεων με προσλήψεις μόνιμου προσωπικού και εκσυγχρονισμός των οργανισμών. Μονιμοποίηση όλων των συναδέλφων με ελαστικές σχέσεις εργασίας –συμβασιούχοι, συμβάσεις έργου (μπλοκάκια), stage– γιατί καλύπτουν πάγιας και διαρκείας ανάγκες.

– Άμεση καταβολή των αναδρομικών των «εξόδων κίνησης» 2008 και των αναδρομικών για το γάλα του 2008. Άμεση καταβολή των αναδρομικών της ΣΣΕ του 2008 στους αορίστου χρόνου και τους συμβασιούχους που απολύθηκαν.

Εκτός των Τειχών

Φεύγει το Γκουαντάναμο, μένει η «αντιτρομοκρατία»...

Επτά χρόνια μετά το άνοιγμα του μεγαλύτερου στρατοπέδου συγκέντρωσης μετά το τέλος του Β' Παγκοσμίου Πολέμου, το Γκουαντάναμο θα κλείσει. Ο Ομπάμα υπέγραψε το σχετικό διάταγμα, όμως μη βιάζεστε να πανηγυρίσετε. Γιατί η φυλακή του Γκουαντάναμο θα κλείσει μέσα σε ένα χρόνο (τόσο γρήγορα!), ενώ ο πολυς Ομπάμα δεν έχει σκεφτεί ακόμα που θα στοιβάξει τους 245 «τρομοκράτες» που έχουν απομείνει. Οι Ρεπουμπλικάνοι πάντως προτείνουν το... μαγευτικό Αλκατράζ!

Το κλείσιμο του Γκουαντάναμο είναι περισσότερο πολιτικό μάρκετινγκ παρά αλλαγή πολιτικής. Ετσι κι αλλιώς, η φυλακή αυτή ήταν μια μπουτζίρα στο ίματζ των ΗΠΑ, η οποία αργά ή γρήγορα θα έπρεπε να σταματήσει να υπάρχει. Αλλωστε, πολλοί κρατούμενοι έχουν ήδη μεταφερθεί αλλού (με τις περιβόητες μουσικές πτήσεις της CIA), σε δεκάδες μικρότερα Γκουαντάναμο ανά την υφήλιο. Η ήττα της αμερικάνικης πολιτικής σε όλα τα διεθνή μέτωπα (Ιράκ, Ιράν, Λίβανος, Αφγανιστάν, Γάζα) απαιτεί και ανάλογη αναδίπλωση της πολιτικής της ηγεσίας. Αν έμενε ο Μπους, η αναδίπλωση θα ήταν πολύ πιο άσπαση, τώρα όμως με τον Ομπάμα το μάρκετινγκ βρίσκει τον καταλληλότερο εκφραστή του.

Η ουσία όμως είναι μία: τα Γκουαντάναμο κλείνουν, η «αντιτρομοκρατία» μένει. Μια «αντιτρομοκρατία» που δεν θα διατάσει να δολοφονήσει ξανά αμάχους (όπως έκανε στο Ιράκ και το Αφγανιστάν), όταν δε ότι απειλούνται τα συμφέροντά της. Η στάση Πόντιου Πιλάτου που κράτησε ο Ομπάμα στον πόλεμο της Γάζας τα λέει όλα...

Ο μάρτυρας Σπύρος Κατσιμίδης, ιδιοκτήτης του διαμερίσματος της Πολέμωνος 13, δεν ήταν σε θέση να προσέλθει να καταθέσει, λόγω προβλημάτων υγείας, και έτσι αναγκάστηκε η κατάθεση του στη δεύτερη δίκη. Ο μάρτυρας αυτός κλήθηκε κατόπιν επιμονής των κατηγορούμενων και με την κατάθεσή του διέψευσε όσα έλεγε η Κυριακίδου σχετικά με τη συγκεκριμένη μίσθωση. Κατέθεσε ότι το διαμέρισμα διαχειριζόταν άλλο πρό-

σωπο απ' αυτό που έλεγε η Κυριακίδου και ότι το είχαν νοικιάσει δυο γυναίκες (και όχι το ζεύγος Κανά-Κυριακίδου, όπως λέει η τελευταία). Είναι χαρακτηριστικό το γεγονός ότι από τον Κατσιμίδη δεν πάρθηκε καμιά κατάθεση προανακριτικά. Γιατί; Γιατί απλούστατα, διαπίστωσαν ότι δεν ήταν διατεθειμένος να πει ψέματα για να παίξει το παιχνίδι τους.

Η δίκη θα συνεχιστεί τη Δευτέρα.

Το χρώμα του χρήματος...

Τα βρετανικά δίκτυα SKY NEWS (του μεγιστάνα Μέρντοχ) και BBC αρνήθηκαν να μεταδώσουν έκκληση μιας ομπρέλας 13 ανθρωπιστικών οργανώσεων (Disasters Emergency Comity - DEC) για οικονομική στήριξη των θυμάτων της Γάζας. Ο λόγος που επικαλέστηκε η διοίκηση του BBC –και υιοθέτησε και το SKY– είναι ότι το BBC θέλει να διατηρήσει την αμεροληψία του στην δημοσιογραφική κάλυψη των γεγονότων του πολέμου της Γάζας. Σύμφωνα με τον Μαρκ Τόμπσον, γενικό διευθυντή του BBC, η μετάδοση σκηνών-εικόνων σε σποτ φιλανθρωπικής έκκλησης για την ανακούφιση της ανθρωπιστικής καταστροφής στη Γάζα αμφισβητεί την αμεροληψία του BBC!

Να σημειώσουμε ότι η Τζίμμι Λίβιν, υπουργός Εξωτερικών του Ισραήλ, είχε δηλώσει πρόσφατα, ότι δεν υπάρχει καμιά ανθρωπιστική κρίση στη Γάζα! Η αλήθεια είναι ότι το BBC, όπως και σχεδόν όλα τα δυτικά ΜΜΕ, κάλυψαν αρκούτως μεροληπτικά τον πόλεμο στη Γάζα, στηρίζοντας από την πρώτη μέρα την πλευρά του Ισραήλ. Θα μείνουν στην ιστορία της δημοσιογραφικής... αμεροληψίας τα φτιαχτά πλάνα –που μετέδιδε το BBC και αναμετέδιδαν εν χορώ και «τα δικά μας» ΜΜΕ– της εισβολής του ισραηλινού στρατού κατοχής... στο κέντρο της πόλης της Γά-

ζας. Κάτι που δεν έγινε ποτέ, αφού η Παλαιστινιακή Αντίσταση απέτρεψε επιτυχώς όλες τις απόπειρες προωθημένης διείδυσης του ισραηλινού στρατού στην πόλη της Γάζας.

Σε ανύποπτο χρόνο, το Νοέμβριο του 2005, άρθρο της αγγλικής εφημερίδας «Ιντιπέντεντ» (29/11/05) ανέφερε ότι ο Μαρκ Τόμπσον, ο οποίος είναι παντρεμένος με εβραία και είχε διοριστεί γενικός διευθυντής του BBC από το 2004, συναντήθηκε στην Ιερουσαλήμ με τον τότε πρωθυπουργό Αριέλ Σαρόν. Για τα ισραηλινά Μέσα η συνάντηση αυτή αποτελούσε στοιχείο γεφύρωσης του χάσματος ανάμεσα στο BBC και στο καθεστώς του Ισραήλ. Σύμφωνα με ρεπορτάζ της ισραηλινής «Χααρέτζ», είχε προηγηθεί το Νοέμβριο του 2003 η επίσκεψη του γενικού διευθυντή της υπηρεσίας εξωτερικών μεταδόσεων του BBC World Service Μαρκ Μπαίφορντ στο Ισραήλ και η συνάντησή του με αξιωματούχο του ισραηλινού υπουργείου Εξωτερικών. Η κυβέρνηση του Ισραήλ είχε προβεί σε μπιόκοτάζ του BBC για τη μετάδοση του προγράμματος «Το ισραηλινό μυστικό όπλο», στο οποίο περιγραφόταν ο εξοπλισμός του Ισραήλ με βιολογικά και χημικά όπλα, λίγες μέρες πριν την εισβολή των Αμερικάνων και Αγγλων στο Ιράκ, γεγονός που προξένησε θύελλα αντιδρά-

σεων στην ισραηλινή κοινή γνώμη. Μετά την συνάντηση, η ισραηλινή κυβέρνηση ήρε το μπιόκοτάζ και ο ισραηλινός αξιωματούχος ανακοίνωσε ότι οι δυο πλευρές βρήκαν μια κοινή συμφωνία τόσο με το υπουργείο εξωτερικών όσο και σε συντονισμό με το γραφείο του πρωθυπουργού για τον χαρακτήρα της ενημέρωσης και κάλυψης του BBC!

Ήταν αναμενόμενο η προκλητική στάση του BBC, που αρνήθηκε τη μετάδοση της έκκλησης για ανθρωπιστική βοήθεια, να προκαλέσει θύελλα αντιδράσεων από το λαό, το βρετανικό πολιτικό κόσμο και τα βρετανικά ΜΜΕ. Την περασμένη Κυριακή, στη Γλασκώβη, δεκάδες διαδηλωτές κατέλαβαν τα κτίρια διοίκησης του BBC. Την ίδια μέρα, στο κεντρικό Λονδίνο πραγματοποιήθηκε πορεία προς τα γραφεία του BBC, που κατέληξε σε συγκρούσεις με την αστυνομία και αρκετές συλλήψεις διαδηλωτών.

Είναι ηλιό φαινότο, ότι η διοίκηση του BBC γνώριζε πολύ καλά ότι θα δεχόταν τεράστιο πλήγμα η εικόνα του «ανεξάρτητου ενημερωτικού μέσου», που φιλοτεχνούσε εδώ και χρόνια, με αυτή την κίνηση. Το ερώτημα, λοιπόν, είναι ποιο είναι το κέρδος μιας τέτοιας επιχείρησης από την απρόκλητη προσχώρηση στο σιωνιστικό στρατόπεδο; Πέρα από τη δεδομένη στήριξη της Δύσης στους Σιωνιστές,

έναντι της «τρομοκρατικής» Χαμάς, η οποία αντανάκλαται και στα δυτικά ΜΜΕ, υπάρχει κι άλλο ένα στοιχείο που ίσως δίνει μια απάντηση. Το γεγονός ότι δυο πλευρές βρήκαν μια κοινή συμφωνία τόσο με το υπουργείο εξωτερικών όσο και σε συντονισμό με το γραφείο του πρωθυπουργού για τον χαρακτήρα της ενημέρωσης και κάλυψης του BBC! Ήταν αναμενόμενο η προκλητική στάση του BBC, που αρνήθηκε τη μετάδοση της έκκλησης για ανθρωπιστική βοήθεια, να προκαλέσει θύελλα αντιδράσεων από το λαό, το βρετανικό πολιτικό κόσμο και τα βρετανικά ΜΜΕ. Την περασμένη Κυριακή, στη Γλασκώβη, δεκάδες διαδηλωτές κατέλαβαν τα κτίρια διοίκησης του BBC. Την ίδια μέρα, στο κεντρικό Λονδίνο πραγματοποιήθηκε πορεία προς τα γραφεία του BBC, που κατέληξε σε συγκρούσεις με την αστυνομία και αρκετές συλλήψεις διαδηλωτών.

Είναι ηλιό φαινότο, ότι η διοίκηση του BBC γνώριζε πολύ καλά ότι θα δεχόταν τεράστιο πλήγμα η εικόνα του «ανεξάρτητου ενημερωτικού μέσου», που φιλοτεχνούσε εδώ και χρόνια, με αυτή την κίνηση. Το ερώτημα, λοιπόν, είναι ποιο είναι το κέρδος μιας τέτοιας επιχείρησης από την απρόκλητη προσχώρηση στο σιωνιστικό στρατόπεδο; Πέρα από τη δεδομένη στήριξη της Δύσης στους Σιωνιστές,

ΑΝΤΙΚΥΝΩΝΙΚΑ

Δυο χιλιάδες και εννέα: father τα 'μαδες τα νέα;
Ακρως σοβαρή πλακίτσα, στίχοι: Κοκκινোসκουφίτσα.

Σταχτοπούτα, Γκρέτελ, κορίτσια, ελάτε να σας πω τα νέα. Ο δάμαλος φαίνεται πως έχει κάνει τάμα, δεν εξηγείται αλλιώς ότι επιμένει ο επί της ανοικονόμητης οικονομίας υπουργός να έχει επί νυμο δώδεκα γραμμάτων. Πέρα από αυτό, έδιωξε ξεσασμάρωτο τον προκάτοχο, πάνω που βρήκαμε σαμαρά... Στο μεταξύ, στο «Crazy Horse» ψάχνουν κιθαρίστα που να ξέρει και λίγα λογιστικά για να βοηθάει κι εμείς δεν έχουμε ούτε νέο από τον μουλαροτραγιάσκα (ή γαιδουρομπερέ).

Διαβάζω -αγαπημένη ενασχόληση ημών των αργόσχολων, σε αντιδιαστολή με τους περιπούδαστους διαρκώς ασθμαίνοντες- στο λεξικό Τεγόπουλου-Φυτράκη: «Δαμαλίπδα: λοιμώδης ασθένεια οφειλόμενη σε διηθητό ιό, που προσβάλλει τα βοοειδή». Κακά μαντάτα

Ακόμα και σε τρία είδη, στο ένα κλέβουν!

για πάνω από δυο εκατομμύρια συνανθρώπους μας... Όλα αυτά καθώς μας αποχαιρέτά απόψε ο yeah NARης ή yeη Αρης, (Αρούλη - τάμπολα ράσα, άει στο διάλογο). Κι έρχεται ο μήνας που δ' ανοίξει το τριώδιο με κλειστά τα διόδια και τις αντεθνικές οδούς τε και ρύμαις: Φευ, ο Φεβρουάριος. Γελούσατε όταν η στήλη στη λίττει κι έγραφε ότι η πατρίς αφανίζεται, ιδού τώρα οι δυνάμεις της αποσταθεροποίησης να υπονομεύουν το αναπτυξιακό πρόγραμμα της κυβέρνησης. Μετά την πολιορκία από τους άγνωστους γνωστούς, βγήκαν οι πολιορκητικές μηχανές -οι και τρακτέρ καλούμενες- και κλείνουν τους δρόμους. Οι ανελκυστήρες όπως τους έλεγε ο τζουμ -άκας, οι εκλυστικές όπως τους λένε οι κανονικοί άνθρωποι. Κι αν συντονιστούν εκείνοι που δρουν στις μητροπόλεις με κείνους που δρουν στην ύπαιθρο, μου λέτε τι θα γίνει; Γι' αυτό και καθίσταται επιτακτική ανάγκη, τώρα που διακόπηκαν οι αθλοπαιδιές στα φριχτά αστικά κέντρα, να επιστρέψουν στην παλιά τους τέχνη κόσκινο οι άντρες της ΕλαΣ (ΕΛΑστικοξεφουσκωτικής Σαμπρελοαρχήστουσης), στα ίχνη των ένδοξων πράσινων προκατόχων. Αρκετά με το να βγαίνουν τ' αδέρφια μας το τίμιο μεροκάματο φυλώντας καμένα και κομμένα δέντρα στο Σύνταγμα και στην αστική περιφέρεια. Κι όλα αυτά, πάνω που εγκαινιάσαμε την νία Εγνατία γαμποί! Που μερικοί δεν θέλουν να λέγεται έτσι, τι είμαστε, Ρωμαίοι; Να λέγεται μεγάλου Αλεξάνδρου ή μακεδονική οδός πρότειναν εθνικιστικοί τινές κύκλοι και πολύ σωστά. Το λιμάνι της συμβασιλεύουσας λέγεται «Μακεδονία», ομοίως και το αεροδρόμιο της, ομοίως και ο χαλβάς της, ο περιβόητος μακεδονικός του Χαϊτογλου. Όλα τα περίξ πρέπει να λέγονται Μακεδονία, ακόμα και ο βιολογικός του λιμανιού.

Στο προ-προηγούμενο Κοντρόφυλλο (539) και στη στήλη «είπαν... έγραψαν...», διαβάσαμε τη δήλωση Τιούλκιν για τον Αμπράμοβιτς που πήρε τη «Σίμπνεφτ» με 300 εκατομμύρια δολάρια από το κράτος και του την ξαναούλησε 13,5 δισ. Δηλαδή, τι διαφορετικό έκανε ο Περισσός στην Μπουμπουλίνας 20-22; Αγόρασε το κτίριο 100 εκατομμύρια δραχμές, άντε να πιστέψουμε και τον συνασπισμένο Χουντή ότι ξόδεψαν άλλα 200 εκατομμύρια για την ανακαίνισή του. Από κει μέχρι το 1,17 δισ. που εισέπραξαν όταν το... επέστρεψαν μετά από μερικά χρόνια, it's a long way up, που λένε κι οι φίλοι και σύμμαχοι Αμερικανοί. Οπότε -όπως εκτιμά και η γιαγιά- ή ο Αμπράμοβιτς είναι κομμουνιστής ή οι Περίσσειοι καπιταλιστές ή και τα δύο.

Καλά όλα αυτά για τη βία ρε Κάιν, αλλά γιατί διάλεξες ως χαρακτηριστικό σου το όνομα του πρώτου δολοφόνου σύμφωνα με τη θρησκευτική μυθολογία;

Τα έμαδες τα νέα grandfather; Α, ρε παππού, δεν ζεις για να δεις την εφημερίδα που έπαιρνες πριν κάποια χρόνια μ' ένα κατσαρόνι να 'χει φτάσει ενάμισι χιλιάρικο. Μάθε ότι για την πρώτη θέση κοντράρονται κατά καιρούς ο Μάνος Λοΐζος με το «μεγάλο μας τσίρκο», τα βυζιά των στάρλετ με τους (φου)τουριστικούς οδηγούς, τα dvd με τα βιβλία και πάει κλαίγοντας.

Άλλο σεξουαλικά αποδοτικό κι άλλο αποδοτικά σεξουαλικός, άλλο σατανική κι άλλο σατανίστρια. Και η κοπριά αλόγου και παραλόγου, στα λάχανα... Έχουμε εδιστεί σε ενασχολήσεις με την μ@λ@κία που καλπάζει πλέον σ' έναν έξοχο επιστημονισμό τον οποίο αδυνατούμε να παρακολουθήσουμε εμείς οι αδαείς. Α, θα γίνω σατανίστρια, θα πιάσω και καμιά γκαρσονιέρα, δεν πάει άλλο...

Σας αφήνω τώρα, γιατί πρέπει να πάρω την πρώτη πτήση για Μόσχα και να παρευρεθώ σ' ένα μεγάλο event. Σαν σήμερα πριν δεκαοχτώ χρόνια, η μάμα-Ρούσια πανηγύριζε για το πρώτο McDonald's -και μάλιστα το μεγαλύτερο του κόσμου- που άνοιξε στη Μόσχα. Δεν είμαι σίγουρος αν θα δούμε κανένα σχετικό ρεπορτάζ, στον κύκλο συζητήσεων για την πώση του υπαρκτού...

Κοκκινোসκουφίτσα

kokinoskoufitsa@ekseggersi.gr

ΥΓ: Σου το λέγαμε ότι είμαστε Γκουντουμιστές, πάντα θα είμαστε. Καλό ταξίδι.

■ «Εφυγε» ο Γιώργος Γκουντούνας

Ενας σεμνός, ανιδιοτελής αγωνιστής

Στα 52 του χρόνια «έφυγε» την περασμένη Δευτέρα ο αγωνιστής Γιώργος Γκουντούνας, που έπασχε από πνευμονική ίνωση. Εκατοντάδες σύντροφοι, φίλοι και συνάδελφοί του τον αποχαιρέτησαν στο νεκροταφείο του Βύρωνα την Τρίτη. Ήταν μια ευγενική, αγωνιστική προσωπικότητα, που είχε τη δική της διαδρομή στους κοινωνικούς αγώνες του λαού μας.

Μαθητής ακόμη εντάχθηκε στην ΠΑΜΚ και έγινε μέλος του πρώτου Γραφείου της. Ως ηγετικό στέλεχος της ΠΑΣΠ στην Πάτρα (μέλος του ΔΣ του Μαθηματικού την περίοδο 1976-78) πρωτοστάτησε ως μέλος της Συντονιστικής Επιτροπής των καταλήψεων για την κατάρτιση του περιβόητου νόμου 815, που αποσύρθηκε μετά από μεγάλες αγώνες του φοιτητικού κινήματος. Οι απόψεις του δεν χωρούσαν στο ΠΑΣΟΚ που βιάδιζε ολοταχώς προς την ανάληψη της διαχείρισης του καπιταλισμού. Διαγράφηκε ως «αριστοριστής» το 1978 και συνέχισε να δραστηριοποιείται στο χώρο των αριστερών φοιτητικών συσπειρώσεων μέχρι την αποφοίτησή του, ενώ έκτοτε παρέμεινε ανένταχος της άκρας αριστεράς.

Το 1988 εκλέχτηκε πρόεδρος των συμβασιούχων της Εθνικής Στατιστικής Υπηρεσίας και πρωτοστάτησε σε μια σειρά απεργιακών και δικαστικών αγώνων, που διήρκεσαν ως το 1995, πετυχαίνοντας τη μονιμοποίηση και την αναδρομική ασφαλιστική κάλυψη 330 συμβασιούχων. Παράλληλα, μπήκε στη Νομική Αθήνας και μετά την αποφοίτησή του άρχισε να εργάζεται ως δικηγόρος με κύριο αντικείμενο τα εργατικά δικαιώματα και την υπεράσπιση των συνδικαλιστικών και πολιτικών ελευθεριών.

Το 2002, όταν η τρομοκρατία σκέπασε τα πάντα, ήταν από τους πρώτους που στρατεύθηκε στο κίνημα αλληλεγγύης στους πολιτικούς κρατούμενους. Ίδρυτικό μέλος της γνωστής «Επιτροπής με το μακρύ όνομα» και στη συνέχεια των «Κινήσεων Αλληλεγγύης», είχε σημαντική συνεισφορά στην ανάπτυξη αυτού του κινήματος. Το 2005 ανέλαβε την υπεράσπιση των Σάββα και Χριστόδουλου Ξηρού στο Εφετείο για την υπόθεση της 17 Νοέμβρη.

Ως στρατευμένος μαχόμενος δικηγόρος συμμετείχε σε πολιτικές δίκες ως υπερασπιστής αγωνιστών του αντιεξουσιαστικού και αναρχικού χώρου, αλλά και σε πλήθος κοινωνικών

Θυμόμαστε τον Γιώργο, τον αγωνιστή συνήγορο, που μπορεί καμιά φορά να «ξεχνούσε τα επιχειρήματά του», ποτέ όμως δεν ξεχνούσε ν' αγωνίζεται, ποτέ δεν σταματούσε να παλεύει για ό,τι πίστευε σωστό και δίκιο.

Θυμόμαστε τον Γιώργο, όταν πριν λίγες μέρες ήρθε να ιδωθούμε τελευταία φορά. Ν' αστειεύεται για το φορητό μηχάνημα, πάντοτε γελαστός, να μην παραιτείται, να πολεμά για την κάθε μια ανάσα στη μεγάλη υπόθεση της κοινωνικής δικαιοσύνης.

Ετσι θα σε θυμόμαστε πάντα, Γιώργο. Αγωνιστή και όρθιο. Να ξέρεις, θα μας λείψεις, σύντροφε.

Φυλακές Κορυδαλλού

27/1/09

Κώστας Καρατσώλης
Δημήτρης Κουφοντίνας
Ηρακλής Κωστήρης
Βασίλης Ξηρός
Σάββας Ξηρός
Χριστόδουλος Ξηρός

και δικαστικών αγώνων, προασπιζόμενος τα εργασιακά δικαιώματα των ελλήνων και μεταναστών εργαζόμενων, όπως και θύματα ρατσιστικών επιθέσεων. Κορυφαία στιγμή στην υπεράσπιση των μεταναστών υπήρξε η συμβολή του στην αποκάλυψη του σκανδάλου των απαγωγών πακιστανών μεταναστών από ξένους πράκτορες το 2004 και στη συνέχεια η υπεράσπιση του προέδρου της Πακιστανικής Κοινότητας που στοχοποιήθηκε από τη χούντα του Πακιστάν.

Αν και βαριά άρρωστος, αναπνέοντας με φορητή συσκευή οξυγόνου, συνέχισε να δίνει το παρών όπου τον καλούσε το αγωνιστικό του καθήκον και το καθήκον του μαχόμενου δικηγόρου. «Δήλωσε το τελευταίο του παρών στο κίνημα», όπως έλεγε ο ίδιος, στην υπεράσπιση διαδηλωτών της εξέγερσης του Δεκέμβρη, που όμως δεν πρόλαβε να ολοκληρώσει.

«Ο Γιώργος -σημείωσε ο Πέτρος Γιώτης, που τον αποχαιρέτησε εκ μέρους όλων των συντρόφων του- ήταν ένας γενναίος άνθρωπος κι αυτό το

Του στέλναμε εργαζόμενους που αντιμετώπιζαν προβλήματα με τ' αφεντικά τους και ουδέποτε τους είδε σαν πελάτες. Του αναθέταμε πολιτικές υποθέσεις και αρνούσαν να του πληρώσουμε ακόμα και το παράβολο. Σύντροφος, που τον είχε εκπροσωπήσει πρόσφατα σε δίκη, τον κυνηγούσε για να του δώσει κάτι για τον κόπο και το χρόνο που διέθεσε, κι αυτός αρνούταν.

Ο Γιώργος ήταν ένας ήρεμος, ευγενικός, ένας γλυκός άνθρωπος. Ενας άνθρωπος που σε αφόπλιζε με το χαμόγελο και την έλλειψη κάθε ανταγωνιστικότητας. Ενας άνθρωπος που με τη στάση του μπορούσε να εξαλείψει εντάσεις και να αποκαθιστά κλίμα διαλόγου. Ενας άνθρωπος που υπέμενε στωικά τις δικές μας εκρήξεις θυμού, είτε είχαμε δίκιο είτε άδικο.

Για όλους αυτούς τους λόγους και για πολλούς άλλους που ο καθένας από εμάς θα μπορούσε να προσθέσει, η απουσία του Γιώργου είναι σημαντική για όλους μας. Μας αφήνει φτωχότερους. Ως φίλοι, κρατάμε την ανάμνηση της ευγενικής του μορφής. Ως σύντροφοι, κρατάμε την αγωνιστικότητα, τη διάθεση προσφοράς, την ανιδιοτελεία του.

Ο Π. Γιώτης διάβασε το μήνυμα που έστειλαν οι πολιτικοί κρατούμενοι από την απομόνωση του Κορυδαλλού και ένα ξεχωριστό μήνυμα του Χρ. Ξηρού. Τον αποχαιρέτησαν επίσης ο Κώστας Παπαδάκης από τον ΔΣΑ και ο κατασυγκινημένος Τζαβέντ Ασλάμ από την Πακιστανική Κοινότητα, ενώ η Χρύσα Πετσιμέρη απήγγειλε ένα ποίημα του Κωστή Παλαμά, το ίδιο με το οποίο είχε κλείσει την «απολογία» του ο Δημήτρης Κουφοντίνας.

Εμπυμία του Γιώργου ήταν αντί για στεφάνια να καταθεθούν χρήματα για την ενίσχυση του Free Gaza Movement (αρ. λογαριασμού Εθνική Τράπεζα 116/772732-18).

■ WIND: Δεν πέρασε η διώξη

Την ουρά στα σκέλια αναγκάστηκε να βάλει ο πρώην προϊστάμενος της Wind Β. Ζαφειράκος, αποσύροντας τη μήνυση που είχε καταθέσει κατά του συνδικαλιστή, μέλους του σωματείου εργαζόμενων στη Wind Στέφανου Μάλαμα. Αυτός που κάποτε το 'παίξε μάγκας και νταής, επιβάλλοντας με τον τρόπο της απόλυσης συστήματα δουλείας στα καταστήματα της Θεσσαλονίκης, βρέθηκε κάποια στιγμή μόνος κι έρημος, αφού η Wind τον ξεφορτώθηκε προκειμένου να βγάλει την ουρά της απέξω. Αντίθετα, ο Σ. Μάλαμας βρέθηκε με ένα κίνημα συμπαράστασης στο πλευρό του. Ο συσχετισμός ήταν πολύ σε βάρος του, γι' αυτό και -φρονίμως ποιών- ο πρώην νταής απέσυρε τη μήνυσή του.

Κούφιος διάλογος για την Εκπαίδευση

Ηπρο ημερησίας διατάξεως συζήτηση στη βουλή επιβεβαίωσε απόλυτα το γεγονός ότι η κυβέρνηση προσέφυγε στο τέχνασμα του «διαλόγου σε επίπεδο tabula rasa», υπό το άγος της νεολογιστικής εξέγερσης του Δεκεμβρίου, προκειμένου να αποφυγεί ένα νέο γύρο μαθητικών κινητοποιήσεων, ενώ στην πραγματικότητα είναι αποφασισμένη να μην αλλάξει καθόλου τη ρότα που έχει χαράξει στην εκπαίδευση.

Ο Καραμανλής έδωσε δακρύβρεχτη παράσταση συμπόνιας για τα παιδιά που «εξοντώνονται στα σχολεία και ο ελεύθερος χρόνος τους έγινε πολυτέλεια», κατηγόρησε δεόντως την παραπαιδεία και ξιφουλκώσε υπέρ «της μορφωτικής αποστολής» του Λυκείου και της καλλιέργειας της κριτικής σκέψης, ενώ την ίδια στιγμή απέφυγε συστηματικά να αναφέρει τις ξεκάθαρες προθέσεις της κυβέρνησής του για τις αλλαγές στο Λύκειο και το εξεταστικό σύστημα.

Παρόλο που μίλησε με γενικόλογες, έδωσε σαφώς την κατεύθυνση προς την οποία θα κινηθούν οι όποιες αλλαγές, υπερασπιζόμενος ταυτόχρονα την έως τούδε πολιτική της κυβέρνησής του στην εκπαίδευση.

Συγκεκριμένα αναφέρθηκε στην «απουσία αξιολόγησής και λογοδοσίας», «στην απουσία επαρκούς σύνδεσης της παιδείας με την οικονομία» και στο ότι «η χρηματοδότηση πρέπει να βαδίζει παράλληλα με τις μεταρρυθμίσεις», δίνοντας και το στίγμα του πώς εννοεί τη «μεταρρύθμιση» στο Λύκειο. Δηλαδή περιέγραψε ένα σχολείο πλήρως υποταγμένο στην καπιταλιστική αγορά και τις επιχειρήσεις, προσγειώνοντας ανώμαλα όλους εκείνους που πιθανόν να παρασύρθηκαν από την «αγωνία» του για τη «μορφωτική αποστολή του Λυκείου», ένα σχολείο με ένταση του αυταρχισμού,

που θα πρέπει συνεχώς να δίνει εξετάσεις συμμόρφωσης στο σύστημα, προκειμένου να τσιμπολογάει κάτι από τα λιγοστά κονδύλια χρηματοδότησης.

Ο Καραμανλής υπερασπίστηκε «την ποιοτική αναβάθμιση» των ΑΕΙ, με την εφαρμογή του νόμου-πλαίσιο, του νόμου για την αξιολόγηση και αυτού για τα μεταπτυχιακά και την έρευνα. Επανελάβε την αμετακίνητη απόφασή του να εφαρμοστεί πλήρως ο νόμος-πλαίσιο και μετά να υπάρξουν τυχόν «διορθωτικές κινήσεις», σε περίπτωση που εμφανιστούν «κάποια κενά», ή απαιτηθεί «απλούστευση κάποιων διαδικασιών» και υπογράμμισε το θετικό γεγονός της προώθησης της αξιολόγησης των Ιδρυμάτων και της σύνδεσης της χρηματοδότησης των μεταπτυχιακών με την αξιολόγηση. Υπερασπίστηκε και τους χειρισμούς της κυβέρνησής του για τα Κέντρα Ελευθέρων Σπουδών, δίνοντας συγχωροχάρτι στην πολιτική όλων των προηγούμενων κυβερνήσεων (συμπεριλαμβανομένης και της παράταξής του), που επί 75 χρόνια, με την πολιτική τους, επέτρεψαν σ' αυτά τα μαγαζιά εμπορίας ελπίδων να υπάρχουν και να ξεσπάλωνουν. Είπε ότι η νομοθετική ρύθμιση που έγινε για τα «κωλέγια» ήταν στο πλαίσιο της προσπάθειας «να καλυφθούν οι κοινοτικές υποχρεώσεις της χώρας» και προσπάθησε να αποφυγεί εμπλοκή γύρω από αυτό το καυτό ζήτημα, που είναι casus belli για τα Πανεπιστήμια και το φοιτητικό κίνημα, προσπαθώντας να θολώσει τα νερά και να κερδίσει χρόνο με αιχμές για συζήτηση και διερεύνηση «ό,τι καλύτερο υπάρχει -αν υπάρχει».

Η φιλολογία των τελευταίων εβδομάδων προετοιμασίας της «κοινής γνώμης» για την κατάρτιση του πανεπιστημιακού ασύλου, ενισχύθηκε και από τον Καραμανλή, ο οποίος «ήγειρε ζήτημα αποτελε-

σματικότερης προστασίας του πανεπιστημιακού ασύλου» από «ομάδες και ακραίες συμπεριφορές που το παραβιάζουν εδώ και πολλά χρόνια». Ο Καραμανλής ζήτησε από τις αστικές πολιτικές δυνάμεις να ασκήσουν πίεση στα πρυτανικά συμβούλια ώστε να εφαρμόσουν το νόμο, να συναινέσουν δηλαδή στην κατάρτιση του πανεπιστημιακού ασύλου από τις δυνάμεις καταστολής. Σκληρό λόγο είχε ο πρωθυπουργός και για τις μαθητικές καταλήψεις, δίνοντας και το στίγμα τού τι προτίθεται να εφαρμόσει στα σχολεία σε περιόδους μαθητικών κινητοποιήσεων και καταλήψεων. «Η βία δεν πάει άλλο» επανέλαβε αρκετές φορές, μαρτυρώντας έτσι και το φόβο όλου του αστικού συστήματος εξουσίας για νομιμοποίηση της λαϊκής και νεολογιστικής αντίβιας, κάνοντας στη συνέχεια, όχι χωρίς νόημα, αναφορά στην μεγάλη οικονομική κρίση.

Κοντολογίς αποδείχτηκε ότι για τον Καραμανλή και την κυβέρνησή του το πολυδιαφημισμένο «tabula rasa» του διαλόγου είναι ψευδέστατο και παραπλανητικό, είναι ένα γεμάτο χαρτί με αντιδραστικές αλλαγές, που παραμένουν ακλόνητες και κατευθύνσεις για το μέλλον, που κινούνται στην ίδια ρότα.

Την «επεξεργασία των προτάσεων για το νέο λύκειο και το νέο τρόπο εισαγωγής στην τριτοβάθμια εκπαίδευση», η κυβέρνηση, την αναθέτει στο Συμβούλιο Πρωτοβάθμιας και Δευτεροβάθμιας Εκπαίδευσης, που σύμφωνα με το ΠΔ 127/2003 λειτουργεί στο πλαίσιο του ΕΣΥΠ. Προσπαθεί έτσι να αποφυγεί, στη φάση αυτή, την εμφανή εμπλοκή του Βερέμη, προέδρου του ΕΣΥΠ, ο οποίος είναι κόκκινο πανί για όλη την πανεπιστημιακή κοινότητα και ιδιαίτερα το φοιτητικό κίνημα. Ο Καραμανλής κάλεσε παράλληλα τα κόμματα να ορίσουν το καθένα από έναν βουλευτή, ώστε να δημιουρ-

γηθεί μια πολιτική επιτροπή, της οποίας τα μέλη θα είναι σε αμφίδρομη επικοινωνία με τον υπουργό Παιδείας, μεταφέροντας τις ιδέες και προτάσεις των κομμάτων τους.

Ο Παπανδρέου επινόησε κάποιες γελοίες προφάσεις ώστε να αποφυγεί το ΠΑΣΟΚ να συμμετάσχει στο «διάλογο» (π.χ. να δεσμευτεί ο Καραμανλής ως αντιπολίτευση ότι θα συμμετάσχει στο διάλογο που θα εγκαινιάσει η κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ αύριο), αφήνοντας ξεκρέμαστο -όσον αφορά το θεαθήναι- τον Καραμανλή και την κυβέρνησή του, που παίζουν σ' αυτή τη φάση τα ρέστα τους. Γιατί επί της ουσίας, απ' ό,τι απέδειξε και η τοποθέτησή του, ο Γιωργάκης και το κόμμα του, δεν έχουν ουσιαστικές διαφορές με την κυβέρνηση της ΝΔ. Μάλιστα, πιο απροκάλυπτος ο Παπανδρέου υπερασπίστηκε την «αξιολόγηση και την κοινωνική λογοδοσία» και την αξιολόγηση του εκπαιδευτικού συστήματος από τον ΟΟΣΑ, που θα βοηθήσει στην απόρριψη «των προκαταλήψεων» από την εκπαιδευτική κοινότητα! Ξεκαθάρισε πώς εννοεί τη «δωρεάν παιδεία», ως καταβολή άτοκων δανειών σε όσους φοιτητές τα χρειάζονται, τα οποία θα τα αποπληρώνουν μέσω φορολογίας όταν και εφόσον πιάσουν δουλειά ως απόφοιτοι και ως ύπαρξη εγγυημένων ποσών από το κράτος, που θα κατευθύνονται στα Ιδρύματα, που θα δέχονται τους νέους που θα κατορθώνουν να παίρνουν Εθνικό Απολυτήριο από τα Λύκεια. Ο Γιωργάκης επανέλαβε τις γνωστές πατάρες περί ηλεκτρονικής βιβλιοθήκης, που θα έχουν οι μαθητές στην τσέπη τους και που αυτόματα θα λύσει όλα τα προβλήματα του σχολείου στον καπιταλισμό, για το δάσκαλο απλό συντονιστή και παρακολουθητή της εκπαιδευτικής διαδικασίας, περί πράσινης ανάπτυξης και σύνδεσης της εκπαιδευτικής διαδικασίας με την περιφερειακή ανάπτυξη (η κα-

κόφημη αποκέντρωση πάντα επίκαιρη για το ΠΑΣΟΚ) κ.λ.π. Και βεβαίως συμφώνησε με τον Καραμανλή ως προς το πανεπιστημιακό άσυλο, δηλώνοντας ότι «η δήθεν επαναστατική βία και οι καταστροφές της δημόσιας περιουσίας των Ιδρυμάτων δεν χωρούν».

Όπως αναμενόταν Περισσός και ΣΥΡΙΖΑ αρνήθηκαν να πάρουν μέρος στο «διάλογο», με τον Αλαβάνο να κάνει τα γνωστά επικοινωνιακά του τρικ, το διάλογο να αναλάβουν οι εκπαιδευτικές ομοσπονδίες ΟΛΜΕ, ΠΟΣΔΕΠ.

Πρέπει να σημειώσουμε επίσης την άποψη του Περισσού για το πανεπιστημιακό άσυλο, που το κόμμα αυτό φρόντισε να μας την κάνει γνωστή και στο πρόσφατο παρελθόν δια των έργων του. Άσυλο, στο οποίο χωρούν και «άλλοι φορείς του λαϊκού κινήματος» (δηλαδή οι μπράβοι του Περισσού και των ΚΝΑΤ), «με κάποια συνεννόηση και κάποιους όρους που χρειάζεται αυτή η συμμετοχή», «με την αστυνομία μακριά» και «όχι την αστυνομία να ωθεί τους γνωστούς-αγνωστούς και τους κουκουλοφόρους να μπαινούν μέσα στα πανεπιστήμια». Σημειώνουμε επίσης τις γνωστές εμετικές απόψεις του για την εξέγερση του Δεκεμβρίου, η οποία, κατά τον Περισσό, δεν ήταν τέτοια, γιατί «δεν είχε στόχο»(!), αλλά και τη δήλωση της Παπαρήγα, ότι το κόμμα της «ταλαντεύτηκε ανάμεσα στην ελεύθερη πρόσβαση, αφού είναι κατά των ταξικών φραγμών, και στις εξετάσεις» για να καταλήξει στην πρόταση να υπάρχουν εξετάσεις σε μικρό αριθμό μαθημάτων. Η αποκάλυψη αυτή φανερώνει την αδυναμία του Περισσού να στηρίξει τις εξετάσεις, λόγω και της πίεσης που δέχεται από τη νεολογία του, αλλά και την παραίτησή από κάθε προσπάθεια αγώνα για την αποκάλυψη και τελικά την ανατροπή του σάπιου καπιταλιστικού συστήματος.

Γιούλα Γκεσούλη

Ξεριζώνουν δέντρα, φυτεύουν τσιμέντο

Ενα παρκάκι, ένας μικρός επνεύμονας πρασίνου πάνω στην Πατησίων, στην καρδιά της αβύπτης Κυψέλης μπήκε στο στόχαστρο εργαζομένων και δημάρχου Αθηναίων. Αποφάσισαν να κόψουν τα λίγα δέντρα, τα περισσότερα από τα οποία έστεκαν εκεί για πάνω από 100 χρόνια, για να χτίσουν υπόγειο γκαράζ τριών ορόφων. Οι κάτοικοι της περιοχής αντιστάθηκαν με νομικά μέσα. Πήραν απόφαση απαγόρευσης κοπής των δέντρων από τη δασική υπηρεσία, πέτυχαν την ακύρωση από τη δευτεροβάθμια αρχιτεκτονική επιτροπή της νομαρχίας.

Πλην όμως, λογάρισαν χωρίς τον Κακλαμάνη και τα συμφέροντα που υπηρετεί. Νύχτα πήραν δήθεν διαφορετική απόφαση στο δημοτικό συμβούλιο,

χαράματα έστειλαν τ' αλυσοπρίονα και τις μπουλντόζες να ριξουν κάτω τα δέντρα. Όταν αντίκρισαν τις εικόνες της καταστροφής, βγήκαν στο δρόμο όσοι μπορούσαν εκείνη την ώρα. Νοικοκυρές και συνταξιούχοι στην πλειοψηφία τους. Και πάλι λογάρισαν χωρίς τον Κακλαμάνη και τον Μαρκογιαννάκη. Τα ΜΑΤ ανέλαβαν δράση. Τα ανθρωποειδή άρχισαν να σπράχνουν με τις ασπίδες και να ξυλοκοπούν ηλικιωμένους που υπερασπιζόνταν την ίδια τους την ανάσα. Όταν έφτασε το απόγευμα και ο κόσμος έγινε περισσότερος, άρχισαν τα χημικά και τις κρότου-λάμψης. Τα ίδια το βράδυ, τα ίδια και την επομένη, τα ίδια και τη μεθεπομένη που ο Κακλαμάνης έστειλε τις μπουλντόζες να ισοπεδώσουν ό,τι απέμεινε

μαζί με τα δενδρύλλια που είχαν φυτέψει οι κάτοικοι.

Δέρνουν τον κόσμο επειδή υπερασπίζεται ένα μικρό πνεύμονα πρασίνου. Και χωρίς ντροπή δηλώνουν ότι θα ξαναφυτέψουν δέντρα στην κο-

ρυφή του γκαράζ, όταν είναι γνωστό πως για να πιάσει δέντρο θέλει τουλάχιστον τρία μέτρα βάθος. Όμως ο κόσμος δεν το βάζει κάτω. Μένει εκεί, αποφασισμένος να μην τους αφήσει να ολοκληρώσουν.

■ Κόηπος Μιραμπέλου

Καταστρέφουν ό,τι απέμεινε

Προσφυγή στο ΣτΕ κατέθεσαν δεκάδες πολίτες του Αγίου Νικολάου Κρήτης κατά της απόφασης κατασκευής ιδιωτικής μαρίνας στο ξενοδοχείο «Μιραμπέλο». Παράλληλα, με παρεμβάσεις τους θέτουν το γενικότερο ζήτημα της αρπακτικής διάθεσης των μεγάλων τουριστικών συμφερόντων που αδιαφορούν για την καταστροφή ενός από τους ομορφότερους κόλπους της Ελλάδας, που ήδη είναι πάρα πολύ «πηγμένους» από ξενοδοχεία και τουριστικές επιχειρήσεις.

Η παρέμβαση των συγκεκριμένων κατοίκων είναι θα λέγαμε συντηρητική, αφού δεν αρνείται την τουριστική ανάπτυξη, αλλά στρέφεται ενάντια στην αναρχία και την αρπακτικότητα των μεγάλων συμφερόντων. Όμως, και αυτή η παρέμβαση ξεσήκωσε τους καπιταλιστές, οι οποίοι απειλούν με δημόσια καταχώρησή τους στον τοπικό τύπο ότι, αν το ΣτΕ τους σταματήσει, θα κλείσουν τα τρία ξενοδοχεία τους στην περιοχή. Γιατί ανησυχούν, όμως, αν είναι νόμιμο; Ανησυχούν γιατί πλέον η υπόθεση έφυγε από τις τοπικές αρχές από τις οποίες απολαμβάνουν ασυλίας. Γι' αυτό και συμπεριφέρονται σαν κοινοί μαφιόζοι, προσπαθώντας να στρέψουν τους εργαζόμενους των ξενοδοχείων ενάντια σε εκείνους που έκαναν την προσφυγή.

Κούγια, κάτω τα ξερά σου από τους ΝΑΒΑΙΟ

ΚΟΡΑΚΙ ΣΦΥΡΑ ΤΟ

Οι εξελίξεις στα διοικητικά της ΠΑΕ ΑΕΚ είναι το κυριότερο θέμα της αθλητικής επικαιρότητας. Η ΑΕΚ, μετά από τεσεράμισι χρόνια διοικητικής νηνεμίας, βρίσκεται και πάλι σε μια δύσκολη κατάσταση και ένα βήμα πριν το διοικητικό κραχ. Μετά την αποχώρηση του Νικολαΐδη, οι μέτοχοι συμπεριφέρονται ως μαθητευόμενοι μάγοι, προσπαθώντας να βρουν τρόπους να καλύψουν το οικονομικό άνοιγμα που υπάρχει, το οποίο πλησιάζει τα 30.000.000 ευρώ και όχι λύσεις για την αγωνιστική πορεία της ομάδας.

Η παρουσία στο ποδοσφαιρικό τμήμα των Μπάγεβιτς και Μανωλά προς το παρόν λειτουργεί πυροσβεστικά, γιατί η ομάδα έχει ανακάμψει αγωνιστικά και δεν θυμίζει το τσίρκο της εποχή Δώνη. Επιπλέον, η παρουσία του Μανωλά δίνει ελπίδες στους οπαδούς της ΑΕΚ για «πρωτοβουλίες» από την πλευρά του Μελισσανίδη. Είναι κοινό μυστικό, ότι άπαντες στην ΑΕΚ, οπαδοί, προπονητής και σημερινή διοίκηση, ελπίζουν ότι ο Μελισσανίδης θα πάρει τη μεγάλη απόφαση και θα αναλάβει τα ηνία της ΠΑΕ. Αλλωστε με τα δεδομένα που υπάρχουν είναι η μοναδική λύση για την αναγέννηση της ΑΕΚ.

Η στήλη δυστυχώς δεν συμμερίζεται τις ελπίδες που έχουν δημιουργηθεί και θεωρεί ότι είναι δύσκολο ο «Τίγρης» να εμπλακεί ξανά με τα διοικητικά της ΑΕΚ. Ας θυμηθούμε τη στάση που κράτησε στην προηγούμενη κρίση, όταν η ομάδα ήταν ένα βήμα πριν τη Δ' Εθνική. Δεν μπήκε καν στη διαδικασία να συμμετάσχει στην προσπάθεια σωτηρίας της ΑΕΚ και έχει μείνει στην ιστορία η δήλωσή του γι' αυτόν που θα αναλάμβανε τη διοίκηση: «είναι ή τρελός ή λαμόγιο». Με δεδομένο ότι δεν μπήκε στον κόπο να αναλάβει την ομάδα σε μια εποχή που δεν απαιτούνταν φράγκα για την αγορά της, το κράτος ήταν έτοιμο να αναλάβει τη ρύθμιση των χρεών και η μοναδική προσδοκία των οπαδών της ήταν να τη σώσει από την προοπτική της Δ' Εθνικής, γιατί να μπει τώρα που οι μέτοχοι θα ζητήσουν κάποια φράγκα για το πακέτο των μετοχών, οι οπαδοί απαιτούν μεταγραφές για να μπορέσει η ομάδα να διεκδικήσει τίτλους και τα χρέη είναι στα 30.000.000 ευρώ χω-

ρίς να υπάρχει δυνατότητα ρύθμισής τους;

Εκτός της σημερινής κατάστασης, που επικρατεί στην ΑΕΚ, υπάρχει και ένας επιπλέον λόγος που λειτουργεί ανασταλτικά στην απόφαση του οποιουδήποτε καπιταλιστή για ανάληψη της διοίκησης της ΑΕΚ. Κόκκαλης και «πολυμετοχικοί» δείχνουν διατεθειμένοι να βάλουν το χέρι στην τσέπη για να διεκδικήσουν τα ηνία στο ελληνικό ποδόσφαιρο, με τους πράσινους να έχουν «λυσάξει» για τον τίτλο του πρωταθλητή. Συ-

δες τους στον εκάστοτε επιβήτορα της ομάδας τους. Πολύ περισσότερο δεν θα πρέπει να βάζουν πλάτη και να σπάνε τα κεφάλια τους για να γεμίσει με ζεστό χρήμα τις τσέπες του. Όσο για την διάδοση κατάστασης στην ΠΑΕ ΑΕΚ, πρέπει να τονίσουμε ότι με βάση τη σημερινή πραγματικότητα αυτός που θα αναλάβει θα είναι «ή τρελός ή λαμόγιο».

Κος Πάπιας
papias@eksegersi.gr

νεπώς, στην περίπτωση που αναλάβει ο Μελισσανίδης, τα φράγκα που θα πρέπει να βάλει για να δημιουργήσει μια ομάδα ανταγωνιστική σε κόκκινους και πράσινους είναι πολλά, χωρίς ταυτόχρονα να υπάρχει σιγουριά ότι η «επένδυση» του θα αποδώσει. Συνοψίζοντας, όλα συνηγορούν ότι με βάση επιχειρηματικά και μόνο κριτήρια ο Μελισσανίδης δεν έχει λόγους να αναλάβει την διοίκηση της ΠΑΕ ΑΕΚ, αφού οι πιθανότητες για επιτυχημένο έργο δεν είναι πολλές.

Εχουμε αρκετές φορές τονίσει, ότι οι καπιταλιστές που εμπλέκονται με τον επαγγελματικό αθλητισμό έχουν βασικό στόχο να βγάλουν φράγκα και αποφασίζουν με γνώμονα τα επιχειρηματικά τους συμφέροντα και όχι με συναισθηματικούς όρους. Δεν γνωρίζουμε τα επιχειρηματικά σχέδια του Μελισσανίδη και συνεπώς δεν μπορούμε να είμαστε κατηγορηματικοί για το αν θα αναλάβει ή όχι την προεδρία της ΠΑΕ ΑΕΚ το καλοκαίρι. Αυτό που θα πρέπει όμως να υπενθυμίσουμε στους οπαδούς της ΑΕΚ είναι ότι ο κάθε Μελισσανίδης θα ασχοληθεί μόνο αν έχει να κερδίσει και γι' αυτό δεν θα πρέπει να εναποθέτουν τις ελπί-

ΥΓ1: Η ειδηση ότι ο Κούγιας αγόρασε το 45% των μετοχών της Παναχαϊκής ξεσήκωσε τους οργανωμένους οπαδούς της και ιδιαίτερα τους Ναβαίο, οι οποίοι είναι γνωστοί για την αντιφασιστική τους δράση. Από την πρώτη στιγμή οι Ναβαίο εκδήλωσαν έμπρακτα την αντίθεσή τους και έχουν ξεκινήσει τον αγώνα για να διώξουν τον Κούγια από την ομάδα τους. Συγκρούστηκαν με την αστυνομία έξω από το γήπεδο κατά τη διάρκεια της συνέντευξης Τύπου, αναρτούν πανό εναντίον του Κούγια σε κάθε αγώνα και τον αποδοκιμάζουν κατά τη διάρκεια των αγώνων, ενώ στο τραπέζι έχει πέσει η πρόταση να απέχουν από τις οργανωμένες εκδρομές στους εκτός έδρας αγώνες, αν τα πούλμαν πληρώνονται από την ΠΑΕ. Από την πλευρά του ο Κούγιας έχει απειλήσει ότι θα προχωρήσει σε μηνύσεις και απειλεί να δώσει ονόματα οπαδών στους μπάτσους, ενώ στη γύρα έχουν βγει και ορισμένοι ρουφιάνοι του στην Πάτρα, οι οποίοι προσπαθούν να διχάσουν τον κόσμο της Παναχαϊκής και να προκαλέσουν «εμφύλιο». Από την πλευρά τους οι Ναβαίο όχι μόνο δεν μίσησαν στις απειλές του Κούγια, αλλά έχουν περάσει στην αντεπίθεση, δημοσιοποιώ-

ντας το θέμα και ζητώντας τη συμπαράσταση από τους οργανωμένους οπαδούς των άλλων ομάδων. Ηδη στο κάλεσμα τους έχουν ανταποκριθεί σύνδεσμοι οπαδών από τη Λάρισα, τις Σέρρες, το Βόλο, τα Τρίκαλα, τη Λαμία και την Κατερίνη (ελπίζω να μην έχω ξεχάσει κάποιους). Το συγκεκριμένο περιστατικό είναι μια καλή ευκαιρία να τονίσουμε ότι η αγάπη για την ομάδα μας δεν πρέπει να μπαίνει πάνω από τα προτάγματα της εποχής και ότι η πολιτική οντότητα του καθένα μας δεν πρέπει να υποτάσσεται στην οπαδική του προτίμηση. Εχθρός μας είναι οι μεγαλοιδιοκτήτες των ομάδων – και της δικής μας – και όχι οι αντίπαλοι οπαδοί (εξαιρούνται οι φασίστες). Αξίζει να τονιστεί, ότι την περασμένη Κυριακή, στον αγώνα Λάρισα-Πανσερραϊκός, οι οργανωμένοι οπαδοί και των δυο ομάδων είχαν αναρτήσει πανό συμπαράστασης στους Ναβαίο.

ΥΓ2: Υποστολή της σημαίας του ανένδοτου αγώνα από τους πολυμετοχικούς της ΠΑΕ Παναθηναϊκός. Στη σύσκεψη που πραγματοποιήσαν την περασμένη Δευτέρα, πολυμετοχικοί και δήμαρχος αποφάσισαν να καλέσουν σε διάλογο το ΣΥΡΙΖΑ, για να δεσμευτεί ότι είναι υπέρ της ανέγερσης του γηπέδου, να προχωρήσουν σε ενέργειες που απαιτούνται για το γήπεδο, ανεξάρτητα από το εμπορικό κέντρο, και να προωθήσουν τη λύση της μείωσης του συντελεστή δόμησης, ώστε να βρεθεί η χρυσή τομή ανάμεσα στο Βωβό και το ΣΥΡΙΖΑ. Την ίδια στιγμή, ο ΣΥΡΙΖΑ κατέθετε επερώτηση προς το Σουφλιά και τον Παυλόπουλο, ζητώντας διευκρινίσεις για την καθυστέρηση που υπάρχει στο θέμα του γηπέδου του Παναθηναϊκού και το τι πρόκειται να κάνει η κυβέρνηση. Από την πλευρά του ο ΣΥΡΙΖΑ ανακοίνωσε ότι αποδέχεται καταρχήν την πρόσκληση των πράσινων, αρκεί να ξεκαθαριστεί από την πράσινη ΠΑΕ, ότι αποσυνδέεται το γήπεδο από το εμπορικό κέντρο. Είπαμε, στη δημοκρατία δεν υπάρχουν αδιέξοδα.

■ ΕΛΕΜ ΚΛΙΜΟΦ

Ελα να δεις

Το 1943, μεσοάνοτος του δεύτερου παγκόσμιου πολέμου, 618 χωριά της Λευκορωσίας καταστράφηκαν ολοσχερώς μαζί με τους κατοίκους του από τους ναζί κατακτητές. Η ταινία περιγράφει το ολοκαύτωμα του χωριού Κατίν αλλά και τη φρίκη των μετόπισθεν, με τα μάτια ενός νεαρού αγοριού που καθώς οι αντάρτες το αφήνουν πίσω για λόγους προστασίας, εκείνο γερνάει σταδιακά αντικρίζοντας την απίστευτη ναζιστική κτηνωδία.

Μέσα από γνώριμες φόρμες των παραδόσεων του σοβιετικού κινηματογράφου αλλά και μιας πρωτοποριακής αισθητικής που βασίζεται σε εικόνες και κυρίως ήχους, ο θεατής μάταια περιμένει να δει κάτι περισσότερο από μια άγρια αντιπολεμική κραυγή. Αντίθετα, γίνεται μάρτυρας ενός μακρόσυρτου, επιφανειακού, συγκινησιακού κρεέντο, που αγγίζει τα όρια μιας δημαγωγικής απλοϊκότητας, αδυνατώντας να εγείρει συνειδήσεις ή να συμβάλλει στην ιστορική γνώση.

Ίσως ο ίδιος ο Κλίμοφ να αποτελεί την εξήγηση αυτής της σχεδόν «περιττής» ταινίας. Διορισμένος γραμματέας της Ενωμένης Σοβιετικής Σκηνοθετών, μέχρι την «περεστρόικα», υπήρξε επικεφαλής των κινηματογραφικών πραγμάτων τις δύο τελευταίες, κρίσιμες και πλέον διεφθαρμένες δεκαετίες του «σοβιετικού» κράτους. Κομμουνιστικής προέλευσης ο ίδιος, με προσωπικά βιώματα του πολέμου (γεννήθηκε το 1933), σκηνοθέτησε πέντε ταινίες μεγάλου μήκους και το «Ελα να δεις» ήταν η τελευταία του. Όμως, παρά την άμεση γνώση ενός συγκλονιστικού θέματος, η ταινία φωνάζει από μακριά ότι είναι περισσότερο μια διατεταγμένη παραγγελία στο φόντο ενός πολυεθνικού, πάλαι ποτέ σοσιαλιστικού κράτους που αποσυντίθεται, παρά μια συνεισφορά στην ιστορική μνήμη.

■ ΠΕΤΡΟΥ ΣΕΒΑΣΤΙΚΟΓΛΟΥ

Τρεις στιγμές

Μια ακόμη ελληνική παραγωγή με ενδιαφέρον θέμα και Μόδες τις γνωστές αδυναμίες του ελληνικού σινεμά να τη συνοδεύουν. Η ανολοκλήρωτη ερωτική επιθυμία σε τρεις περιόδους ζωής, μέσα στο χρόνο, υπολείπεται στην ανάδειξη αυτού που πρωτίστως θα έπρεπε: του πρωτογενούς, αυθεντικού ερωτικού στοιχείου, χωρίς στιλιζαρίσματα, ασάφειες, εσωστρέφεια και υποτιθέμενες υψηλές καλλιτεχνικές αξιώσεις. Μια πιο γειωμένη, φυσική και σφιχτή ματιά στα πράγματα είναι το βασικότερο σημείο αφετηρίας...

■ ΤΖΟΝ ΠΑΤΡΙΚ ΣΑΝΛΕΪ

Αμφιβολία

Η ταινία βασίστηκε σε θεατρικό έργο του ίδιου του σκηνοθέτη, που ανέβηκε στο Μπρόντγουεϊ το 2004 και

B.I.A.: Βασική Ιδιότητα Αγωνιζομένων

Αγρότες: ΕΝΑ κι ΕΝΑ...

Δρόμοι: άδειοι...

Αγώνας: ή ένοπλος και επαναστατικός ή εκλογοψόφιος

Γεια σου, αθάνατη (αν)εργα-τιά (it's getting tougher all the time)

♦ «Δεν έγινε πόλεμος στη Γάζα», ευθαρσώς και με θρασύτητα δήλωσε ο κ. Π. Παπακωνσταντίνου, «απεσταλμένος της Καθημερινής στη Γάζα» (...), στην εκπομπή του SKY «Χρηματοπιστήριο των Media» (Παρασκευή, 23-1-09). Πάντα με την επανάσταση στο στόμα οι ΝΑΡΐτες.

♦ «Πήρε τον πούλο στο Λίβανο αλλά μπορεί να ρεφάρει στη Γάζα», θα μπορούσε να παραφραστεί ο τίτλος «Israel tanked in Lebanon, but could still win big in Gaza» από τη στήλη «Περισκόπιο» του περιοδικού NEWSWEEK, 26-1-09, σ.4. Θα πείτε, ελλειψη ενημέρωσης; Οχι, απλώς εκδήλωση της αμερικάνικης εξωτερικής πολιτικής (λέγε με Ομπάμα), που, μάλιστα, σ' αυτή την περίπτωση έχει το «σήμα» της στη φράση «...could yet furnish Israel with a victory». Το victory είναι τυπωμένο με διαφορετική σειρά γραμμάτων, ώστε να είναι ευδιάκριτο.

♦ Στρατιωτικό περίπατο του Ισραήλ «είδε» ο κ. Παπακωνσταντίνου, νίκη του Ισραήλ «προέβλεψε» το NEWSWEEK (βίοι παράλληλοι).

♦ Όπως μας είπε ένα πουλά-

Μας τάχουν πάρει όλα κι εμείς ψ_λαρ_μενίζουμε;

κι, ο κ. Παπακωνσταντίνου ήταν να ταξιδέψει με την αποστολή του ΑΡΙΩΝΑ, τον οποίο αναχαίτισαν οι Σιωνιστές 100 μίλια από τις ακτές της Γάζας, στα διεθνή χωρικά ύδατα. Αποβραδής ήταν «μέσα», 7 η ώρα το πρωί ανακοίνωσε ότι δεν θα ταξιδέψει! Καμιά εξήγηση για την αποβίβαση;

♦ Λεπτομέρεια: ο δημοσιογράφος Γιάννης Κανελλάκης και ο

οπερατέρ Αγγελος Τσάτσος του Mega και η δημοσιογράφος Μελίνα Χαριτάτου του Εθνους παρέμειναν στην αποστολή μέχρι το τέλος.

♦ Σαφώς 8 δισ. ευρώ υπάρχουν για εξοπλισμούς.

♦ Σαφώς 28 δισ. ευρώ υπάρχουν για τράπεζες («ευπαθής ομάδα» του πληθυσμού).

♦ 500 εκατ. για αγρότες (ω, τι κοπριά!).

♦ Καθαρό και υγιεινό σουβλάκι, κ. Χ. Μιχαηλίδη, 23-1-09, δεν υπήρξε ούτε υπάρχει.

♦ «Γιούργια» στα τρακτέρ έκαναν υπουργοθεσάτοι και πολιτικοκότερες.

♦ Η ΝΔ θυμίζει στους αγρότες το παρελθόν της (ανευθυνότητα), το ΠΑΣΟΚ κι αυτό το ίδιο (ανευθυνότητα). Ενώ ο «ερυθρός» σταυρός (εεε, Περισσός) αποφεύγει επιμελώς την εποχή των «λουλουδιών στα ΜΑΤ». (Κνίτες: τα παιδιά των λουλουδιών που παρέμειναν φυτά).

♦ Δεν υπάρχει λύση μέσα στον καπιταλισμό, αλλά ούτε έξω από αυτόν. Σταθερός ο κ. Γ. Γιαννουλόπουλος, 23-1-09.

♦ «...η παιδεία είναι η πιο ση-

μαντική που μπορεί να κάνει μια χώρα και θα επιταχύνει, στην προοπτική χρόνου, τους ρυθμούς ανάπτυξής της», Π. Κοροβέσης, 23-1-09. Πού είσαι νιώτη (Ανθρωποφύλακες, Λαϊκή Εξουσία) που δεν έδειχνες ότι θα γινόταν άλλος. 'Η: μπορεί να φταις εσύ, μπορεί να φταίει το κρασί, μπορεί να φταίει η καρδιά σου η ΧΡΥΣΗ...

♦ Πολύ χρησιμοποιεί τη λέξη «τιμωρία» η Αλέκα Π. Πολύ το «ηθικολογεί» το θέμα, αφού απευθύνεται στους «ψηφίστε μας κι αφήστε μας»...

♦ Δε μας χέζεις, ρε Φιδέλ (για να μην πούμε φιδέ) που δεν έχεις αμφιβολίες για την ειλικρίνεια του Ομπάμα!

♦ Η 62χρονη αμερικανίδα ηθοποιός Μπέτυ Μίντλερ ονειρεύεται «μια πράσινη Ν. Υόρκη». Δηλαδή εκτός απ' ό,τι «πίνει» υπάρχουν κι άλλα που δεν ξέρουμε;

♦ Το αυγό του φιδιού στην Πάτρα πρέπει να ποδοπατηθεί.

♦ Εξακολουθεί η μη ανανέωση της διαπίστευσης της Χάικε Σράντερ;

♦ Νάτο και το μεταλλαγμένο καλαμπόκι, οσονούπω.

♦ Ο ΠΑΟ έχει Πατέρα, ο θρύλος Σωκράτης, η ΑΕΚ Ντούσαν, ποιος θα πάρει πάλι (αφδία έχει καταστήσει...) το πρωτάθλημα;

Βασιλίας

♦ Με την Ευρώπη διεκδικούμε καλύτερο μέλλον για όλους (ΟΝΝΕΔ)

Μπορούμε πλέον να κοιμόμαστε ήσυχοι. Ειδικά τα νιάτα. Από τη στιγμή που η ΟΝΝΕΔ αποφάσισε να ασχοληθεί με το μέλλον όλων, τέρμα. Όλα λυμένα. Μπορείτε πλέον να αράξετε στους καναπέδες. Αλλά και η ΟΝΝΕΔ, όμως, ε; Νεολαία με υψηλά ιδανικά. Ο,τι κερδίζει το μοιράζεται με όλους. Πάιρνει και αυτή το καπιτάλι της, βέβαια, αλλά σε λογικά πλαίσια. Όπως λέμε, παίρνει το ποσοστό της για την εκδούλευση. Τη μίζα της δηλαδή. Διότι πιστεύει στην ελεύθερη αγορά. Και ως γνωστόν, αγορά χωρίς μίζα... δεν. Γιατί, τι νομίζετε ότι είναι η ΟΝΝΕΔ; Μια εταιρία προώθησης προϊόντων είναι. Με την καλή έννοια. Προωθεί προϊόντα και λύνει προβλήματα. Θα πείτε, γιατί δεν προωθεί στάρι π.χ. στην Ευρώπη, που έχει και το μέσον; Να λυθεί το πρόβλημα των αγροτών, να ανοίξουν και οι δρόμοι, να μη κουράζεται και ο υπουργός, μεγάλος άνθρωπος, να λείε τόσες πατάρες. Δυστυχώς, δεν έχει ειδικευτεί σε αγροτικά προϊόντα η ΟΝΝΕΔ. Για την ακρίβεια, έχει ειδικευτεί μόνο σε ένα προϊόν. Πουλάει αέρα κοπανιστό. Σημείωση: Στην εκδήλωση της ΟΝΝΕΔ μίλησε και ο Κωστάκης. Καλός πωλητής. Λέξη και παπάρα. Στη διαχείριση λίγο ζορίζεται.

♦ Οχι στο κλείσιμο της ΛΑΡΚΟ (Σωματεία εργαζομένων ΛΑΡΚΟ)

120 εργάτες που δούλευαν σε εργολάβους απολύσανε. Τα σωματεία κουβάλησαν 20 λεωφορεία με εργάτες και τους συγκέντρωσαν στο Σύνταγμα. Μίλησαν με τον υπουργό –τα πάντα γίνονται με θεσμικό τρόπο– και αποχώρησαν ήσυχα και συντεταγμένα. Ηρθαν, είδαν και απήλθαν. Πολιτισμένα πράγματα.

♦ Μόνο πάρκο και πράσινο εδώ. Οχι πάρκινγκ και τιμμένο (Επιτροπή αγώνα για την σωτηρία του πάρκου Κύπρου και Πατησίων)

♦ Νικήτας Κακαλαμάνης δήμαρχος του μετεόν και των μιζαδόρων (Πικετάκι από τη διαδήλωση των κατοίκων)

♦ Κόβουν δέντρα, θερίζουν οργή (Σε τοίχο στη Φωκίωνος)

Έχει σοβαρέψει πολύ το πράγμα με τον κύριο (εντάξει, λέμε τώρα) Νικήτα. Μία, υπερασπιστής των νοικοκυραίων ενάντια στην εξέγερση της νεολαίας. Δύο, παπαγαλάκι του Βωβού και καταπατητής του Ελαιώνα. Τρεις, πολιορκητικός κριός για το πέρασμα της καθαριότητας των Δήμων σε ιδιώτες. Κάτι θα ξέρει και αυτός από Οικονομική. Τώρα, τραμπούκος (με τις πλάτες άλλων, τι να κάνει αυτός;) για τιμωρία με το έτσι γουστάρω μιας μικρής ανύσας στην Κυψέλη. Κύριε Νικήτα, την ξέρετε την παροιμία ότι δεν ξύνονται στην κλίτσα του τσοπάνη; Α, την ξέρετε και σας αρέσει.

♦ ΒΙΑ: Ανάγκη ή επιλογή; Οφθαλμός αντί οφθαλμού, στο τέλος θα μείνουν τυφλοί (Οικολόγοι Πράσινοι. Η Πολιτική Κίνηση Αθήνας σε συνεργασία με τους «Νέους Πράσινους»)

Τι καλοί άνθρωποι! Τι φιλήσυχοι πολίτες! Τι φωτισμένα μυαλά! Τι ανοιχτά μάτια! Καθότι εμείς, οι οπαδοί της επαναστατικής βίας, είμαστε σίγουρα διεστραμμένοι και τυφλοί. Κάτι τέτοιους «βλέπει» η εξουσία, κάτι τέτοιους αντικρίζει η καπιταλιστική βαρβαρότητα, κάτι τέτοιους ονειρεύονται οι εργοδότες και ανοίγει η καρδιά τους. Οι τύποι, οι πράσινοι, οι μη τυφλωμένοι από την επιλογή της βίας, οι ανοιχτομάτηδες οπαδοί της ειρηνικής ζωής, θα ζητήσουν σε λίγο να αντικατασταθούν όλα τα βιβλία της Ιστορίας, Παγκόσμιας και ελληνικής. Διότι –θα πουν– δεν μπορεί να μαθαίνουν τα παιδιά για πολέμους, επαναστάσεις, εξεγέρσεις και άλλα παρόμοια ανατριχιαστικά πράγματα. Θα αντικατασταθούν τα πάντα. Η Ιστορία θα έχει μια ανθρωπιστική-οικολογική προσέγγιση. Για το 1821 π.χ., αντί να γράφουν για Κολοκοτρώνη, Καραϊσκάκη, Δράμαλη και άλλους αιμοσταγείς, θα γίνουν έρευνες για να δουν πού υπήρχε και πώς ζούσε η καρέτα-καρέτα. Πολιτισμένα, ειρηνικά και φιλήσυχα πράγματα.

γνώρισε μεγάλη επιτυχία. Μέσα από την ιστορία μιας καλόγριας, διευθύντριας ενός καθολικού σχολείου, που εγκυβλάττει ένα καθηγητή-ιερέα για σεξουαλική κακοποίηση ενός μαθητή, ο Σάνλεϊ φιλοδοξεί να πραγματευτεί την φύση της αμφιβολίας ως προωθητικής έννοιας και της βεβαιότητας ως αδιέξοδης, στατικής κατάστασης. Ως ένα βαθμό επιτυγχάνει το στόχο του. Όμως, υπό την επήρεια και προσωπικών του βιωμάτων, εγκλωβίζεται στη ζωή του καθολικού σχολείου, των μαθητών, των καλογριών και στενεύει το θέμα του. Μπορεί η καλό-

γρια στο τέλος να συνθλιβεται κάτω από το βάρος των αμφιβολιών της, όμως η ιστορία που εξελίσσεται στο φόντο της παραγμένης δεκαετίας του '60 (τοποθετείται το 1964) δεν έχει την ένταση των ανατροπών που συνέβαιναν τότε στην αμερικανική κοινωνία, προεξάρχοντας του ρατσισμού.

Το αποτέλεσμα είναι μια ενδιαφέρουσα ταινία, με αξιόλογες ερμηνείες, πλην όμως επίτηδες σκηνοθεσίας που δεν απογειώνεται πουθενά και αδύνατη ως προς τις δοκιμογραφικές της φιλοδοξίες.

■ ΣΑΟΥΛ ΝΤΙΜΠ

Η Δούκισσα

Πληκτικό φεμινιστικό δράμα εποχής, με θέμα την πολυποικίλη ζωή της δούκισσας του Ντέβονσαϊρ. Ερωτες, πάθη, προδοσίες, σκάνδαλα κι ένας πατριαρχικός σύζυγος συνθέτουν το παζλ αυτής της ιστορίας, μακριά από τα κοινωνικοπολιτικά δρώμενα της Αγγλίας του 18ου αιώνα. Το έργο βασίζεται σε μια νουβέλα της Αμάντα Φόρμαν, προφανώς το ίδιο ανόητη όσο η ταινία. Ποιον ενδιαφέρει η ιστορία μιας δούκισσας που ζει μέσα στη χλιδή και το μόνο που την ενδιαφέρει είναι το προσωπικό της σύμπαν; Κοντολογίς, «εδώ ο κόσμος χάνεται και...».

Ελένη Σταματίου

Τη στιγμή που κλείνει η ύλη της εφημερίδας μας, Πέμπτη βράδυ, η εικόνα στα αγροτικά μπλόκα που από τις 19 Γενάρη έχουν αναπτύχθει σε όλη την Ελλάδα είναι εικόνα αποκλιμάκωσης. Οι γαλάζιοι αγροτοπατέρες της Λάρισας άνοιξαν το χορό, ωμά και απροκάλυπτα όπως και άλλες φορές, ποντάροντας στο κλίμα απογοήτευσης που θα καλλιεργούνταν. Ακόμα και δεξιοί άλλων περιοχών έβριζαν τους Κοκκινούληδες, όμως αυτοί είναι τόσο χοντρόπετσι που δεν καταλαβαίνουν από τέτοια. Αλλωστε –κι αυτό είναι το σημαντικότερο– ταξικά είναι όλοι τους πλούσιοι αγρότες, με επιχειρήσεις και διασυνδέσεις με τον κρατικό μηχανισμό και έχουν στήσει ένα ολόκληρο σύστημα εξυπηρέτησης των επιχειρηματικών τους συμφερόντων.

Ακόμα και στο παζάρι με την κυβέρνηση, ξεχώρισαν

αγρότες (για παράδειγμα, στο βαμβάκι την «ψηλή» αποζημίωση θα πάρουν μόνο 250.000 στρέμματα, δηλαδή το 8,9% του συνόλου των στρεμμάτων που καλλιεργήθηκαν), κανόνισαν παρασκευαστικά να πάρουν όλο το παραπανίσιο παραδάκι οι ίδιοι, αφήνοντας μπουκάλα όχι μόνο τη φτωχή αγροτιά, αλλά και τους πλούσιους αγρότες σε άλλες περιοχές. Γι' αυτό «έσκουζε» εκείνος ο γαλάζιος αγροτοπατέρας των Σερρών, καταγγέλλοντάς τους ως «οσφυοκάμπτες» και στολίζοντάς τους με διάφορα κοσμητικά.

Όλες τις προηγούμενες μέρες η κυβέρνηση προσπάθησε με διάφορες κινήσεις, που αποκάλυπταν όχι βιασύνη αλλά κυριολεκτικά πανικό, να εφαρμόσει την τακτική του μαστίγιου και του καρότου. Ανακοίνωσε σχετικά έγκαυρα το «πακέτο των 500 εκκατ. ευρώ» (που δεν είναι 500,

και δεν ήταν και τόσο δύσκολο να τα βρουν μαζί τους, όχι μόνο κλείνοντάς τους το μάτι ότι θα πάρουν μόνο αυτοί το τμήμα που αφορά τις «μεγάλες» ζημιές, αλλά και τάζοντάς τους τη μερίδα του λέοντος από τα διάφορα προγράμματα που δίνονται στην πλούσια αγροτιά.

Ο επόμενος «εταίρος» της κυβέρνησης ήταν οι λεγόμενοι «νέοι αγρότες». Πρόκειται για φρούτο πράσινου χρώματος, που δημιούργησε ο πρώην υπουργός Γεωργίας του ΠΑΣΟΚ Ε. Αργύρης, στην προσπάθειά του να ξαναποκτήσει γέφυρες με τον αγροτικό κόσμο. Πρόκειται για τους «γιάπηδες» της αγροτιάς, με μεγάλες αγροτικές εκμεταλλεύσεις, που θέλουν να εξαφανιστεί εντελώς η φτωχή αγροτιά, για να μπορεί να συγκεντρωθεί σε λίγα χέρια η τρομακτική μειωμένη αγροτική παραγωγή που επιτρέπει πλέον το κοινοτικό καθε-

παθή μηνύματα της τηλεόρασης, κινήθηκε όλος ο φασιστικός εσμός των «πληττόμενων κοινωνικών ομάδων», ενώ η κυβέρνηση έβαλε μπροστά τον κατασταλτικό μηχανισμό. Σε διάφορες περιοχές ανέλαβαν δράση οι εισαγγελείς, που παρήγγειλαν στους μπάτσους ν' αρχίσουν να παίρνουν αριθμούς τρακτέρ και ν' ασκούν διώξεις για παρακώλυση συγκοινωνιών. Όταν άρχισε να περνάει η εικόνα της αποκλιμάκωσης, ο Χατζηγάκης, που δυο μέρες πριν δήλωνε ότι την ευθύνη έχει πλέον άλλο υπουργείο (εννοώντας το υπουργείο Δημόσιας Τάξης), άφησε το μαστίγιο και πήρε το καρότο, απευθυνόμενος με ύφος στοργικού πατέρα στους εισαγγελείς να μην ασκήσουν διώξεις στους αγρότες. Το μήνυμα που στέλνεται σε όσους παρέμειναν στα μπλόκα, σε απλά ελληνικά είναι το εξής: «Έτσι κι αλλιώς, δεκάρα πα-

Κοινωνική υποταγή

«Η κυβέρνηση μελετά και σχεδιάζει λύσεις και απαιτήσεις που στοχεύουν... στην προστασία των αδύναμων ομάδων, για να στηριχθεί η κοινωνική συνοχή».

Ντόρα Μπακογιάννη

«Το ΠΑΣΟΚ επιλέγει αναπτυξιακή πολιτική της οποίας ο βασικός στόχος είναι η κοινωνική συνοχή».

Δημήτρης Ρέππας

Οι συνεντεύξεις των δυο εκπροσώπων των αστικών κομμάτων εξουσίας, από τις οποίες πήραμε τα παραπάνω αποσπάσματα, φιλοξενούνται σε διαδοχικές σελίδες της ίδιας εφημερίδας («Κόσμος του Επενδυτή», 24-25.1.09). Η ταυτότητα των απόψεών τους μπορεί να προκαλέσει έκπληξη στον αναποψίαστο αναγνώστη, όχι όμως στον μελετημένο. Εδώ και καιρό το ΠΑΣΟΚ ασκεί στην κυβέρνηση πίεση από τα δεξιά, κατηγορώντας την ότι με την ανικανότητά της δυναμιτίζει την κοινωνική συνοχή, θέτοντας το σύστημα μπροστά στον κίνδυνο κοινωνικών εκρήξεων. Και η ΝΔ απαντά ότι με την εστιασμένη στην ανακούφιση των πιο φτωχών λαϊκών στρωμάτων πολιτική της ενισχύει την κοινωνική συνοχή και αποτρέπει κινδύνους κοινωνικών εκρήξεων. Μέχρι στιγμής, βέβαια, δεν τα 'χει καταφέρει και τόσο καλά, αν αναλογιστούμε ότι σε διάστημα δύο μηνών έχει βρεθεί αντιμέτωπη με μια νεολαιίστικη εξέγερση και μ' ένα μπαράζ αγροτικών μπλόκων, όμως αυτό δεν μας απασχολεί εδώ.

Ποιο είναι το περιεχόμενο αυτής της κοινωνικής συνοχής για την οποία τόσο κόπτονται ΠΑΣΟΚ και ΝΔ, αλλά και εξέχοντες παράγοντες του συστήματος, όπως ο πρόεδρος της Δημοκρατίας, ο πρόεδρος του ΣΕΒ και οι «επώνυμοι» αναλυτές του αστικού Τύπου; Δεν είναι και πολύ δύσκολο να αντιληφθεί κάποιος πως η κοινωνική συνοχή είναι συνώνυμο της κοινωνικής υποταγής. Ποτέ δεν θα το πουν έτσι, όμως το συμπέρασμα βγαίνει εύκολα.

Με τον όρο κοινωνική συνοχή εννοούν μια κοινωνία στην οποία η ταξική πάλη θα βρίσκεται σε λήθαργο. Οτι οι εργαζόμενες τάξεις δεν θα αντιδρούν, δεν θα αγωνίζονται, δεν θα εξεγείρονται. Πώς μπορεί να γίνει αυτό; Η εύκολη απάντηση είναι: αν τους λύσουν τα πιο πιεστικά προβλήματα. Αυτό, όμως, απαιτεί τη λήψη μιας σειράς μέτρων που θα ανατρέψει βασικές πλευρές της πολιτικής που ασκείται εδώ και χρόνια. Η άλλη λύση είναι να καταφέρουν να μανιπουλάρουν τις εργαζόμενες τάξεις με μέτρα φιλανθρωπικού χαρακτήρα και τη βοήθεια της κάθε είδους συνδικαλιστικής γραφειοκρατίας.

Τι περιθώρια έχουν σ' αυτό; Αν δούμε τον τρόπο που χειρίζεται η κυβέρνηση Καραμανλή την κινητοποίηση των αγροτών, θα διαπιστώσουμε ότι τα περιθώρια είναι πολύ μικρά, διότι η κρίση απαιτεί όλο και λιγότερα κοινωνικού χαρακτήρα μέτρα, ώστε ο κρατικός προϋπολογισμός να έχει τη δυνατότητα να στηρίξει το κεφάλαιο που πλήττεται από την κρίση. Τι μένει; Η κρατική καταστολή στην «καθαρή» μορφή της. Την είδαμε καλά τις μέρες της νεολαιίστικης εξέγερσης, να αναπτύσσεται παράλληλα με τις προσπάθειες κατευνασμού της νεολαίας. Δεν αποκλείεται εντός των ημερών να τη δούμε να στρέφεται και ενάντια στα αγροτικά μπλόκα, όπως άλλωστε έχει γίνει και στο παρελθόν.

Είτε με το καλό, λοιπόν, είτε με το άγριο, εργαζόμενοι και νεολαίοι καλούνται να υποταχθούν στην κρατική διοίκηση, η οποία υλοποιεί τη θέληση του μεγάλου κεφάλαιου. Βαφτίζοντας το ταξικό εθνικό, ζητούν την εθελόδουλη υποταγή, κρατώντας «σαντ μπάι» την καταστολή, αν οι γαλειφιές, τα φιλοδωρήματα και η ποικιλότητα χειραγώγηση δεν αποδώσουν. Η κοινωνική συνοχή είναι ένα αντιδραστικό αίτημα.

Π.Γ.

Κανένα πρόβλημα δεν λύθηκε

τον εαυτό τους από τους αγρότες των υπόλοιπων περιοχών και κοίταξαν να βολέψουν την τσέπη τους. Όταν ο Σουφλιάς με το Χατζηγάκη τους μήνυσαν ότι αυτό είναι το «πακέτο» και δεν έχει άλλο, οι Κοκκινούληδες πρώτοι έριξαν στην πιάτσα την πρόταση να διαχωριστούν οι αγρότες σε «κατά κύριο επάγγελμα» και «μη», θέλοντας να αποκλείσουν ακόμα και απ' αυτά τα ψίχουλα τη μεγάλη μάζα των φτωχών αγροτών (που κάνουν και άλλο επάγγελμα προκειμένου να επιβιώσουν), ώστε να μοιραστούν μόνο οι πλούσιοι αγρότες το «πακέτο». Όταν αυτό δεν πέρασε (αν και για μια μέρα το υιοθέτησε ο παντελώς άσχετος Χατζηγάκης), παζάρεψαν και μηχανεύτηκαν το διαχωρισμό «μεγάλη» και «μικρή» ζημιά, που σημαίνει μεγαλύτερη αποζημίωση στη μεγάλη παραγωγή και μικρότερη στη μικρή (τα λεφτά στα λεφτά που λένε). Επειδή, όμως, το «πακέτο» είναι ισχυρό και δε φτάνει ούτε για όλους τους πλούσιους

όπως μπορείτε να διαβάσετε στις σελίδες 8-9), γνωρίζοντας ότι αυτό δεν φτάνει «ούτε για ζήτω». Γιατί φέτος έχουμε κατρακύλα σε όλες τις τιμές των αγροτικών προϊόντων και όχι μόνο σε μερικά. Δεν είναι μόνο το βαμβάκι, τους παραγωγούς του οποίου είχαμε συνηθίσει να βλέπουμε στα μπλόκα, αλλά και το στάρι, το καλαμπόκι, το λάδι, τα σπυροφόρα, τα κτηνοτροφικά, το σύνολο σχεδόν της αγροτικής παραγωγής. Σε μια εποχή κρίσης, ο αγροτικός κόσμος δέχεται σαρωτικά πλήγματα. Πώς να αντισταθμίσει ο φτωχός αγρότης τη ζημιά με τα ψίχουλα; Και ο πλούσιος αγρότης μπορεί να καταγράψει ζημιά, αυτός όμως μπορεί ν' αντέξει, ενώ ο φτωχός δε μπορεί να κρατηθεί στο χωριό με τόσο μεγάλη ζημιά.

Επειδή, λοιπόν, το ήξερε αυτό η κυβέρνηση, έβαλε μπροστά το σχέδιο της συνωμοσίας με τους Κοκκινούληδες της Λάρισας, οι οποίοι κρατούσαν το μπλόκο στο κομβικό σημείο των Τεμπών

στάς. Ενώ οι αγρότες ζητούσαν αποκατάσταση των ζημιών, αυτοί ζητούσαν «αποσαφήνιση της εθνικής στρατηγικής», λες και υπάρχει περίπτωση να υπάρξει εθνική στρατηγική στο πλαίσιο της ΚΑΠ ή λες και δεν ξέρουν ποιες είναι οι προδιαγραφές για την ελληνική αγροτική παραγωγή. Μια μέρα μετά τη διάλυση του μπλόκου των Τεμπών από τους Κοκκινούληδες, έκαναν κι αυτοί το σόου τους στην Αθήνα, με διαδοχικές συναντήσεις με τον Κατσαρό του ΕΛΓΑ και τον Χατζηγάκη και ουσιαστικά ανήγγειλαν από την τηλεόραση τη διάλυση των μπλόκων σε Βοιωτία και Φθιώτιδα.

Οι αποχωρήσεις αυτές επέφεραν βαρύ πλήγμα στην αγροτική κινητοποίηση. Μάλιστα, η τηλεόραση, την οποία οι ίδιοι οι αγρότες είχαν καταστήσει διαμεσολαβητή, φρόντισε να βγάλει μια εικόνα γενικής διάλυσης, στην οποία αντιτίθενται κάποιοι περίπου γραφικοί, που απλά θέλουν να φύγουν τελευταίοι. Παράλληλα με τα ηττο-

ραπάνων δεν πρόκειται να πάρετε. Μην είσατε χαζοί και πληρώνετε και δικαστήρια».

Πέμπτη βράδυ έχουν μείνει δυο μεγάλα μπλόκα και πολλά μικρά. Το μπλοκ της Νίκαιας, που ελέγχεται από την ΠΑΣΥ του Περισοπού, και το μπλοκ στο συνοριακό φυλάκιο του Προμαχώνα, που ελέγχεται από δεξιούς αγροτοσυνδικαλιστές, δηλώνουν ότι συνεχίζουν. Όμως από τη Νίκαια δεν έγινε η καθοριστική κίνηση προς τα Τέμπη για να διατηρηθεί το επίπεδο της πίεσης προς την κυβέρνηση, ενώ ο Μπούτσας περισσότερο κάνει γενική αντι-ΕΕ ζύμωση παρά διατυπώνει συγκεκριμένα αιτήματα αιχμής. Μοιάζει περισσότερο να κάνει προεκλογική εκστρατεία του Περισοπού στον αγροτικό κόσμο, παρά να θέλει ν' αλλάξει τα δεδομένα. Οι Σερραίοι ζητούν «60-60-30» (στρεμματική ενίσχυση για βαμβάκι-καλαμπόκι-στάρι) και παραπονούνται για ευνοϊκή μεταχείριση των Λαρισαίων.

ΒΔΟΜΑΔΙΑΤΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ

ΓΡΑΦΕΙΑ

ΑΘΗΝΑ: ΑΓΑΘΟΥΠΟΛΕΩΣ 65-Τ. Κ. 112 25, ΤΗΛ. 8675243, FAX 8663100

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ: ΜΕΝΕΛΑΟΥ 1 και ΕΓΝΑΤΙΑ, ΤΗΛ-FAX 221898

http://www.eksegersi.gr, e-mail: kontra@eksegersi.gr

ΔΙΕΥΘΥΝΕΤΑΙ ΑΠΟ ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

Διοκτίτης-Εκδότης-Διευθυντής: ΠΕΤΡΟΣ ΠΩΤΗΣ

ΕΚΤΥΠΩΣΗ: ΧΕΛΙΟΣ ΠΡΕΣ ΑΒΕΕ: Αγ. Άννης 24 - Αιγάλεω

